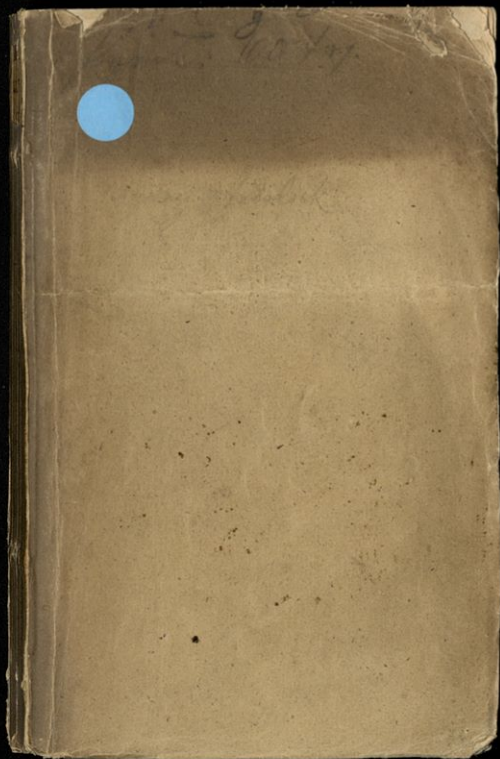

23319. H. C. g. 2

NEBEŠKA MANA,

ali

MOLITEVNE BUKVE,

v katerih se najdejo

perserčne molitve, spodbudovavne
premišljevanja,

ginaljivi zdihljeji,

ljubeznjive pesmi in podučni nauki,

ki so

tolažilo v britkostih, krepčalo v slabostih,
varstvo v skušnjavah, svetilo v zmotnjavah
in vodilo po pravim potu v sveti raj.

Poleg perviga natisa z naslovom „**Zlata krona
Matere Božje**“ — ki je bila natisnjena z dovo-
ljenjem visokočast. Ljubljanskiga škofijstva.

V LJUBLJANI, 1860.

Natisnil J. Rud. Milic.

TEBEŠKA MANA

111

MOLITVENE RUKY

v slovního se zapíše

světlé mluvy, spodobovane
priznání

světlo a světlo

hudební písní in podobu

111

světlo v podobě, křesťanské v podobě
světlo v podobě, světlo v podobě
in světlo po prvním pohledu

světlo v podobě, křesťanské v podobě
světlo v podobě, světlo v podobě
světlo v podobě, světlo v podobě

111

IN=030006704

PREDGOVOR.

„**O**dsihmal te bodo blagrovali vsi narodi, ker si vsim narodom zveličarja rodila.“ Sv. Bernard.

„Kakor dihanje ni le znamenje, temuč tudi vzrok življenja, tako je češenje Marije pri ljudeh spričevanje, de res po duhu živé, in to češenje jim tudi vso pomoč podeljuje.“ Sv. German.

„Marija mati neskončniga Sinu božjiga zamore vsim pomagati, ker imajo njene prošnje neskončno moč.“ Sv. Janez Damascen.

„Marija, ki ima materno oblast do Jezusa, tudi tistim, kateri se hudo pregreše,

gnado odpušenja zadobi, zakaj ne more se zgoditi, de bi ne bila uslišana, ker ji je Jezus kot svoji pravi in neomadežani materi v vsih rečeh pokoren.“ Sv. German.

„Ne obupaj grešnik, ampak v vsih rečeh stanovitno Marijo kliči, ker Bog hoče, de ona v vsih potrebah pomaga.“ Sv. Bazili.

„Po Marii zadobi sužnji rešenje, bolnik ozdravljenje, žalostni tolažbo, grešnik odpušenje in pravični obstojnost.“ Sv. Bernard.

„Naj bo kdo še tako velik grešnik, če bo Marijo zvesto prosil, nikoli ne bo večno pogubljen.“ Sv. Hilari.

„Kdor Mater božjo stanovitno časti, ne bo dolgo, de bo tudi Boga samiga v se dobil.“ Pacciucheli.

„Mir velik imajo, kateri Marijo ljubijo, njih duša ne bo vidila smerti vekomej ne.“ Sv. Bonaventura.

„Ljudstvo, ktero Marii ne služi, bo poginilo, zakaj kdor nima pomoči tako

mogočne matere, tudi nima pomoči božjiga Sina in cele nebeške družine ne.“ Sv. Janez Damascen.

„Kdor Marije v tem življenji ne kliče na pomoč, ne bo dosegel kraljestva božjiga.“ Sv. Bonaventura.

„Nikdar naj se od mene ne sliši, de bi Marijo zaničeval, ker vem, de nje ne častiti je znamnje zaveržene duše.“ Enkolampadi.

„Nemogoče je, de bi bil zveličan, kateri Marijo zaničuje in kteriga ona zapusti; pa tudi nemogoče je, de bi bil pogubljen, kateri njo časti in kteriga ona milostljivo varuje.“ Sv. Anzelm.

„K Marii pritecite v vsih svojih potrebah, in postavite na njo veliko zaupanje, zakaj ubog in reven bo vekomej, kateri per Marii pomoči ne išče, desiravno bi je lahko iskal.“ Sv. Alfons Ligvorjanski.

„Veliko svetnikov je v nebesih po

prošnjah Marije device, kateri bi tam gori nikoli drugači ne bili, kakor po nji.“ Kardinal Hugo.

„Koliko bi jih bilo vekomej pogubljenih, ko bi ne bila presveta devica Marija pri svojim božjim Sinu za nje prosila.“ Tomaž Kempčan.

„Poslušajte vi, kateri želite kraljestvo božje doseči, Marijo devico častite, in bote dosegli večno življenje.“ Sv. Bonaventura.

PERVI RAZDELK.

Molitve k Materi Božji

in

druge razne molitve

za vse, kateri želé

Boga v duhu in resnici [moliti.

Stori me vredniga tebe častiti,
o Devica presveta!

Dnevnice *)

o Materi božji.

Z o r n i c e.

- V. **M**ati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;
- O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

*) Judje so dan, kakor tudi noč, v štiri dele ali velike ure delili, v prvo, tretjo, šesto in deveto, in vsaka je tri naše ure obsegala. Perva se je pričela zjutrej ob šestih in je tri ure terpela, potem se je tretja ura pričela. Ta je zopet tri ure, do poldne terpela, kjer se je šesta pričela, ki se je ob treh popoldne končala. Tukaj se je deveta pričela, ki je zopet tri ure terpela. Judje so se v teh urah k molitvi shajali. To navado je tudi cerkev sprejela, in je zapovedala moliti zjutrej: zornice in hvalnice; podnevi: urnice ali duhovne ure, t. j. prvo, tretjo, šesto, deveto; zvečer: večernice in mračnice.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s kterimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predpevek: V sercu in v duhu pojmo Kristusu hvalo o presvetim prazniku visoke božje porodnice Marije.

Ti, o Marija, si per Bogu gnado našla, ker si izvoljena mati odrešenika vsiga sveta.

Sveta, sveta, sveta Marija, božja porodnica, mati in devica.

Ti si kraljica veličastva.

Ti si prinesla nebesam čast, zemlji odrešenika, našimu zaderžanju zgled in našimu življenju podporo.

Ti si veselje Boga, angelov in ljudi.

Ti si veselje, življenje in upanje naše.

Ti si premagala hudobno kačo in vernim v nebesa pomagaš.

Ti si besednica in srednica per Jezusu, našim prihodnjim sodniku.

Prosi za nas vse, ktere je tvoj sin Jezus z drago kervjo odrešil.

Sprosi nam k zeličanju potrebnih gnad, in požegnaj vse, kateri tebe vredno časté.

Vodi nas, varuj nas in vselej nas ohrani. **Stori**, de bomo v večni časti svetnikom prišteti.

Varuj nas dans in vselej greha in vsih nevarnost.

Usmili se nas, o Marija! usmili se nas. **Tvoja** usmiljenost naj obdaja nas vse, kateri v tvojo dobrotljivost zaupamo.

Svoje zaupanje stavimo v tvojo materno ljubezen, o ne pusti nas v sramoto priti vekomaj ne!

Čast bodi Bogu Očetu

Predp. V sercu in v duhu pojmo Kristusu hvalo o presvetim prazniku visoke božje porodnice Marije.

V. Stori me vredniga tebe častiti, devica presveta!

O. Dodeli mi moč zoper sovražnike moje.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta božja porodnica! ne za-
verzi naših prošenj v naših po-
trebah, temuč reši nas vselej
vsih nevarnost. O častitljiva in
žegnana devica, naša gospa, naša
srednica, naša besednica, naša po-
močnica! s svojim Sinam nas spravi,
svojimu Sinu nas perporôči, svo-
jimu Sinu nas izrôči, de njegovih
obljub deležni postanemo. Amen.

H v a l n i c e.

Hvaljena bodi gospa naših očetov, in
češena in slavljenja in poveličevana
vekomej, in hvaljeno bodi sveto ime
tvoje slave, in češeno in poveličevano
na večne čase.

Hvaljena bodi v svetim tempelju svoje
slave, visoko češena in slavljenja ve-
komej.

Hvaljena bodi na sedeži svojiga kra-

ljestva, visoko češena in poveličevana vekomej.

Hvaljena bodi, ki vidiš v globočine, in sediš nad Kerubi, češena in poveličevana vekomej.

Hvaljena hodi na nebesu, češena in slavljenjena vekomej.

Hvalite Marijo, vse dela Gospodove! častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, angeli Gospodovi; častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, nebesa! častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, vse vode, ki ste nad nebam! častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, vse moči Gospodove! častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalita Marijo, solnce in mesic! častita in poveličujta jo vekomej.

Hvalite Marijo, zvezde na nebu! častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalita Marijo, ves dež in rosa! častita in poveličujta jo vekomej.

Hvalite Marijo, vsi božji duhovi! častite in poveličujte jo vekomej.

Hvalita Marijo, oginjš in vročina! častita
in povelečujta jo vekomej.

Hvalita Marijo, vročina in mraz! častita
in povelečujta jo vekomej.

Hvalite Marijo, rosa in slana! častite
in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, srež in ivje! častite in
povelečujte jo vekomej.

Hvalita Marijo, led in sneg! častita in
povelečujta jo vekomej.

Hvalite Marijo, noči in dnevi! častite in
povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, svetloba in tema! ča-
stite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, blisk in oblaki! častite
in povelečujte jo vekomej.

Hvali Marijo, zemlja! časti in povelečuj
jo vekomej.

Hvalite Marijo, hribi in griči! častite in
povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, vse zeljša na zemlji!
častite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, studenci! častite in po-
velečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, morja in reke! častite
in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, somi in karkoli se giblje
v vodah! častite in povelečujte jo
vekomej.

Hvalite Marijo, vse ptice neba! častite
in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, vse zveri in živina! ča-
stite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, človeški otrôci! častite
in povelečujte jo vekomej.

Hvali Marijo, Izrael! časti in povelečuj
jo vekomej.

Hvalite Marijo, duhovni Gospodovi! ča-
stite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, služabniki Gospodovi!
častite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, duhovi in duše pravič-
nih! častite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, sveti in ponižni v sercu!
častite in povelečujte jo vekomej.

Hvalite Marijo, vsi bogaboječi! častite
in povelečujte jo vekomej.

Hvali Marija, duša moja! časti in po-
veličuj jo vekomej, zakaj ona je hvale
in časti vredna vekomej in vekomej.

Čast bodi Bogu Očetu

U r n i c e.

P e r v a.

V. Mati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;

O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s katerimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predp. Veličastne reči se od tebe pripovedujejo, o mesto božje!

Gnadepolna! vsa prijetnost je v té izlita, visoko si povzdignjena, prva si za Bogam, in vse, kar Bog ni, je nisko pod tabo.

Gospa! ti si častitljiva v svetosti in vse hvale popolnoma vredna.

**Tvoja čast je nebesa razveselila, in
zemlja je polna hvale tvoje.**

**Tvoja svetloba je kot luč, svetli žarki
gredo iz tebe.**

**Ti si luč v razsvetljenje nevernikom,
in čast Izraelu svojimu ljudstvu.**

Ti si moja hvalna pesem.

**Visoko te hočem častiti, in povzdigovati
te hočem.**

**Moje serce se veseli v tebi, moja moč
je uterjena v tebi in veselje najdem
v tebi.**

**Hvaljena bodi Gospa! z veseljem bomo
prejemali gnade po tebi.**

**Prihodnjimu rodu boš oznanovana, in
tvoje veličastvo bo oznanovano ljud-
stvu, ktero bo rojeno, ktero si bo
vstvaril Gospod.**

Čast bodi Bogu Očetu

**Predp. Veličastne reči se od tebe pri-
povedujejo, o mesto božje!**

V. Gnada je nad te izlita;

O. Požegnal te je Bog na vekomej.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomoč i. t. d.

T r e t j a.

V. Mati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;

O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s katerimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predp. Lepa si kakor luna, izvoljena kakor solnce, strašna kakor za vojsko v red postavljena množica vojšakov.

Gospa! velika si na vekomej, ker si blagoslovljena od Boga Narvikšiga, kateri je stvaril nebo in zemljo.

Hvaljena in češena bodi Gospa! ktera
si povišana na vekomej.

Bodi hvaljena in češena, draga hči ne-
beškiga **Očeta!**

Bodi hvaljena in češena, častita mati
Sinu božjiga!

Bodi hvaljena in češena, ljubljena ne-
vesta svetiga **Duha!**

Bodi hvaljena in češena Marija, ti pri-
jatlica in edina popolnica božja!

Bodi hvaljena in češena Marija, ti ve-
ličastni sedež neskončniga **Boga!**

Bodi hvaljena in češena Marija, ti živi
tempelj presvete **Trojice!**

Bodi hvaljena in češena, gospa narvik-
šiga **Boga,** ki so z njegovo pomočjo
sovražniki v tvojih rokah.

Čast bodi **Bogu Očetu**

Predp. Lepa si kakor luna, izvoljena
kakor solnce, strašna kakor za voj-
sko v red postavljena množica voj-
šakov.

V. Narvikši si je svoje prebivališče po-
svetil;

O. Bog je v sredi Nje, ne bo se dala
premakniti.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomoč i. t. d.

Š e s t a.

V. Mati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;

O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s katerimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predp. Žegnana si ti, o hči, od Gospoda Narvikšiga pred vsimi ženami na zemlji.

Ti si edina med ženami moč hudobnih zaterla in žegen prinesla prebivavcam na zemlji, nad zemljo in pod zemljo.

O blagodarjena in žegnana med vsimi ženami, bodi češena na vse večne čase!

Bodi češena nebes kraljica, češena angelov gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila.

Bodi češena devica častita, memo vsih lepa, bodi češena mati preljubeznjiva, bodi češena in daj nam moč zoper sovražnike naše!

Čast bodi Bogu Očetu

Predp. Žegnana si ti, o hči, od Gospoda Narvikšiga pred vsimi ženami na zemlji.

V. Srečna si devica Marija, ki si nosila Gospoda stvarnika sveta;

O. Rodila si tega, ki te je vstvaril in vekomej devica ostaneš.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

Pod tvojo pomoč i. t. d.

D e v e t a.

V. Mati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;

O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s katerimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predp. Blagodarjena si ti, o hči, od Gospoda, zakaj po tebi smo sad življenja prejeli.

Vsi žegni in vse gnade se nam delé po tebi, ki si nam rodila začetnika gnad.

Ti si naša mati.

O mati! bodi moja mati, ponoči in ponednevi.

O mati! bodi moja mati, kader spim.

- O mati! bodi moja mati, kader čujem.
 O mati! bodi moja mati, kader molim.
 O mati! bodi moja mati, kader delam.
 O mati! bodi moja mati, kader počivam.
 O mati! bodi moja mati, kader po-
 potvam.
 O mati! bodi moja mati, kader stojim
 ali sedim.
 O mati! bodi moja mati, kader sim v sreči.
 O mati! bodi moja mati, kader sim v
 nesreči.
 O mati! bodi moja mati, kader sim v
 nadlogi in stiski.
 O mati! bodi moja mati, kader sim
 vesel.
 O mati! bodi moja mati, kader sim ža-
 lostin.
 O mati! bodi moja mati, kader sim
 skušan.
 O mati! bodi moja mati, kader se pre-
 grešim.
 O mati! bodi moja mati, kader sim bolan.
 O mati! bodi moja mati, kader sim v
 smertni nevarnosti.
 O mati! bodi moja mati, kader bom na
 smertni postelji ležal.

O mati! bodi moja mati, kader bom umiral.

O mati! bodi moja mati, kader bom dušo izdihnil.

O mati! bodi moja mati, kader bom k sodbi poklican.

O mati! bodi moja mati, kader bom sojen.

O mati! moja mati! sprejmi me v svoje materno varstvo.

O mati! bodi moja mati vse večne čase.
Čast bodi Bogu Očetu

Predp. Blagodarjena si ti, o hči, od Gospoda, zakaj po tebi smo sad življenja prejeli.

V. Srečna si, blažena devica Marija, in vse hvale popolnoma vredna;

O. Zakaj iz tebe je izšlo solnce pravičnosti, Kristus naš Bog.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomoč i. t. d.

V e č e r n i c e.

V. Mati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;

O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s katerimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predp. **O** sveta in neomadežana devica, s katero hvalo te hočem povzdigovati, ne vem, ker si ti tega nosila in rodila, kateriga nebesa niso v stanu obseči.

O Marija! ti si včlovečeniga Boga, ki je edini Kristus in edini Gospod, po obšenčenji svetiga Duha spočela in

ga vesolnimu grešnemu svetu odre-
šenika rodila.

Ti si res porodnica božja, mati božja.
Hvaljena bodi torej gospa, mati našiga
Gospoda Jezusa Kristusa vekomej.

Presveta mati božja! bodi z nami, ka-
kor si bila z našimi očaki, in ne za-
pusti nas, de ne poginemo, temuč
nagibuj naše serca, de hodimo po
Jezusovih potih, in se deržimo Je-
zusovih zapoved in šeg njegovih.

In ta naša molitev naj hodi pred tebe
noč in dan, de po tebi nam Gospod
dobrote podeluje ven in ven.

Usmili se svojiga ljudstva, ker nas ho-
čejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj
del pokončati.

Ne zapusti nas, ki si naša kraljica.

Usliši našo prošnjo, in bodi zvesta
bramba svojimu ljudstvu, ktero je tvoj
del in tvoj odločik; poteguj se za nas,
de bomo živel in hvalili, gospa!
tvoje ime.

Čast bodi Bogu Očetu

Predp. O sveta in neomadežana de-
vica, s ktero hvalo te hočem povzdi-
govati, ne vem, ker si ti tega nosila

in rodila, kteriga nebesa niso v stanu obseči.

V. Popolnoma si lepa prijateljica moja!

O. In madeža ni nad teboj.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomoč i. t. d.

M r a č n i c e.

V. Mati božja! očisti mi spomin vsih praznih, zapeljivih in nespodobnih misel, razsvetli mi um in vžgi mi serce;

O. De pazno, pobožno in častitljivo moliti zamorem.

V. Gospa moja! s tistimi svetimi mislimi in željami, s kterimi si ti na zemlji molila, skleni moje misli in želje;

O. De pred obličjem tvoje slave uslišanja vreden postanem.

V. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in svetimu Duhu;

O. Kakor je bila v začetku, naj bo zdaj in vselej in vekomej.

Predp. Sveta Marija, teci pomagat revnim, navdaj s serčnostjo maloserčne, tolaži žalostne, prosi za keršansko ljudstvo, vlagaj svojo priprošnjo za duhovščino, perporočaj pobožni ženski spol, naj vsi tvojo pomoč čutijo, kateri tvoj sveti spomin obhajajo.

Ah! imej obrnjene svoje milostljive oči v nas in pomagaj nam, ki k tebi vpijemo.

O Marija! bodi naša pomočnica, bodi naša varhinja, bodi naša bramba, de se v bran postavljamo ognjenim pšicam hudobniga duha in premagujemo sleherne skušnjave.

Tebi, o mati, ni nič nemogoče sprostiti.

O prosi za nas grešnike zdaj, ko smo od skušnjav skušani, od zopernikov žaljeni, od sovražnikov preganjani, od hudobnih moteni, od britkost stiskani, od nadlog nadlegvani, od skerbi omamljeni!

O Marija! prosi za nas grešnike zdaj, ko smo v silnih potrebah.

Odločuj naše serca od sladnost tega sveta in jih na Boga navezuj.

Nagibuj nas k dobrimu, uterjуй nas v dobrim, in pomagaj nam v dobrim stonovitnim ostati.

Prosi za nas grešnike, o Marija, zdaj in ob naši smertni uri;

Varuj nas neprevidene in nesrečne smerti;

Pomagaj nam britkosti in težave bolezni voljno prenašati;

Daj nam moč, v smertni uri skušnjave premagati;

Sprosi nam gnado, poslednje zakramente po vrednim prejeti;

Stoj nam v zadnjih zdihljajih na strani, kakor si na strani stala svojimu Sinu, kader je umiral na križi;

Sprejmi našo dušo, kader se bo telesa ločila, pelji jo k sodbi božji in pred ojstrim sodnikom govori za njo;

Prosi za nas grešnike, o Marija, zdaj in ob naši smertni uri.

V sredi skušnjav bomo greha obvarovani, ako nas ti varuješ.

Med valovi preganjanja bomo terdno stali, ako se ti za nas vojskuješ.

Iz nevarnost bomo nepoškodvani šli, ako nas ti vodiš.

V vsih zadevah bomo srečni ostali, ako si ti z nami.

Zavolj svojih slabost nam ni treba biti v preveliki skerbi, ako nas ti podperaš.

Zavolj svojih velikih grehov nam ni obupati, ako ti za nas prosiš.

Ne bomo zgrešili svojiga cilja in konca ne, ako si ti naša zvesta pomočnica.

O Marija! ti si nam čelada, podpora, orožje in meč.

Po tebi se premaguje sovražnik in s tvojo pomočjo se vselej zmaga doseže.

O naša zanašba in vzrok našiga upanja! prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smertni uri.

Čast bodi Bogu Očetu

Predp. Sveta Marija, teci pomagat revnim, navdaj s serčnostjo maloserčne, tolaži žalostne, prosi za keršansko ljudstvo, vlagaj svojo priprošnjo za duhovšino, perporočaj pobožni ženski spol, naj vsi tvojo pomoč čutijo, kateri tvoj sveti spomin obhajajo.

V. Prosi za nas sveta božja porodnica!

O. De bomo deležni postali obljub Kristusovih.

V. Gospa! usliši mojo molitev;

O. In moje vpite naj do tebe pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomoč i. t. d.

M o l i t e v

pri zvonjenji k angeljskimu češenju.

Angel Gabriel je devici Marii češenje pernesel (srečo vošil in oznanil, de bo mati Mesijeva postala), in ona je spočela od sv. Duha. Češena si Marija . . .

Marija je rekla: Glej, dekla sim Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija . . .

In beseda (Sin božji) je meso (človek) postala in med nami prebivala. Češena si Marija . . .

O gospa moja! o mati moja! tebi se vsiga darujem, in, de se tebi vdaniga skazem, ti posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsiga.

O gospa moja! o mati moja! spomni se, de sim tvoj. Ker sim tedej tvoj, o dobra mati! pomagaj mi v potrebah, podperaj me v težavah, vojskuj se za me v vsih skušnjavah in iz nevarnosti me reši. Vari me, brani me kakor svojo lastnino in posestvo. Amen.

M o l i t e v *)

pred Mariino podobo.

Spomni se, predobrotljiva in premilostljiva devica Marija, mati milosti in vse tolažbe, de od vekomaj se še ni slišalo, de bi bila koga, kateri je pod tvoje varstvo

*) Moli jo pred spovedjo.

pribežal, tvoje pomoči iskal in tvojim prošnjam se priporočeval, ti zapustila. Toraj s tacim zaupanjem poterjen k tebi, devica devic, kraljica nebes in gospa angelov, pribežim, k tebi, zvezda morja, pritečem, pred teboj ubog, zdiho-vaje in trepetaje klečim: nikar, o kraljica vsiga sveta, nikar mati večniga Sinu, nikar ne zaverzi moje prošnje, ampak poslušaj me milostivo in usliši me uboziga, ki iz te doline solz k tebi kličem: O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

M o l i t e v

Mariino pomoč sprostiti.

Po tebi, o mogočna besednica! naj prejmemo, česar s zaupljivim sercam prosimo, zakaj ti si edino upanje grešnikov, in med vsimi

človeškimi otroci ne najdemo nobenega, de bi zamogel jezo sodnikovo tako potolažiti, kakor ti, ki si bila vredna biti mati odrešenika in sodnika našiga. Po tebi upamo odpušenje svojih grehov zadobiti, in v tebe stavimo upanje svojiga zveličanja. O bodi vedno nam popotnikom dobrotljiva, nosi naše jokanje in zdihovanje pred Gospoda, poteguj se za polajšanje naše revšine, poteguj se za naše zveličanje!

Molitev *) k Marii

greha se varovati in v čednostih rasti.

O Marija! pomagaj mi sovražiti grehe, premagati strasti, krotiti poželjivost in zatreti prevzetne nagibe, pomagaj mi pogasiti nevošljivost, upokojiti togoto, pre-

*) Moli jo po spovedi.

gnati lenobo, studiti odertijo, zaničevati slovečnost, de ne bo nič nečimurniga, nič poželjiviga, nič nevovšljiviga, nič lažnjiviga in nič zmišljeniga mojiga serca mikalo, gnalo, vjelo, zaplelo ali zapeljalo. O gospa! sprosi mi stud do posvetnih reči, želje do večnih, ljubezen do vsiga dobriga, pomagaj mi zadobiti zveličanske čednosti, spoznati nar vikši resnico, vživati večne dobrote. Izprazni me vsiga posvetniga raztresenja, de bom priprost in čist, ves v božje reči zamišljen in zamaknjen. Sprosi mi mirno in pokojno serce. Pomagaj mi v božjim strahu in v tvoji ljubezni živeti in umreti. Amen.

Molitev k Marii

svoje dolžnosti spolnovati.

O Marija! pomagaj mi, Jezusu in tebi zmiraj zvestejši služiti in

sveto ljubezen zadobiti, de vso nejevoljo, vse težave, vse zaderge in skušnjave, kakor tudi spačenost in hudobijo svojiga bližnjiga s sveto poterpežljivostjo in krotkostjo po tvojim presvetim zgledu prenašam in nepoškodovan hodim po poti vsih sovražnikovih pšic. Vižaj moje serce, tako de nikdar nič pregrešniga ne poželim; vižaj moj jezik, de z njegovo preširnostjo tebe ne razžalim, bližnjiga ne ranim in miru svojiga lastniga serca ne zgubim, vodi moje misli in djanja po poti božjih svetih zapoved; obiši me večkrat s svojo milostjo, in pomagaj mi, de se per vsakim opraviu na Boga in na tebe oziram. Amen.

Molitev k Marii

v potrebah in nadlogah.

O naša pomočnica, naše upanje, naše pribežališe! ozri se na me, ki k tebi zdihujem, in sliši zdiho vanje mojiga serca. Moje serce k tebi zdihuje, o Marija, o mati moja! Pridi mi tedej na pomoč v moji težavi, in spolni moje serčne želje, ki jih tebi zročujem. O pokaži mi, de si moja mati! Polajšaj mi težave, vlij v moje otožno serce nekoliko nebeškiga tolažila. O Marija! bodi pri meni in vari me. O Marija! bodi pri meni in poterdi me. O Marija! bodi pri meni in sprejmi me. Amen.

Molitev k Marii

skušnjave premagati.

O moja preljubeznjiva mati! lej revno siroto, ki pod tvojo brambo

in v tvoje varstvo perbeži. Pomagaj mi, o mati! de Jezusa tvojiga Sina in svojiga Boga ne razžalim in ne zgubim. Oh, preljubeznjiva mati! skušnjave me obdajajo, pomagaj mi. O gospa moja! o mati moja! v življenji in v smerti hočem biti tvoj, vari me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. Amen.

Molitev k Marii

za čistost.

O vsih nedolžnih duš preljubeznjiva mati! tebi perporočim svojo dušo in svoje telo, tebi nar čistejši materi zdaj v dar pernesem sebe popolnoma vsiga. O bodi ti moja mati, in vižaj me, vari me, podperaj me, kadar se v hudi perložnosti znajdem, de za kratko slast ne prodam večniga življenja. Po-

magaj mi čuti, pomagaj mi moliti,
 pomagaj mi v nevarnosti se vojsko-
 vati, o mila mati! o nedolžna mati!
 o prečista mati! o presveta mati!
 Vari moje oči nečimernih pogledov;
 ogradi moje ušesa, de ne bodo ne-
 čistih pogovorov slišale, vižaj moj
 jezik, de ne bo nespodobnosti go-
 voril; zagradi pot mojim nogam,
 de ne bodo po zapeljivih in grešnih
 potih hodile. Ravnaj tako z menoj,
 de bom vedno v številu tistih, ki so
 čistega serca. Pokri me s svojim
 deviškim plajšem, in po svojim sve-
 tim devištvu in čistim spočetji mi
 ohrani čisto serce, dušo in telo
 v imenu Boga † Očeta ino † Sina
 ino † svetiga Duha. Amen.

Molitev k Marii

za ponižnost.

O ponižna devica ino mati! ki si
 vse svoje žive dni popolnoma ponižna

bila v mislih, v besedah in v delih, pomagaj mi pridobiti pravo kersansko ponižnost, de se zavolj darov, ki jih od Boga prejeman, ne bom povzdigoval, de sam sebe ne bom nikoli nič obrahtal, de se bom vse časti tega sveta ogibal, in de bom vso čast, ktera mi bo došla, Bogu dajal. O Marija! pomagaj mi, de preganjanje, obrekovanje, nesreče, vse zopernosti in grenkosti, kolikor jih le zamorem prejeti, voljno prenašam, de tako vreden učenec Jezusa Kristusa postanem in Bogu dopadem. Amen.

Molitev k Marii

za vdanost v božjo voljo.

O presveta devica! ki si bila vedno popolnoma božji volji vdana, pomagaj mi, de popolnoma podveržem svojo voljo božji volji v vsih

svojih delih in v vsih rečeh, tako de radovoljno prejemem vse to, kar Bog hoče in kar mi on pošlje, naj bo še tako težavno in zoperno. Pomagaj mi, de hočem vse to, kar Bog hoče, in de to le zato hočem, ker Bog tako hoče, in de mi kaka reč le zato dopade, ker Bogu dopade. Pomagaj mi, de moja volja popolnoma ena postane z božjo voljo, tako de se nič več sama sebe ne čuti, ampak de le božjo voljo v sebi čuti. O Marija! pomagaj mi, de bom zares popolnoma v božjo voljo vdan v vsih krajih in časih, v vsih opravilih in perložnostih, v žalosti in v veselji, v boleznih in v zdravju, v mrazi in vročini, v zaničevanju in v opravljanju in v preganjanju. Amen.

Molitev k Marii

za ljubezen.

O mati lepe ljubezni! pomagaj mi ljubiti svojiga ljubljeniga Boga iz vsiga svojiga serca in čez vse, ker je neskončno dober in vse ljubezni vreden. Pomagaj mi v vsih okolišinah svojiga Boga ljubiti. Pomagaj mi Boga tako ljubiti, da ne bom nobeniga poželenja do časnih reči v sebi čutil, ampak le nagnjenje, svojiga Boga ljubiti. Ker hoče Bog v svojih stvarih ljubljene biti, navdaj moje serce tudi z ljubeznijo do bližnjiga, da bom v Bogu in zavolj Boga svojiga bližnjiga, naj mi bo še tako zoperin, ljubil, da mu bom spodobno čast skazoval, da mu ne bom njegovih pravic kratil, in da mu bom v njegovih potrebah pomagal in postregel, kakor jest želim, da bi mi on storil. **O** mati lepe ljubezni!

sprosi mi sveto ljubezen, ktera me Bogu in tebi dopadljiviga zamore storiti. Sprosi mi sveto ljubezen, o mati lepe ljubezni! Tako upam, tako naj se zgodi. Amen.

Molitev k Marii

za srečno smert.

O Marija brez madeža spočeta! prosi za me, ki pod tvojo pomoč perbežim. O perbežališe grešnikov in mati umirajočih! nikar me ne zapusti ob moji smertni uri, temuč sprosi mi, de svoje grehe popolnoma obžalujem, se jih resnično skesam in njih odpušenje dosežem; de presveto popotnico in poterjenje s svetim oljem vredno prejmem, in varno pridem pred sedež pravičniga pa tudi usmiljeniga Boga sodnika in odrešnika našiga. Amen.

Molitve k Materi božji

za vsaki dan tedna.

(Od sv. Alfonza Ligvorijanskega.)

Za nedeljo.

Glej, o mati božja! mene ubo-
ziga grešnika tukaj pred tvojimi
nogami, ki z velikim zaupanjem
k teki pribežim. Nisim scer vre-
den, de bi me le pogledala, vem
pa, de zavolj smerti, ktero je tvoj
ljubi Sin za blagor grešnikov pre-
stal, preserčno želiš, mi pomagati.
O mati usmiljenja! poglej na mojo
revšino, in usmili se me. Slišim,
kako te vsakdo pribežališe grešni-
kov, zaupanje tistih, ki že skoraj ob-
upajo, in pomoč zapušenih imenuje;
tedaj si moje pribežališe, moje upa-
nje, moja pomoč. S svojo prošnjo
me zamoreš zveličati. Pridi mi na

pomoč iz ljubezni do Jezusa, svojiga Sina; podaj svojo mogočno roko meni ubogimu grešniku, ki se ti perporočam. Vem, o usmiljena mati, de te veseli, grešniku pomagati, tedaj mi pomagaj, dokler mi moreš še pomagati. Pokaži, kako de si pripravljena dobrote tim skazati, ki v te zaupajo. Amen.

Tri češenamarije.

Za pondeljik.

O visoka nebeška kraljica! glej, ki sim bil nekdej suženj pregrehe in hudobije se zročim tebi v večniga služabnika, in ti obljubim te ves čas svojiga življenja častiti, in ti zvesto služiti; vzemi me toraj v svojo službo, in ne zaverzi me, akoravno zaslužim. O preljuba mati! za Jezusam tvojim Sinam stavim na te vse svoje upa-

nje, in od tebe pričakujem svoje zveličanje. Hvalim in slavim Boga, ker mi je v svojim usmiljenji zaupanje na te podelil, kar mi je posebna zastava mojiga večniga zveličanja. Terdno upam, de mi je Bog po tvoji prošnji in po zasluženji Kristusovim moje grehe odpustil in svojo sveto milost podelil. Ali, kako lahko zopet v svoje poprejšnje pregrešno življenje zajedem, nevarnosti me še čakajo, in moji sovražniki ne spé. Veliko hudih skušnjav mi bo še premagati.

Oh preljuba mati! varuj me, in ne pusti, de bi zopet v sužnost greha zašel. Vem scer, de mi v tem svojiga varstva ne odrečeš, če te zanj prosim; tvoja usmiljenost, tvoje materno serce ti tega ne pripusti; ali bojim se, de bi v pregrešnih priložnostih nate ne

pozabil, in se vekomej ne pogubil. Zatoraj te zdaj té milosti prosim: sprosi mi od Boga, de se bom ob času peklenskih napadov precej k tebi obernil in kličal: **O Marija!** pridi mi hitro na pomoč. **O Marija** preljubeznjiva moja mati! ne perpusti, de bi svojimu Bogu nezvest postal. Amen.

Tri češenamarije.

Za torek.

O Marija! kakšna le bo moja smert? Če premišljujem vse svoje dozdanje grehe in pa tisti strahoviti trenutek, v katerem bo moja neskončna večnost odsojena, tisti trenutek, v katerim bom po svojih delih sojen, me groza in trepet obide. Dobrotljiva mati! v predrago kri Jezusovo in na tvojo prošnjo sim stavil svoje upanje. **O tolažnica žalostnih!** ne odreci

mi takrat svoje pomoči, ne zapusti me v tisti nar hujši sili s svojo tolažbo. Če me červ pekoče vesti zavolj storjenih grehov, zavolj negotovosti zadobljeniga odpuščenja, zavolj nevarnosti zopetniga pada, zavolj ojstrosti sodbe božje že zdaj tako zjeda, kako še le se mi bo takrat godilo? Stokrat nesrečen bom, ako mi ti na strani ne boš stala. Oh mati božja! zadobi mi, preden se moja smertna ura perbliža, resnično kesanje nad mojimi grehi, in stanovitno zvestobo do Boga za vse moje nadaljno življenje; in ko se bo konec mojiga življenja perbližal, pomagaj mi ti, o Marija, upanje moje! de zavolj svojih tako množnih in velikih hudobij, ki mi jih bo peklenški sovražnik pred oči stavil, ne obupam ali saj malosерčen ne postanem. Sprosi mi, de bom ta-

krat pogostama v tvoje sveto ime klical, in med zrekovanjem tvojiga in presvetiga imena Jezusoviga svojo dušo izdihnil. Res, preljuba mati moja! še več si upam prositi, odpusti mi mojo prederznost, saj me tvoja dobrotljivost k taki prošnji naganja. Glej! prosim te, pridi ti sama, preden svoje oči zatisnem, in tolaži me s svojo sladko pričujočnostjo. Reven grešnik sim, in ne zaslužim, česar te prosim, ali vender tvoj zročeneč sim, kateri vse svoje zaupanje za Bogam le nate stavi. In če tolikanje milosti nisim vreden, mi pošlji vsaj pomoči in tolažbe z visokih nebes. Amen.

Tri češenamarije.

Za sredo.

Stoterna zahvala ti bodi, o presveta mati! od mene zato, ker si

me po svoji prošnji pèkla, kteriga sim že tolikrat zaslužil, dozdej obvarovala. Davnej bi se bila že morde sodba večniga pogubljenja nad menoj nesrečnim dopolnila, ko bi ti, usmiljenja polna, njeniga odloga per pravici Božji zame sprosila ne bila, akoravno te jest tega nisim prosil. V koliko drugih grehov bi že bil per tolikih nevarnostih padel, ko bi me ti, mila mati! ne bila varovala z milostmi, ki si mi jih od Boga sprosila. Oh, oh, premilostiva kraljica! ne odnehaj, in še nadalje me greha, in tako tudi peklen-skiga ognja varuj, kaj bi mi tvoje dozdej skazovano usmiljenje pomagalo, ko bi pa nazadnje vender po lastnem zadolženji pogubljen bil? Ne pusti, de bi se od tebe in od tvojiga ljubeznjiviga Sina, kteri mi

je po tvoji prošnji dozda^j toliko usmiljenja že skazal, kdaj obernil.

O ljuba mati moja! ne pusti, de bi se pogubil. Ali bi mogla pač svojih služabnikov kteriga, ki te serčno ljubi, zlahkama viditi vekomej pogubljeniga? O Marija! kaj pravi k temu tvoje mило materno serce? Ali se bom pogubil? Bom, bom se vekomej pogubil, ako tebe zapustim. Ali kako bi mogel tebe zapustiti in pozabiti ljubezni, ki si mi jo skazala? O mati moja! ker si že tolikanj zame storila, dokončaj svoje delo, pomagaj mi še nadalje. Ali boš storila? Vender, kaj pravim! O Marija, kaj bi zdaj od tebe ne upal, ker te ljubim, in se v tvoje varstvo podam, ki si mi toliko prijaznost skazo^vala, ko še nate mislil nisim. Stegni tedaj svojo močno roko, in derži me, de se v pekel ne pogreznem, skerbi,

de v noben velik greh ne padem,
ker le taki me zamore v večno po-
gubljenje pahniti.

Tri češenamarije.

Za četrtek.

Premogočna kraljica nebeška!
jest ubogi grešnik povzdignem iz
te solzne doline svoje oči, svoj glas
in svoje serce k tebi, de bi svoje
milostive oči doli name obernila.
Glej, o Marija! v kako hudih ne-
varnostih sim, varuj me, de ne po-
gubim svoje duše in de ne zgubim
svojiga zveličanja, varuj me, dokler
sim in bom še na tem svetu. Svoje
zaupanje sim nate postavil; k tebi
kličem in zdihujem, de bi kmalo v
raj sprejet bil, de bi tam Boga in tebe
vekomej ljubil in hvalil. O kdaj se
le bo napočil tisti presrečni dan, ko
se bom v varnosti pred tvojimi no-

gami vidil, in bom ugledal izvoljeno mater Zveličarjevo, ki je tolikanj za moj blagor in mojo srečo skerbela? Kdaj mi bo dovoljeno, tisto roko poljubiti, ki me je tolikrat pogubljenja otela, in meni nevrednežu tako obilne milosti skazovala.

Oh mati moja! bil sim v svojim življenji prav nehvaležen proti tebi; tam pa v nebeškem kraljestvu, tam ti ne bom nič več nehvaležen; tam te bom iz vsih svojih moči skoz vso večnost ljubil, in ti za svojo nehvaležnost z večnim hvaljenjem in čenšenjem povračeval. Hvalim tvojiga Boga, ker mi je toliko zaupanje v presveto kri Jezusa Kristusa in nate, o mati moja! podelil. Resnično, ti mi boš odpušanje mojih grehov sprosila, ti mi boš pomagala voljo božjo spolnovati, in poslednjič me boš tudi v nebesa perpeljala. To so vsi tvoji služabniki od

tebe upali, in nobeden ni bil goljfan. Prosi Boga zame, de se bo moje zaupanje v tebe vedno množilo, in po tem življenji mi pokaži Jezusa, žegnan sad tvojiga telesa, de ga bom s teboj hvalil in častil vekomej. Amen.

Tri češenamarije.

Z a p e t e k.

O Marija! med vsimi stvarmi si nar blažji, nar viši, nar čistejši, nar svetejši. **O** de bi te vsi ljudje spoznali in ljubili, kakor si vredna! To me veseli, ker vem, de je toliko število zveličanih duhov v nebesih in pravičnih duš na zemlji, ki tvojo dobroto in lepoto neprenehama hvalijo in povelčujejo. Posebno me pa veseli, de te Bog sam bolj ljubi, kakor vse angele in svetnike. Tudi jest ubogi človek te ljubim, pa vse

premalo; zato želim veči in goreč-
niši ljubezen do tebe imeti, ktero
mi pa sama ti sprostiti zamoreš;
sprosi mi torej gorečo ljubezen do
tebe, zakaj tebe prav ljubiti je go-
tovo znamenje večniga zveličanja.
Sprosi mi ljubezen do tebe, o pre-
dobrotljiva mati!

Spoznam tudi dobro, koliko
hvalo sim dolžan Jezusu tvojimu
Sinu, kateri je neskončne hvale in
ljubezni vreden; sprosi mi ljubezen
do Njega. Saj premoreš vse per
Bogu, sprosi mi letó gnado! Ne
išem per tebi ne posvetniga blaga,
ne časti, ne bogastva, samo to že-
lim, kar tudi tvoje serce želi, de bi
ljubil svojiga Boga. Vem, de ni
mogoče, de bi ti take želje za-
vergla, zakaj že čutim nagibe v
svojim sercu, nagibe svojiga Boga
ljubiti. Prosi, o Marija! le prosi
zame, dokler nisim per tebi v ne-

besih, kjer bom svojiga Boga in tebe preljubeznjivo mater ljubil in vžival vekomej.

Tri češenamarije.

Z a s a b o t o.

O presveta devica! če obilne gnade premišljujem, ki si mi jih sprosila, in pa mojo nehvaležnost, s katero sim ti jih povračeval, moram spoznati, de novih gnad prav nič nisim vreden, vender v tvoje veliko usmiljenje le še upam. O moja mogočna besednica! imej z menoj usmiljenje. Ti deliš med nas vse gnade, ki jih Bog nam ubogim daje, in le zato ti je toliko moč, toliko bogastvo, toliko dobrotljivost dal, de nam na pomoč hitiš. Zveličan želim biti, torej zročim v tvoje roke svojo dušo in svoje zveličanje. V številu tvojih

zvestih služabnikov želim biti, ne zaverzi me! Vedno išeš revnih, jim pomagati, ne zapusti tedaj revniga grešnika, kateri k tebi perbeži. Govori zame, tvoj božji Sin bo uslišal tvojo prošnjo. Vzemi me v svojo brambo in dosti mi bo, zakaj če me ti varuješ, mi ne bo nobena reč več strahu delala. Če me ti varuješ, mi ne bodo strahu delali moji storjeni grehi, zakaj ti mi boš sprosila odpušenje; ne bodo mi strahu delali hudobni duhovi, zakaj ti si močnejši, kakor vse moči peklenške; ne bo mi strahu delal pogled božjiga sodnika, zakaj ena sama beseda, ki jo boš zame govorila, ga bo potlačila.

Zvesta mati! sprosi mi odpušenje mojih grehov, zveličansko stanovitnost v dobrim, posebno mi pa zadobi milost, de se bom vedno v tvoje varstvo perporočeval. Ve-

like so scer te milosti, in nobene nisim zaslužil; ali tebi, o visoka kraljica! je lahko mi jih pridobiti, ker te Bog tako neskončno ljubi, in ker zavolj tega vse per Bogu premoreš. Prosi tedaj zame Jezusa, reci mu, de sim tvoj varvanec in de si me v svoje varstvo sprejela; to bo zadosti, mi vse milosti pridobiti.

Tri češenamarije.

Molitve k Materi božji

za vsaki dan mesca.

1.

Molitev sv. Efrajma.

O preblažena in popolnoma neomadežana devica, mati mojiga Boga, kraljica svetlosti! ti si čistejši kakor solnčni žarki, častitljivši kakor serafini, veličastniši

kakor vsi kori nebeški. Ti si pričakovanje patriarhov, zaželenje prerokov, kinč aposteljnov, čast marternikov, krona devic, veselje pravičnih. Po tebi, o visoka kraljica, smo spravo z Bogom dosegli, zakaj ti si edina naša vesolna besednica in srednica per Bogu. Ti si varno zavetje tistim, katerim se je barka razbila. Ti si odkupšina vjetih, vodilo zmotenih, upanje obupljivih. O razsvetli mojo pamet, odpri moje usta, de oznanujem hvalo tvojo! Bodi pozdravljena mati zveličarjeva, o tolažba, o veselje, o mir! Bodi pozdravljena, o čudo nar veči, ki je kdaj bilo na svetu! Ti nebesa polne radosti, ti studenec vsih gnad, pokri me s perutami milosti svoje! Usmili se me! Bodi mi češena, ti vir nar slajšiga veselja, mati našiga Gospoda Jezusa Kristusa! čast in

hvala tebi s Sinam vred, in Očetu
in svetimu Duhu zdaj in vekomej.
Amen.

2.

Molitev sv. Alfonza Ligvorijanskiga.

O neomadežana kraljica! ki si
Bogu tako draga, ne obračaj svojih
oči od madežev in ran, ki mojo
dušo pokrivajo; ozri se milostljivo
na me, pomagaj mi! Bog, kateri
te bolj ljubi kakor vse stvari, ti
nič ne odreče. Tvoja prošnja pri
Bogu je dražji kakor vsi zakladi
svetá, tvoja prošnja nam doseže
nar večí gnade, tvoja prošnja osra-
moti naše sovražnike, in nam za-
dobi zmago zoper vse njih na-
padke. O presladka, o ljubeznjiva
devica Marija, ozri se milostljivo
na rane moje uboge duše, ozri
se na to moje serčno in odkrito

obtoženje, priporoči me Kristusu Gospodu, ki si ga ti, o presveta devica! rodila, in ne zaverzi prošnje nesrečneža! Usmili se me! Amen.

3.

Molitev sv. Anzelma.

O žegnana devica Marija! stori me vredniga, de te častim, in daj mi moč zoper tvoje in moje sovražnike. Dodeli mi, de te ponižno na pomoč kličem in s sercam hvalim, ki si vsimu keršanstvu upanje, luč in tolažba. O ti serčna zvezda! o ti sveta korenina, ktere sad je žegnan vekomej! O kraljica! usmili se mene, in prosi zame, de po tvoji prošnji odpusenje svojih grehov dosežem. O sveta božja porodnica, ti prelepa lilija čistosti! spomni se mene per svojim Sinu Jezusu Kristusu. Amen.

4.

Molitev sv. Bernarda.

O žegnana devica Marija! raz-
 odeni ljudem svojo milost, daj na
 znanje gnado, ktero si našla pri
 Bogu. Zadobi po svoji sveti proš-
 nji: milost krivičnim, zdravje bol-
 nikam, serčnost boječim, tolažbo
 žalostnim, in pomoč tistim, ki so v
 nevarnosti. Tudi meni, tvojimu
 služabniku, ki kličem tvoje pre-
 sladko ime, naj po tebi, o prelju-
 beznjiva kraljica, gnado dodeli tvoj
 Sin, naš Gospod in Bog Jezus
 Kristus, kterimu bodi čast in hvala
 vekomej. Amen.

5.

Molitev sv. Atanazija.

Poslušaj, presveta devica, naše
 prošnje in spomni se nas! Raz-
 deljuj nam dari svojiga bogastva,

kterih si polna. Gabriel te je pozdravil in te je imenoval polno gnade. Vsi narodi te blagrujejo, vse verste nebeških duhov te blagoslové; in mi, ki smo še pozemeljske verste, naj ti tudi rečemo: Češena, gnade polna, Gospod je s teboj; prosi za nas, o mati božja, naša gospa in naša kraljica! Amen.

6.

Molitev sv. Anzelma.

K tebi zdihujem v hrepenenji, o milostljiva devica Marija! Uči me s kakšnim spoštovanjem naj tebe v misel jemljem, kako naj ti služim, kako naj te ljubim. O de bi moja duša ljubezni tako gorela, de bi poželjivost v meni popolnama ugasnila! O de bi moči mojiga duha po ljubezni do tebe tako terdne postale, de bi pože-

lenje mojiga mesa popolnoma ukrotile! O de bi imel toliko obilnost ljubezni, de bi v čednostih neprenehama rastel, se gorečnosti popolnoma vnel in vekomej srečin postal! O kraljica! usliši me, ki te prosim, in povernil ti bom, kar sim se per tebi zadolžil. Daj mi, o devica, pomagati, de jest tebe ljubim, in de te tako resnično ljubim, kakor resnično ti mene ljubiš. Daj mi sladko ljubezin, o ljubeznjiva gospa! Ljubi naj te moj um, kakor more, ljubi naj te moje serce, kakor se spodobi; ljubi naj te moja duša, kakor k zveličanju tekne. In v taki ljubezni naj preteče vse moje življenje, de bom vekomej srečin z dušo in s telesam. Amen.

7.

Molitev sv. Germana.

O nebeška kraljica! ti si moja pomočnica, mi dana od samiga Boga. Ti si nebeška rosa, ki ogenj mojiga terpljenja gasi. Ti si luč moje duše, kader jo temota pokrije. Ti si moja moč v slabostih. Ti si moje bogastvo v revšini. Ti si zdravilo mojih ran. Ti si moja tolažba, kader žalujem. Ti si moje perbežališe, kader me nadloga tare. Ti si moja vodnica na potu tega življenja. Ti si upanje mojiga zveličanja. Oh! usliši tedaj moje prošnje, imej z menoj usmiljenje, kakoršno se spodobi za mater božjo, ktera ljudi tako neizrečeno ljubi. Zadobi mi, česar prosim, zakaj ti si naša mati in naša pomočnica. Stori, de bom vredin kdaj tistiga veselja deležin postati, ki ga ti zdaj v nebesih

vživaš. Oh! stori, de v nebesa pridem. O Marija! ti si mogočna zadosti, grešnike rešiti, in ti ne potrebuješ, de bi se tebi kdo posebno perporočal, ker si mati božja. O mati božja! pomagaj mi grešniku v življenji in v smerti. Amen.

8.

Molitev sv. Anzelma.

O presveta gospa! zavolj tiste gnade, ktero ti je Bog dodelil, de te je tako visoko povzdignil in te prav mogočno naredil, te prosimo, stori, de nas bo obilnost gnade, ki si jo ti zaslužila, tvoje slave deležne storila. Prizadeni si, o usmiljena gospa, de nam tisto blagost dosežeš, zavolj ktere je Bog hotel v tvojim telesu človek postati. Ne pomišljuj se nam pomagati s svojo priprošnjo. Če

boš ti milostljivo svojiga Sina prosila, te bo hitro uslišal. Zadosti je, de nas ti hočeš zveličane imeti, in ne bomo mogli pogubljeni biti. Priteci nam torej na pomoč, o dobrotljiva gospa! in ne glej na število naših grehov. Misli in premisli, kako nam je tvoje pomoči treba. Pomagaj nam, in stori nas svoje sreče deležne. Mi se tebi perporočimo, ti naredi, de se ne pogubimo! Amen.

9.

Molitev sv. Alfonza L.

Sprejmi me, o moja mati, in nikar me ne zaverzi! Zgubljenih ovčič iskat je prišel Sin božji z nebes na svet, jih zveličati je postal tvoj Sin, kateri je do zadnje kaplje svojo rešnjo kri prelil. Plačilo za moje zveličanje je tedaj že dano, moj odrešenik je že prelil

svojo kri, ktera zamore odrešiti neizrečeno veliko svetov. Nič drugega več ni treba, kakor de se ta prelita kri tudi meni vdeli. In to je ležeče na tebi, o presveta devica! Na tebi je ležeče, vdeliti zasluženje te kervi, komur jo ti vdeliti hočeš. Na tebi je ležeče, zveličati, kogar ti zveličati hočeš. Toraj, kraljica moja, pomagaj mi! Kraljica moja, zveličaj me! Tebi zapišem dans svojo dušo, ti skerbi, de bo zveličana. O zveličanje tistih, kateri te kličejo, zveličaj me! Amen.

10.

Molitev sv. Alfonza L.

O prečista in visoko češena devica Marija! ti veš, kako revin de sim, saj ti je znano, koliko hudiga se mi grozi, koliko napčnih nagnjenj, koliko slabih navad, ko-

liko že nekdam storjenih grehov tare moje ubogo serce, in de me vse to pelje v večno smert. Ali ti, o Marija! imaš božje zaklade v svojih rokah, ti zamoreš obogatiti moje serce in ozdraviti mojo dušo vsih bolezin. O moja kraljica in mati božjih zakladov! naj mi bodo po tebi vse tiste gnade dodeljene, ktere so mi po tvojih mislih nar bolj k pridu in moji duši nar bolj potrebne. Jest se popolnoma v tvoje roke izročim, o dobrotljiva devica! in te prosim, stori me deležniga Kristusovih obljub. Amen.

11.

Molitev sv. Alfonza L.

O mati presladka, mati ljubeznjiva! glej, koliko ljudi obdaja tvoje altarje. Vsi te prosijo v svojih potrebah: eden zdravja v

kaki bolezni, eden pomoči v nadlogah, eden dobre letine, eden srečniga konca kake pravde. Mi te pa prosimo gnad, ktere so tvojimu sercu bolj dopadljive. Zadobi nam gnado, de bomo ponižni, de ne bomo na svet navezani, de bomo v voljo božjo vdani. Sprosi nam sveto ljubezin božjo, srečno smert in večno življenje v nebesih. O gospa, stori nas iz grešnikov svetnike, stori ta čudež, ž njim boš več časti pridobila, kakor ko bi ozdravila tavžent slepcov in v življenje obudila tavžent merličev. Stori ta čudež! To upamo od tvoje dobrotljivosti, o Marija! Amen.

12.

Molitev sv. Ildefonza.

O mogočna mati božja! ti per Bogu vse dosežeš, karkoli hočeš imeti, ne odreci mi torej svoje

pomoči v moji silni potrebi. Lej, kako sim revin, obložen s silnimi dolgovi! Prosi za me, in nikar se ne naveličaj za me prositi, dokler mi odpušenja mojih grehov ne zadobiš in me ne vidiš v nebesih zveličaniga, in sklenjeniga s tvojim Sinam in s tabo, s tvojim Sinam kot z mojim Bogam, in s tabo kot z materjo mojiga Boga. Amen.

13.

Molitev *) sv. Bernarda.

Svoje oči in svoje roke povzdigujem k tebi, o nebeška kraljica! Pred tvojim veličastvom pripogibujem svoje kolena, ponižujem svojo glavo in molitve polne vročih zdihljejev pošiljam k tebi. O ti, ktera si veličastvo nebeško! oberni svoje presrečne oči z nebeških višav k meni, ki zdihujem v tej dolini

*) Moli jo pred spovedjo.

solz. Glej, pred strašnim sodnikom trepetam jest grešnik, in meč njegove ojstre pravice visi nad mojo glavo! Kdo ga bo ustavil? Oh nebeška kraljica! nikogar ni, kateri bi zamogel s svojo roko ložej vjeti maševavni meč gospodov, kakor ti božja ljuba, po kateri sim že nekdanj usmiljenje iz rok svojiga Boga in Gospoda prejel. O mati usmiljena! odpri tedaj vrata svojiga premiliga serca zdihajočim prošnjam Adamoviga otroka. Iz vsih svojih moči hitim pod tvoj sveti plajš, de bi me varovala jeze božje. O gospa! k tebi jokajo moje oči, k tebi zdihuje moje serce, de bi ti jezo mojiga Gospoda potolažila in mi milost dosegla. Amen.

14.

Molitev sv. Petra Damiana.

Sveta mati božja! spomni se nas in pomagaj nam, ki te kličemo na pomoč. Saj ti je dobro znano, v kakošni nevarnosti trepetamo. Tebi je znano, v kakošnim revnim stanu so tvoji služabniki. Ne spodobi se, de bi taka gospa, kakor si ti, take revšine pozabila, kakor je naša. Spomni se nas, ti, ki si silno mogočna, zakaj vsigamogočni Gospod te je mogočno storil v nebesih in na zemlji. Tebi ni nobena reč nemogoča. Ti zamoreš še clo obupne z upam navdati, in storiti, de so zveličani. Pa bolj ko si mogočna, bolj si usmiljena. Spomni se toraj nas, o Marija, mati usmiljeniga Boga! Amen.

Molitev sv. Bernarda.

Ti zamoreš nar bolj govoriti k sercu našiga Gospoda Jezusa, o preblaga devica, ktera počivaš v neizmerni slavi svojiga božjiga Sina in njegovo presveto obličje z neskončnim veseljem gledaš. Govori tedaj, o gospa! tvoj Sin posluša, in kar boš prosila, ti bo dal. Na tvojo prošnjo naj se v duhu ponovimo, de bomo sprejeti v družbo božjih svetnikov, in de ondi, kjer je samo veselje, veselo pesem pojemo, in v vednim veselji neprenehano hvalo dajemo Jezusu in tebi njegovi materi. Gosta megla naj zgine spred naših oči, de bomo z nebeškim obličjem slavo našiga Gospoda gledali v nebeškem kraljestvu. To naj nam dodeli na tvojo prošnjo,

o Marija! Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Bog in Gospod, kteriga hvalimo, častimo, zahvaljujemo in molimo zdaj in vekomej. Amen.

16.

Molitev sv. Andreja Jeruzalemskiga.

Bodi češena, o Marija, ti sveto prebivališče kralja nebes in zemlje! Ti si resnično žegnana, ker si bila med vsimi ženami sama vredna biti mati svojiga stvarnika. Vsi narodi te imenujejo srečno. Ves svet se v té ozira kakor v sedež milosti za vse narode. Prosimo te torej, o sveta devica Marija! stoj nam pri Bogu s svojo prošnjo na strani. Tvoja prošnja dela, da nam Bog milostljivo grehe odpuša; tvoja prošnja zaderžuje naše sovražnike in podira njih prizadetja; tvoja prošnja nam pomaga pobožno živeti in srečno umreti. Tvoja

prošnja nam je ljubši in jo višje cenimo kakor vse zaklade tega sveta. Ako se tvoji prošnji perporočam in v tebe zaupam, o Marija, bom gotovo zveličan. Stori, stori, de v tebe upam! Amen.

17.

Molitev sv. Janeza Damascena.

Pozdravljam te, o Marija! ti si upanje kristjanov, sprejmi prošnjo grešnika, ki te priserčno ljubi, te posebno časti in v tebe vse upanje zveličanja stavi. Po tebi upam doseči večno življenje. Ti si gotova zastava mojiga zveličanja. Ti me toraj v milost svojiga Sina nazaj postavi. Reši me teže mojih grehov, razženi temo mojiga duha, zateri posvetne želje mojiga serca, premagaj skušnjave mojih sovražnikov, in vižaj moje življenje tako, de bom za-

mogel s tvojo pomočjo in pod tvojim varstvom večno nebeško zveličanje doseči. Amen.

18.

Molitev sv. Atanazija.

O Marija, ti presveta kraljica in gospa, ti prava mati življenja! nagni svoje ušesa k našim prošnjam in ne pozabi svojiga ljudstva. Spomni se, de smo iz hiše tvojiga Očeta in iz tvojiga rodu, in bodi naša mogočna pomočnica. Daj nam za slabo hvalo, katero ti skazujemo, velike darove iz obilnosti svojih zakladov. Stori, de bo zvedel ves svet, de si ti vsim, kateri pri tebi pomoči išejo, mogočna pomočnica, de jim na strani stojiš v njih potrebah, de jih varuješ v nevarnostih, de jih rešuješ v stiskah in tolažiš v terpljenji. Bodi, o mati usmiljena! naše

upanje v življenji in naše zanašanje v smerti. Amen.

19.

Molitev *) sv. Bonaventura.

Nebo in zemlja sta polna tvojih dobrot, o presladka mati! Ti nastavljaš povsod zanjke milosti, de ti ne moremo uiti, temuč se ti moramo udati. O preljuba mati Jezusova! resnično neskončno usmiljena gospa si vsim, zakaj vsi narodi, kateri kličejo tvoje ime, so po tebi blagor dosegli. Zatoraj se veselimo tvojiga usmiljenja in kličemo k tebi iz celiga serca: Pomagaj nam, o milosti polna devica, de po tebi zadobimo sad večniga življenja, de po tebi uživamo presladki sad tvojiga telesa, Jezusa, kateri z Očetam in svetim Duham živi in kraljuje vekomej. Amen.

*) Moli jo pred sv. obhajilam.

20.

Molitev *) sv. Alojzja.

Sveta devica Marija, moja vodnica, moja kraljica! Glej, jest se obernem k tvojimu milimu sercu in zročim svojo dušo in svoje telo v tvojo skerb in v tvojo posebno brambo, de bodo vse moje dela po tvoji volji storjene in tvojimu božjimu Sinu dopadljive. Tebi naj bo perporočeno vse moje življenje in tudi moja smert! Tebi zaupam in v tvoje roke položim vse svoje upanje! Amen.

21.

Molitev sv. Bernarda.

O sveta devica, ti visoko žegnana vsih devic! ti si čast vsiga človeškiga rodu in mati Zveličarja vsih narodov. Tvoje zasluženje nima konca, in tvoja oblast čez vse

*) Moli jo po sv. obhajilu.

božje stvari je brez kraja. Ti si božja mati, gospa celiga svetá in nebeška kraljica! Ti si kinč svete cerkve in delivka vsih milost! Ti si podoba pravičnih, tolažba spokornih in začetek našiga veselja! Ti si veselje svetiga raja, vrata nebeške, čast svojiga Boga! Prosimo te toraj, o dobrotljiva mati! nadomestuj našo slabost, izgovarjaj našo prederznost, sprejemaj milostivo našo službo, blagoslovi naše prižadevanje, de bomo, ker tvojiga Sina tukaj na zemlji ljubimo in častimo, njemu tudi celo večnost čast in hvalo skazovali. To nam dosezi, o prečastita kraljica! po svoji mogočni priprošnji. Amen.

22.

Molitev sv. Petra Damiana.

Sveta Marija, mati božja! pridi na pomoč tem, kateri te pomoči

prosijo. Ti, o ljubeznjiva gospa! si vsa dobrotljiva, in s tako ljubeznijo nas ljubiš, ktera ne more nikakor premagana biti. Ti drugiga ne želiš, kakor vsim ubogim pomagati in svojo milost vedno nad nje razlivati, in kolikor več spokornih s tvojo pomočjo odpušenje in po odpušnji večno zveličanje doseže, toliko večji je tvoje ljubeznjivo veselje. O ti! ki se spreobrnjenih grešnikov neizrečeno veseliš, potolaži serd našiga Boga, ki je že namenjen nas kaznovati, zakaj tvoj Sin te hoče s tem častiti, de ti nič ne odreče, česarkoli ga prosiš. Prosi tedaj za nas, de bomo zamogli v nebesa priti. Amen.

23.

Molitev sv. Alfonza L.

O Mati božja! o moja kraljica! kakor se berač poln ran in gnjusobe bliža pred imenitno kraljico; tako se bližam jest pred tebe, ki si kraljica nebes in zemlje. Oberni z visociga sedeža, na katerim kraljuješ, svoje milostljive oči v mene uboziga grešnika. Bog te je storil tako bogato, de ubogim pomagaš, in te je postavil kraljico milosti, de revnim grešnikom na pomoč hodiš. Ozri se v mene, in ne zapusti me, dokler me iz grešnika ne spreoberneš v svetiga. Tvoj sim, zveličaj me, o Marija! Vzemi me za svojiga, in skerbi za me, de me zveličaš. Nič več nočem biti svoj, ampak tebi se udam, de me zveličaš. Če sim ti dozdej tako slabo služil, ker sim toliko lepih perložnost tebe častiti v nemar pustil, se

hočem zanaprej s tvojimi nar bolj
gorečimi in zvestimi služabniki
skleniti, in tebe častiti, o moja pre-
ljubeznjiva kraljica! Amen.

24.

Molitev sv. Alfonza L.

O neomadežana in blagoslov-
ljena devica! vedno hvalim Gospod
Boga, de mi je dal tebe spoznati in
zvediti srednico, po kateri zamorem
gnade zadobiti in zveličati se.
Srednica med Bogam in med nami
si ti, o visoka mati božja! Ti klju-
čarica božjih zakladov me zamoreš
bolniga ozdraviti in uboziga obo-
gatiti. Ti me zamoreš zveličati.
Ti si upanje vsih in tudi upanje
moje. Prosi za me, o pre-
sveta devica! tvoje prošnje niso
nikoli neuslišane, ker so prošnje
matere pred sinam, kateriga veseli
vse storiti, česar ga ti prosiš, de bi

te s tem bolj častil in svojo veliko ljubezen do tebe skazal. Gospa moja! jest v tebe terdno zaupam, ti pa stori, de bom zveličan. Amen.

25.

Molitev sv. Tomaža Akvinskiga.

O sveta in sladka devica Marija, milosti polna! tvoji dobrotljivosti perporočam svojo dušo in svoje telo, svoje misli in svoje djanja, svojo revšino in svojo žalost, svoje življenje in svojo smert. O moja gospa! pomagaj mi in podpiraj me zoper zalezovanje mojih sovražnikov. Sprosi mi pravo in gorečo ljubezen, s katero naj ljubim iz vsiga svojiga serca tvojiga ljubiga Sina in Gospoda našiga Jezusa Kristusa, za njim pa naj ljubim tebe čez vse druge stvari. O moja kraljica in mati! uterduj me v tej ljubezni noter do smerti, po kateri me

ti v kraljestvo večne ljubezni, v domačijo izvoljenih božjih pelji. Amen.

26.

Molitev sv. Guilijelma.

O mati božja! jest k tebi bežim in te prosim, de me ne zaveržeš, temuč de me dobrotljivo sprejmeš in mi pomagaš. In tega od tebe tudi zvesto pričakujem, ker si mati milosti. **O** mati milosti! nikoli te moji grehi ne bodo mogli zaderžati, de bi svojiga opravila milosti ne spolnila, po katerim si srednica miru, edino upanje in nar varniši pribežališe ubogih grešnikov. Nikoli se ne bo zgodilo, de bi ti mati božja, ktera si v zveličanje celiga sveta začetnika milosti rodila, svojo milost komu odpovedala, kateri k tebi pribeži. Tvoje opravilo je mir deliti med Bogam in med ljudmi. Naj

mi toraj tvoja neskončna milost na pomoč pride! Amen.

27.

Molitev sv. Ludovika Blozja.

Bodi pozdravljena, o preblazena mati božja, presladka gospa, ktere spomin moje serce z velikim veseljem obhaja! Tebi daje Jezus tako čast, de vse prejmeš, česar prosiš, de se ti vse zgodi, česar želiš. Tebi so zakladi nebeškiga kraljestva sporočeni. Usmili se me tedaj, ker sim velik revež, in stori, o premila mati, de bom tistim prištet, ktere kot svoje otroke ljubiš in učiš, vodiš in varuješ. O Marija! ti si in vedno ostaneš, za Bogam moje nar večji zaupanje in presladka tolažba moje duše. Pridi mi naproti, ki k tebi milo zdihujem, stoj mi na strani, ki se na te terdno zanašam, in pomagaj

mi, ki v tebe priserčno zaupam. Vodi in varuj me vse ure in trenutke mojiga življenja, o moja bramba in moja pomoč. Amen.

28.

Molitev sv. Jordana.

Vleci me za sabo, o devica! de bom tekel za duham tvojih dišav. Tvoj duh, o Marija, je slajši ko med, tvoja ljubezen žlahtniši kakor zlato in dragi biseri. O naj občuti moja duša sladkost ljubezni tvoje in naj ti vedno čast skazuje, ker si ti, o Marija! za Bogam moja edina tolažba. O gospa! usmili se moje duše, ktera k tebi zdihuje, ozri se na njo in hiti ji k pomoči. Daj mi gnado, de se zmiraj v tebi veselim, potem revnim življenji pa v tvoji časti tvoje obličje gledam. Kakor otrok hiti v naročje svoje matere, tako zdi-

huje moja duša po tebi. O mati usmiljenja! nikar me ne zaverzi, temuč vleci me, zakaj mene zadržuje teža mojih grehov, in hudoba mojih sovražnikov. Vleci me za sabo, o devica, de bom tekel za duham tvojih dišav. Amen.

29.

Molitev sv. Alfonza L.

O moja ljuba mati Marija! za zveličanje moje duše si toliko solz pretočila. Iz globočine svojiga serca te prosim, zadobi mi po svojim zasluženji to gnado, de se serčno svojih grehov kesam, resnično poboljšam in terpljenje tvojiga Sina in tvoje bolečine v svojem sercu občutim, de se po tvojim zgledu vsim stvarém odpovem in se popolnoma Bogu in tebi posvetim. O presveta gospa! tebi posvetim svoj um, de bom vedno

mislil na ljubezen, ktero zaslužiš; tebi posvetim svoj jezik, de te hvalim; tebi posvetim svoje serce, de te ljubim. Od dans zanaprej hočem tvoj služabnik biti. O kraljica sveta! vzemi me za svojiga služabnika in zadosti mi bo. Amen.

30.

Molitev sv. Efrajma.

Presveta devica, božja porodnica! ozri se doli na me, ki sim poln madežev na duši in na telesu. Očisti moje serce; spravi na pravo pot moje razujzdane in nespametne misli; ukroti moje počutke; reši me sužnosti grehov, de rešen grehov tebe hvaležno častim, tebe, ki si prava mati prave luči, ki si milostljiva mati in devica. O milostljiva devica! odpodi od mene vse moje sovražnike, posebno pa podpiraj

mojo dušo zadnje trenutke mojiga življenja. Odženi od mene tačša vse zapeljave hudobnih duhov in sprosi mi, de strašni sodnji dan pekla otet deležnik kraljestva tvojiga Sina postanem, kterimu bodi z Bogam Očetam in svetim Duham čast in hvala vekomej. Amen.

31.

Molitev sv. Alfonza L.

O žegnana devica Marija! vem, de si za vsigamogočnim Bogam naše varstvo in naša bramba, in meni je znano, de nam vselej gotovo pomagaš, o mati mojiga Boga! Kdo je kdaj na te zaupal, in je bil osramoten? Ali kdo te je kdaj k pomoči klical, in je bil zapuščen? Še nikoli se to zgodilo ni. Jest bi bil prvi, kteriga bi ta nesreča zadela. In kaj ne, usmiljena mati usmiljeniga Boga, de tudi mene

zapustila ne boš? Sprejmi me in pomagaj mi, o moja mogočna varhinja! Od vsih strani s sovražniki obdan, ki po moji duši strežejo, k tebi pritečem in se skrijem pod tvoj sveti plajš. Varuj me, o moja kraljica, varuj in reši me! O Marija, ti zveličanje vsih, ki te k pomoči kličejo, ti me brani, ti me reši, ti me zveličaj! Amen.

Molitve sv. roženkranca

s spodbudovavnimi premissljevanji in
ginaljivimi zdihljeji.

(Glej praznik roženkranske matere božje v II. razdelku teh bukev.)

Veseli del sv. roženkranca.

1.

Premisljevanje.

(Glej praznik Mariiniga oznanjenja v II. razdelku teh bukev.)

Z d i h l j e j i.

O Marija prosimo te:

De tebe svojo duhovno mater spoznamo,

De tebe zvesto častimo;

De gnade, ktere si polna, vredni postanemo,

De smo zdaj in vekomej deležni tvojiga skrivnostniga sadú.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteriga si devica od sv. Duha spočela“. Čast bodi Bogu Očetu . . .

2.

Premišljevanje.

Marija, noseča žegna vsih žegnov, je iz ljubezni obiskala Elizabeto, katero je s svojim pozdravljenjem blagoslovila, in Elizabeta je bila napolnjena s svetim Duham na Mariino pozdravljenje, je veliciga veselja zavpila in Marijo blagrovala rekoč: Žegnana si med ženami, in žegnan je sad tvojiga telesa, Jezus, kateri je po tvojim pozdravljenji dete v mojim telesu izvirniga greha očistil in v otroka božjiga posvetil, zato je dete v mojim telesu od veliciga veselja poskočilo; in iz tega čudovitiga gibanja svojiga otroka in po razodenji svetiga Duha spoznam, de si ti mati mojiga Gospoda, odrešenika in zveličarja vsiga sveta.

Z d i h l j e j i.

O Marija! prosimo te:

De za nas in za vse naše neprenehama
skerbiš,

De nas zapušene obišeš,

De nas revne blagosloviš,

De storiš, de nas Jezus grehov očisti
in v otroke božje posveti.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteriga si devica v obiskovanji Elizabete nosila.“ Čast bodi . . .

3.

Premišljevanje.

(Glej praznik Mariiniga oznanjenja v II. razdelku teh bukev.)

Z d i h l j e j i.

O Marija! prosimo te:

De se v tebi in po tebi duhovno prerodimo,

De vedno po duhovno živimo,

De bomo v kraljestvo božjih otrok sprejeti,

De bomo za vse veke živim udam Jezusa Kristusa prišteti.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteriga si devica rodila.“ Čast bodi . . .

4.

Premišljevanje.

(Glej praznik Mariiniga očiševanja v II. razdelku teh bukev.)

Z d i h l j e j i.

O Marija! prosimo te:

De nam zavolj ljubezni tvojiga daro-
vaniga Sina pomagáš,

De nas iz nevarnosti izpelješ in rešiš,

De nas pravične, vnete in čiste storiš,

De nas po zgledu svojiga Sina Vsi-
gamogočnemu daruješ.

Oče naš . . . Deset češenamarij s per-
stavkam „kteriga si devica v tem-
pelnu darovala.“ Čast bodi . . .

5.

P r e m i š l j e v a n j e.

Marija, ki je bila telesno pričujočnost Jezusovo zgubila, desiravno je svojo materalno prijaznost in ljubezen do Njega vedno popolnoma ohranila, je na vso moč žalovala in po svojim Sinu Jezusu hrepenela, de bi ga najdla. Zavolj serčniga hrepenenja po svojim Sinu je klicala: „Obhodila bom mesto, po terjih in ulicah ga bom iskala, kteriga moja duša ljubi; vprašala bom čuvaje mesta, ali ste ga vidili, kteriga ljubi moja duša? Pokaži mi, moj ljubi! svoje obličje, daj slišati svoj glas v mojih

ušesih, ker tvoj glas je sladek in tvoje obličje lepo.“ In ko ga je v tempelnu najdla, je polna ljubeznjiviga veselja zaklicala: „Sin! kaj si mi to storil, de sim te s toliko britkostjo iskala? Uderžala te bom zdaj, in te ne bom spustila vekomej ne.“

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:

De greh, zavolj kteriga smo Jezusa zgubili, britko obžalujemo,

De greh, in vse kar v greh vleče, zapustimo in Jezusa skerbno išemo,

De k Jezusu srečno in gotovo pridemo,

De Jezusa po tvojim zgledu najdemo in per njem vekomej ostanemo.

Oče nas . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteriga si devica v tempelnu našla.“ Čast bodi . . .

Žalostni del sv. roženkranca.

1.

Premišljevanje.

Ko je bil Jezus veliki četertek zvečer na oljsko goro peršel, je nezapopadljive težave, britkosti in grenkosti terpel po svoji

človeški natori, ktera je bila, ker se je radovoljno Očetovi volji podvergel, brez vse tolažbe svoje božje nature in Očetove ljubezni. On je namreč vse grehe od začetka do konca časov storjene pred seboj vidil, gnjusobo vsih satanskih in človeških hudobij odkrito pred seboj imel, in število tolikanj pogubljenih, za ktere bo njegova rešnja kri zastonj prelita, natanko vedil. Zatega voljo ga je strašna groza obsula, ko je gnjusobo razdjanja pred seboj vidil. Njegovi udje so se silnih grenkost šibili in tresli, njegove kolena so se velikih težav perpogibale, žile so se kerčile, njegovo obličje je postalo blede in je upadlo, oči so se uderle, serce je velikih britkost počiti hotlo, dušne moči so oslabele, njegova cela človeška natora je bila s strahom navdana. V svojih velikih težavah je odrešenik pogledoval zdaj proti nebu, zdaj na zemljo; je tudi v svojih britkostih z milimi očmi pogledoval svoje učence, kakor umirajoč oče svoje otroke, de bi za njega, ki se v neskončnih težavah znajde, prosili. Ko so težave žmirej veči in britkejši perhajale, je odrešenik v svoji duši zapuščen, kakor

de bi ne bil nebeški Oče z njim sklenjen, proti nebu zdihovati in nebeškiga Očeta prositi začel, rekoč: „Oče! odvzemi mi grenko terpljenje, vendar ne moja človeška, ampak tvoja božja volja naj se zgodi.“ Potem je šel k učencam in jih je za božjo voljo prosil, da naj molijo in nebeškiga Očeta za njega prosijo. Šel je potem spet na svoje mesto, v neko jamo, ki je bila z gnjusobo in strahoto napolnjena, je pokleknil, in zdihovaje Očeta v nebesih pomoči prosil, rekoč: „Oče, moj ljubeznjivi Oče! tebi je vse mogoče; naj gre tedaj od mene bitko terpljenje, vendar ne kakor jest hočem, ampak le tako, kakor ti hočeš, naj se zgodi.“ Spet je potem vstal, je šel k učencam, in jim je rekel: „Čujte in molite, da se ne bote spodtikali nad mojim strašnim terpljenjem, in prosite nebeškiga Očeta zame, ki se v smertnih bitkostih in težavah znajdem.“ Spet jih je zapustil, je šel nazaj, in je k nebeškemu Očetu zdihoval in ga prosil, rekoč: „Oče! moj ljubeznjivi nebeški Oče! poglej me v strašnih stiskah, bitkostih in težavah, in pomagaj svojemu edinorojenimu Sinu, ki tako strašno terpi. Naj te gine, ljubeznjivi Oče! strašno

terpljenje tvojiga Sina, in pomagaj mu. Oče! moj ljubeznjivi nebeški Oče! tebi je vse mogoče, tedaj tudi zamoreš moje terpljenje odvzeti ali polajšati; če pa ni drugači, kakor de moram strašno britkost terpljenja piti, naj se zgodi tvoja sveta volja.“ Nebeški Oče pa ni odvzel, ne polajšal svojimu Sinu strašniga terpljenja, in scer zatega voljo ne, de bi ti spoznal, kako grozoviten je greh in pekel, kako velike vrednosti človeška duša in nebeška dobrotā, in kako neskončna ljubezen Božja. Ko Jezusu terpljenje nič polajšano ni bilo, in je skoz tri ure le zmirej strašnejī perhajalo, se je tako velika britkost njegoviga serca lotila, de je potil kri, ktera je iz njegoviga presvetiga telesa na zemljo kapala. In skoz to je Jezus tako oslabel, de mu je bilo kar umreti. Pa to terpljenje, desiravno je bilo neskončno, vender ni bilo zadosti, temuč kelih britkosti in grenkosti, kteriga je odrešenik piti začel, je mogel popolnoma izpiti, in tega je še le na gori mertvaških glav na lesu križa popolnoma izpil. De je bil tedaj odrešenik še v stanu naprej terpeti, priti na goro Kalvarjo, in tam na lesu križa kelih terpljenja popol-

nama izpiti, je nebeški Oče poslal svojiga angela, kateri je Jezusu v strašnih težavah in britkostih sad njegoviga terpljenja kazal in ga tako poterdil, de na oljski gori umerl ni.

Oh duša kersanska! poglej na oljsko goro z duhovnimi očmi, tam boš vidila odrešenika svetá, ki ga blede pa kervava luna milo obsija, in on zavolj človeških hudobij zdihuje in kervav pot poti. Tam boš slišala Jezusa, ki proti tebi zdihovaje kliče: „Poglej me, ki so mi tvoje hudobije tako britke serčne rane vsekale, de moram britkiga terpljenja kri potiti. Vsi tvoji grehi so strašni meči, ki so mi vsekali britke rane, iz katerih rešnja kri teče! —

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:
 De hudobijo greha premišljujemo,
 De se pekla varujemo,
 De veliko vrednost svoje duše spoznavamo,
 De si za nebeško kraljestvo prizadevamo.
 Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteri je za nas kervav pot potil.“ Čast bodi Bogu Očetu . . .

2.

Premišljevanje.

Ko je bil Jezus v svojim terpljenji na oljski gori od angela poterjen, se mu je perbližala truma sovražnikov, kateri so ga v tihi noči zgrabili in zvezali, ga kot nar večiga razbojnika od oblastnika do oblastnika vlekli, ga zasramovali, mu v obraz pljuvali, mu jih za uho dajali, mu oči zakrivali in ga v obraz bili in rekli: Ti krivi mesija! prerokuj nam, kdo te je udaril? In še več hudiga so počeli v Kajfovi ječi. Potem so ga vojšaki na Pilatovim dvoriši slekli, ga k stebru pervezali in začeli neusmiljeno bičati. Sveti Hieronim pravi, da je bilo šest tistih grozovitnih tolovajev, ki so Kristusa bičali. Dva sta namreč bila s ternjevimi šibami, dva s terdimi v vozale spletenimi vervmi, in dva z železnimi ketnami, ktere so bile na vsih straneh ojstrim mečem enako zbrušene. Tisti strašni tolovaji, ki so bili podkupljeni in vinjeni, in brez vsiga človeškiga sočutja in zavolj svoje grozovitnosti bolj zverini kakor človeku podobni, so Jezusa per nogah začeli bičati in so

ga naprej po životu proti glavi neusmiljeno terpinčili, de so vidili, ali je Kristus na vsih krajih života ranjen, ali ne. Ko sta se prva dva tolovaja že utrudila, sta perstopila druga dva s terdimi v vozale spletenimi vervmi, in sta Jezusa, kateri človeške podobe že nič več ni imel, tako neusmiljeno in strašno tolkla in ga tako raztolkla, de je bila na truplu prav za prav ena sama rana. Terpeči Jezus se je velikih bolečin tresel, je povzdigoval svoje oči proti nebu, in je daroval nebeškemu Očetu strašne bolečine, britke rane in svojo rešujo kri. Pa desiravno so bile Jezusove bolečine neizrečene, sta vendar še poslednja dva tolovaja perstopila z železnimi ketnami, ktere so bile na vsih straneh kakor ojstri meči zbrušene. In s tem orodjem sta tolovaja Jezusovo sveto telo popolnoma razdjala. Zakaj kolikorkrat sta tolovaja s ketnami po truplu vdarila, se je železje vselej v truplo zapičilo, in ko sta železje zopet k sebi potegnili, se je meso prerezalo. Z grozovitnimi vdarki, ki so se na deleč slišali, sta tolovaja Jezusu skorej vse žile pretergala in vse kosti razbila. Ko so tolovaji s satansko grozovitnostjo Jezusa

terpinčili, je eden zmed pričujočih mahnil z mečem po stebru, h katerimu je bil Jezus pervezan, in je presekal vervi, de je Jezus na tla padel. Ali še takrat, ko je v kervi na tleh ležal in britko zdihoval, so ga zasramovali, neusmiljeno tolkli in mrtali.

Oh! Jezusovo bičanje, ki je okoli tri četerti ure terpelo, je bilo tako grozovitno, de sta zemlja in nebo nad njim stermela in angeli nebeški trepetali. Pa ti kristjan, ki od tega praviti slišiš, se zavzel in Jezusa neusmiljeno razbičaniga miloval ne boš, ker je Kristus Jezus zavolj tebe razbičan in raztolčen bil?

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:

De se Boga žaliti bojimo,
De na pot pokore pridemo,
De vredno pokoro delamo,
De stariga človeka popolnoma slečemo
in noviga v pravičnosti in svetosti
oblečemo.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteri je za nas bičan bil.“
Čast bodi Bogu Očetu . . .

3.

Premišljevanje.

Judovskim tolovajem, katerih serca je bil hudobni duh z grozovitnostjo navdihnili, je bilo v misel peršlo, Jezusa, kateri je bil že popolnoma razbičan, s ternjem kronati. Od hudobniga duha navdihnjeni so tedaj eni zmed vojšakov šli in so nabrali ternja, iz kteriga so grozovitno krono za Jezusa spleli. Ternje tiste sorte je bilo tako terdo in bodeče, de je kost prederlo in vse, česar se je dotaknilo, strupeno ranilo. In iz tistiga strupeniga in bodečiga ternja, ktero je bilo nar bolj bodeče zmed vsih ternjevih verst, so judovski tolovaji grozovitno krono spleli. De je pa prav grozovitna bila, so se takrat, kadar so jo pleli, zmišljevali, kako bi jo bolj grozovitno naredili. Spleli so jo tedaj široko in visiko, de je celo glavo pokrila, in bodeče ternje je večidel notri proti glavi molo, de je vso glavo ranilo. In tisto grozovitno ternjevo krono so vojšaki Jezusu na glavo djali in jo s kolmi pertiskali, de je bodeče ternje prederlo teme, čelo in senca, in se na vsih krajih globoko v glavo

zapičilo, tako de je iz vsih strani glave kri perhajala, in po celim obličji — po ušesih, po ustih in po bradi doli kapala. Dalje so judovski tolovaji v Jezusa pljuvali, mu jih za uho dajali, mu terst iz roke jemali in ga tolkli po glavi, se mu uklanjali in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi kralj judovski! Okoli pol ure so tolovaji Jezusa tako terpinčili, de je Pilata taka groza sprehajala, de je očitno izrekel: „Ako je hudobni duh tako grozoviten, kakor judje, se pač ne more per njem prebivati.“

Pridite in pogledjte, duše keršanske! v Jeruzalemsko mesto, tam bote zagledale Boga — človeka, gospoda nebes in zemlje, svojiga odrešenika, kateri je ves kervav in razbit, v glavo ima ternjevo krono zasa-jeno, v svoji roki derži terst, in v veliko osramotenje je s škerlatastim plajšem oger-njen. Pridite in pogledjte, duše keršanske! kralja nebes in zemlje s ternjevo krono, s krono zaničevanj in bolečin, s katero ga je slepo judovsko ljudstvo kronalo in raz-djalo zavolj grehov svetá.

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:
De bi se vsimu posvetnimu in pregreš-
 nimu veselju odpovedali,
De bi zanaprej vedno v strahu božjim
 živeli,
De bi se zanaprej vsih slabih perložnost
 prav skerbno varovati zamogli,
De bi svojo hudo natoro vkrotili in božji
 sveti postavi podvergli.
Oče naš . . . Deset češenamarij s per-
 stavkam „**kteri je za nas s ternjem**
kronan bil.“ Čast bodi . . .

4.

Premišljevanje.

Ko je bil razbičani in s ternjem kro-
 nani Jezus véliki petek zjutrej k smerti
 na križi obsojen, je premišljevaje človeške
 hudobije, zavolj kterih je terpel in k smerti
 obsojen bil, zdihoval rekoč: „Poglej duša
 keršanska! kaj za te terpim, in pomisli do-
 bro, v kako neizrečenih britkostih zdihu-
 jem. Ako bi z očmi gledati zamogla moje
 žalostno in otožno serce, bi bilo nemogoče,
 de bi se ti ne smílil. Od verta Gecemana

do tukaj me neusmiljeni sovražniki obdajajo, in neizrečene britkosti so me tako spremenile, da nisim skorej človeku podoben. Ah, v neizrečenih britkostih zdihujem in trepetam! Vse to pa terpim zavolj tebe, ker si mi ti vsekala grozovite dušne in telesne rane, ktere me zelo bole. Glej, vsi tvoji smertni grehi, ktere si že storila in jih boš še v prihodnjič dopernesla, so strašni ojstri meči, s kterimi moje serce neusmiljeno sekaš in britko raniš. Nečimerne sladnosti, kterih išes v grehih, mi britkosti tako množijo in grenijo, da pod njih težo in velikostjo medlim. In tvoje hudobije so me tudi neusmiljeno v smert obsodile, v tako strašno in grozovitno smert, da se mora od velike groze zemlja tresti, skalovje razpočiti in solnce otemniti. Pogledj torej, ljuba duša! kaj si mi s svojimi grehi storila, in nehaj vendar enkrat svoje hudobije dopernašati.“

Potem so judje napravili grozoviten križ, kteri je bil petnajst čevljev dolg in osem čevljev širok, in od kteriga eni pravijo, da je bil iz hrastoviga, drugi pa, da je bil iz oliviniga lesa. Kadar je bil križ

perpravljen in drugo orodje, s katerim je imel Jezus križan biti, so judovski tolovaji Jezusu škerlatast plajš slekli, ga v njegove oblačila oblekli, in ga z drugima dvema razbojnikama iz Pilatove hiše vsiga razbitiga in s ternjevo krono kronaniga k mestnim vratam peljali, kjer je bil težki križ za njega perpravljen; in Jezus je milo zdihoval: „Oh! derhal hudobnih me je obdala, me zapljuvala, razbičala, razbila in strašno ranila, je grozovitno krono splela in mi jo neusmiljeno na glavo nabila; ino zdaj me vleče kakor nar večiga razbojnika k strašnemu križu, kateri je zame perpravljen, de ga bom nesel na goro Kalvarjo, in tam gori bom na lesu križa strašno in grozovitno umerl. O sveti križ, počivališče mojiga bolniga trupla! tebe sim vselej ljubil in po tebi hrepenel, in zavolj tebe sim z nebes doli na svet peršel, de bi na tebi človeški rod odrešil. Desiravno si zoperin in grenak, te vender serčno želim na svoje rame vzeti in te nesti na goro Kalvarjo; desiravno te vsi ljudje zaničujejo, te vender jest z veseljem objamem, na svoje rame denem in nesti hočem, de ljudem pot v življenje

perpravim. Poglej, o človek! kako veliko težo vzamem na svoje rame, ta teža so pa grehi celiga sveta, tedaj tudi tvoji grehi. Oh, glej človek! tvoje grehe sim vzel na svoje rame, kateri me tako močno tlačijo, de moram od velikih težav skorej umreti.“

Ko je Jezus križ na svoje rame vzel in šel proti gori Kalvarii, so ga preklinjali, suvali, kamne v njega ljučali, še clo otroci, ktere je neizrečeno ljubil in k sebi klical. Na potu je kmalo pod težkim križem tako oslabel, de je padel, in britk zdihoval, rekoč: „Ljuba moja stvar! glej, koliko tukaj terpim, tako velike težave britkiga terpljenja so me obdale, de pod neizrečeno težo britkiga terpljenja omedlujem. Pa kdo drugi je tega kriv, de me je teža britkost in težav do tal potlačila, kakor grehi svetá. Ti grosovitni grešnik si na moje rame vse svoje grehe položil, kateri so tako strašni in težki, de so me ob tla vergli. Ti si tedaj strašen tolovaj, ki si svojiga Boga neusmiljeno ranil in ob tla vergel. Ako bi ne bil greh storjen, bi ne bilo treba meni nikdar v tako britko terpljenje se podati, ker je pa Bog z grehi

neskončno razžaljen, kteriga si tudi ti s svojimi hudobijami silno razžalil, sim se mogel jest v neskončno terpljenje podati, de sim neskončno razžaljenje božje potolažil, ino tebi, kakor tudi drugim ljudem, gnado zveličanja zaslužil. Hudobije svetá in tvoje hudobije so me tedaj neusmiljeno vergle na tla, kjer zdihujem in medlim.“

Ko je Jezus sto in dvajset korakov naprej peršel, je vgledal svojo žalostno mater, ktera ga je serčno milovala in bitko objokovala, in jo je tako otožno nagovoril: „O Marija! Marija! poglej me, če me še poznaš, poglej me, ki nisim več človeku podoben, červu sim podoben in ne človeku, zaničevanje ljudi in zveržek ljudstva sim! Vsi, kteri me vidijo, me zaničujejo in zasramujejo, se mi posmehujejo in z glavami zmajavajo. Veliko psov me je popadlo in derhali hudobnih so me obdale in razmesarile. Kostí se mi šibijo, serce se mi velike britkosti kakor vosek topi, velikih težav medlim in na tla padam. Vse moje telesne moči so se kakor čepinja posušile, vsa moja človeška podoba je popolnoma razdjana. Oh! červu sim podoben in ne človeku. Ali desiravno človeku podoben

nisim, sim vender tvoj sin, o Marija! Poglej me tedaj, ker sim tvoj sin; desiravno me lahko poznati ne moreš, me vender poglej, kaj je greh svetá z mano storil. V tako globoko morje britkost in terpljenja so me hudobije svetá potopile, de sim človeško podobo popolnoma zgubil. Oh! žaluj, žaluj, Marija! z menoj zavolj hudobij svetá, ktere so me tako strašno razdjale.“

Komej je Jezus od tod petdeset korakov naprej peršel, je zopet tako oslabel pod težkim križem, de ni mogel nič več naprej iti. Zato so judje Simona Cirenskiga permorali, de je Jezusu križ nekoliko korakov deleč nesti pomagal. Ali vender je bila teža za Jezusa tako silna, de je otožno in milo zdihoval, rekoč: „Poglej, o človek! britki križ, križ, ki je tako težak, de sim bil že padel pod njim; in desiravno sim se bil z njim vzdignil in ga naprej nesel, sim kmalo spet tako oslabel, de ga ne morem več naprej nesti. Hudobni judje, ki so se bali, de bi jim po potu ne umerl in bi me nič več ne mogli potlej martrati, so zdaj persilili ptujiga popotnika, de mi pomaga nekoliko korakov

deleč križ nesti. Ali desiravno mi ptuji človek težak les križa nekoliko korakov deleč nesti pomaga, vender grozovitna teža na mojih ramah leži in me neusmiljeno tlači, ker sim vzel na svoje rame grehe celiga svetá, ktere grozno težko nesem, nesem na goro Kalvarjo, de tam gori za nje zadostim. Oh! glej človek strašno težo, ktera na mojih ramah leži, ki si jo ti pomnožil s svojimi grehi.“

Ko je sto in dvajset korakov naprej peršel, namreč do hiše, v kateri je boga-boječa Veronika prebivala, je bil tako oslavljen, de se je silno kervavo potil. Zavolj tega je na vso moč žaloval in zdihoval: „O terdovratni grešnik! pomisli, kako strašno terpim, ko grehi celiga sveta na meni ležijo, kterih en sam je tako grozoviten, de bi bil mogel zavolj eniga samiga smertniga greha že tavžentkrat umreti, ako bi ne bil na čudno vižo ohranjen. Pomisli tedaj, pomisli, kaj in koliko terpim, ko vsi grehi s svojimi hudobijami na meni ležijo. Oh! silniga terpljenja se britko in kervavo potiti moram. Ali desiravno se britko potim, ni vender nobeniga zmed derhali, kteri bi mi pomagal in mi kervave rane brisal.

Le bogaboječa Veronika ima usmiljenje z menoj, in mi je, ko me je vidila vsiga potniga in kervaviga, iz serčniga usmiljenja svoj potni pert podala, v katerim sim zavolj njene ljubeznjive dobrodelnosti podobo svojiga britkiga obličja vtisnjeno zapustil.“

Potem je Jezus spet naprej šel, pa je kmalo pod težkim križem omedlel, padel in zdihoval: „Oh! spet me je silna teža grozovitniga križa in velika slabost mojiga razbičaniga trupla na tla poderla, kjer ležim zaničevan, od vsih zaveržen, pohojen in suvan. Pa ni me tolikanj teža križa, kakor veliko več neizrečena teža grehov na tla poderla. Neskončno veliko terpim zavolj vsih grehov celiga svetá, tedaj tudi zavolj tvojih grehov. Tudi ti si me obložil s križem britkiga terpljenja in si me na tla poderl, in me na tleh zdihajočiga še zaničuješ, zasramuješ in z nogami suvaš, ker nočeš greha zapustiti, temuč hudobijo za hudobijo dopernašaš. Oh! ali sim zaslužil tako sramotno zaničevanje in grozovitno terpljenje, s katerim si me obdal in na tla poderl?“

Zopet je Jezus vstal in šel s težkim

križem po svoji poti naprej, in ko je od Veronikine hiše že sto korakov naprej persel, je zaslišal in zagledal Jeruzalemske žene, ki so ga objokovale. Jezus jim je pa zdihovaje rekel: „Kako neizrečeno veliko za svet terpim, ves sim razbičan, s ternjem kronan, težki križ in še težji butaro grehov nesem in grem v strašno smert. In vendar per vsim tem svojim neizrečenim terpljenji nobene pomoči nimam; oh! še se nikomur zmed derhali ne smilim. Le ve objokane žene nekoliko usmiljenja z menoj imate. Težki križ na mojih ramah, s ternjem prebodena glava, s pljunki in kervijo oblito obličje in moje glasno zdihovanje, ktero slišite, je storilo, da ve miloserčne žene solze prelivale. Ali rečem vam: Ne jokajte se nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci. Jokajte se same nad seboj, zakaj vaši grehi so me s težo obložili in v smert obsodili. Jokajte se pa tudi nad svojimi otroci, ki jih vidite v razujzdanosti rasti, zakaj njih razujzdanost zmirej bolj povikšuje moje terpljenje. Objokujte, Jeruzalemske žene! svoje otroke, zakaj vaši otroci grehe kakor vodo pijejo, in polni

pregrešniga veselja kličejo: Kaj nam daš, in Jezusa ti bomo izdali. Jeruzalemske žene! ne jokajte se nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci, zakaj grehi vaši in vaših otrok mi veči težo delajo, kakor težki križ, in me grozovitniše ranijo, kakor vsi meči celiga svetá.“

Potem je Jezus spet naprej šel, in je do gore Kalvarije še dvesto korakov hoda deleč imel. Na poti je velikih težav spet padel, in milo zdihoval: „Glej, o grešnik! in premišluj moje neskončno terpljenje. Vsi grehi, kateri so bili od začetka storjeni in bodo storjeni do konca svetá, so mi pred očmi, in njih grozovitna teža leži na mojih ramah, ktera me neusmiljeno šibi. In desiravno tako velike teže zdihujem, vender nobene pomoči nimam, temuč sim še zasramovan, zaničevan, zapljuvan in suvan. Oh poglej, poglej, kaj terpim! Ali desiravno tako neizrečeno terpim, de bi ljudi rešil pogubljenja, vender za veliko tavžent zastonj terpim, ki bodo, ker na moje terpljenje ne porajtajo, v pekel prišli. In ravno to mi strašne britkosti dela. Kolikor tavžent duš bo po-

gubljenih, toliko tavžent britkih mečev je v moje serce zasajenih. Ko bo pa veliko tavžent neizrečeno dražih duš, katerih ena sama je veliko več vredna, kakor nebo in zemlja, v pekel prišlo, je tudi moja žalost in britkost tavžentkrat povikšana. Oh! tako velike žalosti in britkosti težijo moje serce, in tako grozovitna teža leži na mojih ramah, de sim mogel že spet pod križem pasti.“

Vstal je Jezus spet, in je nesel in prinesel težki križ na goro Kalvarijo, ki se imenuje mesto mrtvaških glav, po hebrejsko pa Golgata.

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:

De bi zanaprej bolj želeli Bogu služiti,
kakor svetu dopasti,

De bi na govorjenje in posmehovanje
posvetnih ljudi nič ne porajtali,

De bi zamogli z ljubeznijo obilno število
grehov zakriti,

De bi zmirej strahoma delo svojiga
zveličanja opravljali.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „kteri je za nas težki križ
nesel.“ Čast bōdi . . .

5.

Premišljevanje.

Kadar je bil Jezus na visočino gore Kalvarije prišel, so mu tolovaji križ z rame vzeli, kteriga so po Jezusovih rokah in nogah zmerili in ga začeli vertati. Ker grozovitni judje Jezusa pred očmi viditi niso mogli, so ga eni z visočine Kalvarije doli po hribu sedemdeset korakov globoko vlekli in ga v temno jamo pod zemljo zaperli. Ko so ga v jamo rinili, so ga tako grozovitno pahnili, de se je kamen, na kteriga je Jezus s koleni padel, vdal in znamenja kolen vedno vtisnjene ohranil. Ko je bilo verh Kalvarije za križanje že vse perpravljeno, so tolovaji Jezusa iz ječe vzeli, in ga zopet peljali na verh gore Kalvarije. Ko je Jezus prišel na verh hriba, kjer ga je križ in vse orodje za križanje čakalo, so ga judje naglo slačiti začeli. Ker pa niso mogli sukne, ki je bila s celoma štrikana, z života potegniti, so mogli popred krono z glave vzeti. In potem, ko so krono z glave vzeli, so mu sukno slekli, in scer tako naglo, de so se vse rane, na ktere se je

bila sukna persušila, ponovile. Potem so mu žolča piti ponudili. Na vso moč martrani in zasramovani Jezus je zdihoval: „Poglej, o človek! koliko zaničevanja in zasramovanja terpim od Judovskega in Ajdovskega ljudstva na mestu mertvaških glav. Grozovitno slepo ljudstvo je oblačilo z mojiga nedolžniga in neusmiljeno razbičaniga telesa stergalo in me celimu svetu v zasramovanje postavilo. Tukaj stojim kot nar veči hudodelnik in zveržek ljudi v silni sramoti in britkosti. Oh! toliko težav in britkost, toliko zaničevanj in zasramovanj, in toliko ponovljenih ran terpim, de bi mogel moj britki pogled sleherniga ganiti in clo kamnitno človeško serce omečiti. Vender me nespametno ljudstvo brez nehanja terpinči in mi nove britkosti napravlja. In vse to terpljenje, vse zasramovanje in zaničevanje moram prestati zavolj grehov svetá, posebno zavolj človeškiga napuha, ki je izvirek hudiga.“

Potem so tolovaji Jezusa postavili na terd kamen, kjer so mu zopet krono na glavo nabili; potlej so ga na križ vergli, mu roke in noge raztegnili in jih perve-

zali, de so jih ložej perbijali. Na to je vzel eden zmed tolovajev debel in dolg žebel, in ga je skoz roke v les križa terdno zatolkel. Ko se je Jezusova desna roka perbijala, so se vse žile in kite, ne samo v desni, ampak tudi v levi roki skercčile, in scer tako, de leva roka nič več dosegla ni tistega mesta, kjer je bil križ za njo prevertan. Zato so grozovitni judje Jezusovo levo roko z vervjo vlekli, de bi jo bili do tistiga mesta, kjer je bil križ prevertan, pertegnili. Tako neusmiljeno in strašno so vlekli, de so kite in žile pretergali in kosti iz členov zmaknili. In ko so levo roko do tistiga mesta, ki je bil za njo prevertan, pertegnili, je zopet drugi zmed tolovajev enak žebel vzel, in je, kakor poprejšni tolovaj, tako grozovitno po žebalu tolkel, de je sveto roko popolnoma prebil, in žebel v les križa zatolkel. Ko so bile roke na križ perbite, so šli tolovaji tudi noge perbijat. Z grozovitim perbijanjem rok se je bilo pa truplo tako skercčilo, de spet noge tistega mesta, ki je bil za nje prevertan, niso mogle doseči. Zato so tolovaji zopet noge vleči in pretegovati začeli. De so pa svoje grozo-

vitno delo zveršili in noge nategnili, so persi in rame prav terdo z vervjo h križu pervezali, de se zgornji del života čisto nič ni ganil. Tudi križ so uperli, de se na nobeno stran ni premaknil. Potem so tolovaji noge zvezali, in jih tako neusmiljeno potegovali, de so se vse kite in žile pretergale, in persa uderle, kakor de bi se rebra od persne kosti ločile. Kadar so tolovaji noge pretegnili, je eden zmed njih vzel žebel, kateri je bil debelejši in daljši, kakor poprejšna dva, ga je na sredo desne noge postavil, in prav grozovitno po njem udarjal, de je nogo prebil in žebel v les križa zatolkel. Med tem je drugi tolovaj levo nogo prijel, jo je zraven desne položil, je verh nje postavil grozoviten žebel, in ga je tako strašno zabijal, de so se vdarki na deleč slišali. Oh! poglej britko martro, ktero je Jezus terpel, kadar je bil perbijan na križ. Njegovi udje so se tresli, glava je omahovala, celo truplo je bilo oterpnelo, in On je milo zdihoval: „O človek! ozri se k meni in poglej, koliko zdaj terpim, ko me neusmiljeni judje na križ perbijajo. Moje telo je bilo že popred vse kervavo, razbičano in ra-

njeno, de ni bilo zdraviga uda na njem. Zdaj so me pa hudobni judje še na križ vergli, in z vso močjo grozovitno razpenjajo moje roke in noge, in jih tako strašno z žebli na križ perbijajo, de vsak vdarek po vsih svojih udih občutim. Vender hočem vse to, kar sim od začetka želel, preterpeti in na britkim križi umreti, de ti, o človek! rešenje in življenje zadobiš.“

Ko so bili grozovitni judje Jezusa na križ perbili, so ga s križem vred širnajst korakov deleč po tleh vlekli, so križ kviško povzdignili in ga v skalo, ki je bila nalaš za to prevertana, zasadili. De je pa tudi per tej priči Jezus veliko martro občutil, so hudobni judje prav visoko križ povzdignili, in ga z vso močjo in na naglama v skalo porinili, de se je Jezusovo truplo vse pretreslo, in de so se vse rane ponovile. Ko je Jezus ves kervav in razbit na križi visel, je zdihovaje klical: „Ljudstvo moje, kaj sim ti hudiga storil in s čem sim te vžalil? odgovori mi. — Jest sim z nebes na svet prišel, de bi te k nebeškemu Očetu perpeljaj, ti si me pa kot nar večiga razbojnika na strašno Golgato perpeljalo. Ljudstvo moje, kaj sim ti hudiga

storil in s čem sim te vžalil? odgovori mi. — Jest sim na svet prišel, te napajat z vodo zveličanja, ti me pa napajaš z jesiham in žolčem. Ljudstvo moje, kaj sim ti hudiga storil in s čem sim te vžalil? odgovori mi. — Jest sim z nebes na svet prišel, de bi te greha rešil in večno srečniga storil, ti si me pa na križ perbilo. Ljudstvo moje, kaj sim ti hudiga storil in s čem sim te vžalil? odgovori mi. — Jest sim te z gnadami povišal, ti si me pa na križ perbitiga kviško povzdignilo. Ljudstvo moje, kaj sim ti hudiga storil in s čem sim te vžalil? odgovori mi. — Jest sim te požegnal, ti me pa preklinjaš in moriš.“

Ah! poglej Boga-človeka, ki je v strašnim terpljenji na križi tri ure, od pol dne do treh, visel. Točil in iztočil je britke solzice, potil je kervav pot in se je tudi popolnoma izpotil, in njegova telesna krepkost se je posušila kakor čepinja na solncu. In ni terpel le bolečin na telesu brez polajšanja, ampak je bil tudi v svoji duši zapušten. V svoji duši zapušten je zdihovaje še slovó jemal od svoje matere, od svojiga ljubljeniga učenca in od celiga svetá, in je ljubezen do ljudi

naznanil z besedami: „Bodi pozdravljena, ljuba duša! in spomni se mene, ki sim za te vse storil in preterpel, karkoli se zamore storiti in preterpeti. Sprejmi moje terpljenje, in premišluj, kako velik čudež je to, de jest edinorojeni sin večniga Očeta zate grešno stvar, ki me sovražiš in zaničuješ, grozovitne britkosti terpim, katerih nebó in zemlja prenesti ne moreta. Iz ljubezni do tebe in zavolj tvojiga zveličanja sim se v veliko revšino, v zaničevanje in zasramovanje podal, kervav pot sim zavolj tebe potil, bil sim ves razbičan in s ternjem kronan, težki križ sim iz Jeruzalema sem prinesel, na katerim zdaj zate umiram. Kaj bi bil mogel tedaj zate storiti, de bi ne bil storil? ali kaj bi ti hotla, de bi zate še storil? Vse sim zate storil in preterpel, karkoli se storiti in preterpeti zamore. Zato bodi pozdravljena, ljuba duša! in spomni se mene, ki zdaj zate terpim in umiram, in se popolnoma nebeškemu Očetu darujem.“

Potem je Jezus, pokazaje, de da, ne ker mora, temuč ker hoče, svoje življenje za ljudi, z velikim glasam zaklical, rekoč:

„Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo.“ In
 ko je bil to izrekel, je dušo izdihnil...!!!

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:
 De bi svoje meso z grehi in željami
 vred križali,
 De bi vedno v zatajevanji živeli,
 De bi v spokornosti do konca zvesti in
 stanovitni ostali,
 De bi po poti resnične in stanovitne po-
 kore enkrat v nebesa prišli.
 Oče naš . . . Deset češenamarij s per-
 stavkam „kteri je za nas križan bil.“
 Čast bodi . . .

Častiti del sv. roženkranca.

1.

Premišljevanje.

Jezus, ki je nekaj časa velikiga pet-
 ka, celo saboto in nekaj časa nedelje s
 truplam v grobu, z dušo pa v predpeklu
 bil in pravičnim ranjnim oznanil, de je
 delo odrešenja dopolnil in nebesa zaslužil,
 je zjutrej zgodej velikonočno nedeljo iz
 svoje lastne moči in v povečanim stanu

duše in telesa od smerti vstal. Njegova duša, desiravno je bila vsim človeškim čutilam odperta, se je lahko nad vse dušne zadeve povzdigovala; njegovo telo vsih natornih potreb prosto je le duhu, ki je v Bogu živel, pokorno in njegove natore deležno bilo.

In kakor je Jezus prvi zmed mervih vstal, ravno tako bodo vsi drugi ljudje k neumerljivimu življenju vstali. Zakaj človek ni sama neumerjoča duša, ne samo telo, ampak duša in telo ob enim; torej mora človek ne le z neumerjočo dušo, ampak tudi s telesam živeti, ktero zavolj greha smerti in trohnobi zapade. Mertvi tedej ne morejo s svojim truplam za vselej v smerti ostate, ampak morajo od smerti vstati, ker so tako vstvarjeni, de so iz neumerjoče duše in iz telesa, ktero po smerti scer strohni, pa bo po Jezusu, kteri je greh, ki je zelo smerti, s svojo daritvijo zbrisal in njegov nasledek, smert, premagal, na sodnji dan k neumerljivimu življenju vstalo in se s svojo dušo sklenilo, de duša plačilo prejme s telesam vred, s kterim si ga je na svetu služila. Vsi morajo tedej, pravični in hudobni, po moči Sinu božjiga,

ki je začetek in vzrok našiga vstajenja, od smerti vstati. Razloček med vstajenjem teh dvojih je pa ta, de bodo pravični v Kristusu, to je: častitljivo in poveličano, kakor On, vstali, zavolj svojiga deleža, ki ga imajo nad njim, ker oni vsi, kateri v edinorojeniga Sinu božjiga verujejo, kateri si njega v pravi veri perlastujejo, kateri v njem odpušenja greha, posvečenja in zveličanja išejo, oni prejmejo od Njega novo duhovno življenje in poveličanje duše in telesa. Njih telo bo po vstajenji prosto vse slabotnosti, betožnosti, potrebe in vsaciga madeža, bo večno živelo, bo imenitno, čisto, svetlo in duši popolnoma podložno, bo scer pravo, občutljivo in ošlatljivo telo, vender pa tako duhovno, de bo zamoglo od kraja do kraja naglo se premikati in vse prešiniti. Tudi njih duh, ki je bil po grehu poželjiv, živalsk, pozemeljsk, bo povzdignjen v poveličan stan. — Hudobni pa, ki bodo tudi neumerljivi, bodo vstali le v svojim golim človeštvu, tedej brez Kristusa, v grehu in zaničljivosti; bodo polni sramote in gnjusobe, bolečine kazen jih bodo prevzele.

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:

De slabe navade in perložnosti zapustimo,

De poželjivosti in strasti zataremo,

De grehu odmerjemo in k življenju gnade vstanemo,

De Jezusoviga vstajenja in poveličanja deležni postanemo.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „**kteri je od smerti vstal.**“

Čast bodi . . .

2.

Premišljevanje.

Kristus je potem, ko je s svojo darovavno smertjo nam opravičenje, posvečenje in zveličanje perdobil, k Bogu Očetu v nebesa šel, in je seboj peljal duše patriarhov, prerokov in družih pravičnih stare zaveze, kteri so v veri in v upanji vanj živeli. Peljal je seboj nedolžniga Abeljna, pravičniga Noeta, pokorniga Abrahama, čistiga Izaka, močniga Jakopa, sramožljiviga Jožefa, poterpežljiviga Joba, pohlevniga Mojzesa, pobožniga Ecehija, mogočniga

Izaija in na vso moč žaljeniga Jeremija, in veliko drugih. Tej veseli trumi so se pridružili tudi angeli, kateri so hvalne pesmi peli, in tudi nas k veselju vabili, rekoč: Letá dan je Gospod naredil, veselimo se, in bodimo prav veseli. Vse ljudstva, vse se veselite in veselja poskakujte in prepevajte pesmi z veselim glasom, zakaj Gospod je vreden časti in hvale. Ve nebeške vrata! odprite se Sinu božjemu, ki gre častit nazaj v nebesa. Častit in iz svoje lastne moči je šel Jezus z dušo in s telesom v nebeško kraljestvo. In zdaj kraljuje Jezus v nebesih kot zmagavec greha, smerti, satana, pekla in svetá; se božje vlade tudi s svojo poveljano človeško natoro vdeležuje, ktera je s božjim Sinom v eno božjo osebo sklenjena, daruje za nas svojemu nebeškemu Očetu zasluženje svoje lastne kervave smerti, in s tem nam zagotovi odrešenje, ktero naše časno in večno življenje obsega.

Z d i h l j e j i.

O Marija! prosimo te:
De nas raztresenosti in posvetnosti varuješ,

De nas s svetimi željami navdajaš,
 De nas za vse dobro vnete storiš,
 De nam častitljiv vnebohod pridobiš.
 Oče nas . . . Deset češenamarij s per-
 stavkam „kteri je v nebesa šel.“
 Čast bodi . . .

3.

Premišljevanje.

Kristus je z nebes svetiga Duha kot sad svojiga odrešenje na zemljo poslal, in scer še le po svojim vnebohodu. Zakaj Kristus je mogel poprej človeštvu dolg odvzeti, ga s svojo smertjo greha rešiti, in ga s svojim vnebohodom v svoji peršoni z Bogam zediniti, de se mu je zamogel potem sveti Duh podeliti, in mu gnado in posvečenje kot nasledek tega zedinjenja dati. Kristus je mogel umreti in potem poveličan biti, človeštvo pa v njem k Bogu se poverniti, preden je Bog zamogel s polnostjo svojih gnad v človeka priti.

Sveti Duh je bil scer že v starim zakonu delaven, ker sad smertne daritve Kristusove tudi stari zakon obsega; vendar pa je sveti Duh v novim zakonu še

vse drugače delaven. V starim zakonu je delal nevidno in sicer per tistih, ki so v trdnim zaupanju v božje obljube, sosebno v obljubljeniga odrešenika živeli; v novim pa se je vidno perkazal in se razodeva v vidnih znamenjih, v svetih zakramentih, v katerih nas opravičuje in posvečuje, sosebno v zakramentu svetiga kersta. Sveti Duh nas uči Kristusovo resnico spoznavati in po nji živeti, in nam tudi mnoge darove v naš in v našiga bližnjiga prid podeljuje.

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:

De bomo posvečen tempel svetiga Duha,
De se nam bodo gnadni darovi svetiga Duha delili,

De se bodo sadovi svetiga Duha nad nami kazali,

De bomo Jezusovih obljub deležni postali.

Oče naš . . . Deset češenamarij s perstavkam „**kteri nam je sv. Duha poslal.**“ Čast bodi . . .

4.

Premišljevanje.

(Glej praznik Mariiniga vnebovzetja v II. razdelku teh bukev.)

Z d i h l j e j i.

O Marija! prosimo te:

De bi nas v smertnih težavah tolažila,
De bi nam ob smertni uri popolnoma
odpušenje grehov zadobila,
De bi neprenehama za nas prosila,
De bi nas Jezus na tvojo priprošnjo v
nebesa vzel.

Oče naš . . . Deset češenamarij s per-
stavkam „kteri je tebe, devica, v
nebesa vzel.“ Čast bodi . . .

5.

Premišljevanje.

(Glej praznik Mariiniga vnebovzetja v II. razdelku
teh bukev.)

Z d i h l j e j i.

O Marija! pomagaj nam:

De k Bogu v večni nebeški raj pridemo,
De Boga vekomej hvalimo,
De Boga vekomej ljubimo,
De Boga vekomej vživamo.

Oče naš . . . Deset češenamarij s per-
stavkam „kteri je tebe, devica, v
nebesih kronal.“ Čast bodi . . .

Molitve pri daritvi sv. maše.

Premišljevanje daritve sv. maše.

Sveta maša je skrivnostna daritev nove zaveze, v kateri se Jezus Kristus Bog in človek skup v podobi kruha in vina nebeškemu Očetu daruje. Pri sveti maši se na mašnikove besede kruh spremeni v Jezusovo čeznatorno telo, katero je sklenjeno z njegovo kervijo, z njegovo dušo in z njegovo božjo natoro, in vino v kelhi se spremeni v Jezusovo čeznatorno kri, ktera je sklenjena z njegovo poveličano dušo, z njegovim poveličanim telesam in

z njegovim celim božjim bitjem. Jezus Kristus, kateri je po povzdigovanji popolnoma Bog in človek skup v podobi kruha in vina pričujoč, se po svoji poveljani človeški natori, s katero je njena božja natora popolnoma sklenjena, za ljudi na zemlji in za duše v vicah nebeškemu Očetu nevidno in nekervavo daruje, kakor se je nekda j na križi vidno in kervavo daroval. Na križi je namreč Kristus svojo kri prelil, ktera je na zemljo tekla, pri sveti maši se pa Jezusova kri ne preli va in na zemljo ne kaplje, temuč na skrivnostno duhovno vižo teče na pričujoče verne, po kateri se jim grehi in štrafinge zbrisujejo. Na križi je Jezus s svojim terpljenjem neskončno zasluženje prizaslužil, per skrivnostni daritvi svete maše se pa tisti zaslužki vernim delé, posebno pričujočim, in scer obilniše tistim, kateri so priserčnejše pobožnosti per sveti maši.

Prav dobro je tedaj per sveti maši biti, in veliko boljše je per daritvi svete maše pobožno moliti, kakor na drugim kraji, kjer se daritev svete maše ne opravlja. Če doma, ali kje drugej, kjer se daritev svete maše ne opravlja, moliš, ne zaslužiš nič

več kakor toliko, kolikor je tvoja molitev vredna. Ako pa per sveti maši, kjer se Jezus z vsim svojim terpljenjem, ktero je nekda j na zemlji preterpel, nebeškemu Očetu daruje, pobožno moliš in se v stanu gnade božje znajdeš, ti nebeški Oče veliko dobriga za dušo in telo, za časno in večno življenje podeli, kar bi On tebi, ako bi ti per daritvi svete maše pričujoč ne bil, ne podelil; podeli pa ti zavolj svojiga darovaniga sina, nad katerim neskončno dopadajenje ima. Če moliš domá, ali drugej, kjer se daritev svete maše ne opravlja, moliš večidel sam, in tvoja posamezna molitev nima dosti moči zavolj svoje nepopolnamosti. Ako pa per daritvi svete maše moliš, ne moliš sam, temuč veliko jih je, ki s teboj in za te molijo. Jezus Kristus, kteri je per sveti maši naš dar, prosi nebeškiga Očeta za svoje verne, posebno za pričujoče in scer ravno tako močno, kakor je nekda j na križi za svoje sovražnike molil in prosil. Mašnik, ki vidno na altarji daritev svete maše opravlja, moli s teboj in tudi za te, zakaj vse molitve, ktere mašnik med daritvijo svete maše v imenu veliko družih opravlja, moli in oprav-

lja za pričujoče kristjane. Per sveti maši je tudi veliko angelov pričujočih, ki per povzdigovanji in po povzdigovanji prečudne skrivnosti presvetiga rešnjiga telesa in presvete rešnje kervi ponižno molijo in Boga milosti prosijo za vse kristjane, posebno za pričujoče. Tudi drugi pričujoči verni molijo za te, de bi ti zamogel Boga spodobno častiti, mu za svoje grehe zadostiti, mu za prejete dobrote se zahvaliti, in potrebne gnade in dobrote doseči. In gotovo boš vse to dosegel, ako boš s to presveto daritvijo, v kateri se Jezus za nas daruje, Boga častil; ako se boš Bogu s to presveto daritvijo po Jezusu zahvalil za prejete gnade; ako boš v tej daritvi Jezusa Bogu v spravo za storjene grehe daroval; ako boš v njej Boga po Jezusu potrebnih gnad in dobrot prosil.

O de bi torej s serčnimi željami k sveti maši hodil in vselej po Jezusovi neskončni daritvi molil Boga in prosil! Gotovo boš skoz presveto daritev deležen obilnih gnad in dobrot. In kadar boš, ljubi moj kristjan! molil per daritvi svete maše, v kateri se

razodeva obilnost Jezusove ljubezni do ljudi
in bogastvo čudodelne moči, moli tudi
zame, prosi za me po Jezusovi neskončni
daritvi in po Mariini mili priprošnji, prosi
za me, ki sim v Kristusu

tvoj brat

Andrej Andolšek.

Perve mašne molitve.

Perprava k sveti maši.

Bodi pozdravljena, svetla zvez-
da, zlata jutranja zarja! Bodi po-
zdravljena prečudna mati včlove-
čeniga Boga, po katerim si prekletje
odvzela in nam žegen donesla!
Bodi pozdravljena, in prosi za nas,
de nas bo po tebi sprejel, kateri
nam je bil po tebi dan!

Vhod.

Bodi češena gnadepolna, Go-
spod je s teboj! Ti si žegnana
med ženami, ki si rodila Sinu

usmiljenja! O milostljiva devica! iz ktere je prišel Sin usmiljenja, poglej mojo revo, in skaži se mi usmiljeno. V ponižnosti svojiga serca spoznam, de sim veliko grešil z mislimi, besedami, djanjem in z zamudo dobrih del. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg! Serčne grevenge presunjen te toraj prosim, de mi s to daritvijo svete maše, v kateri je tvoj Sin Jezus naš dar, prizanesenje, odvezo in odpušenje vsih mojih grehov milostljivo zadobiš.

Slava.

Hvalim in povišujem in slavim te, o presveti vsigamogočni večni Bog! zavolj tvoje modrosti, mogočnosti in dobrotljivosti, po kateri si devico, milosti polno, v pomočnico našiga odrešenja vstvaril, in po nji vse, karkoli je pod

solncam, s svojo blagodarno milostjo v novo poživel. Čast in zahvala v imenu vsih stvari bodi tebi vsigamogočnemu trojedinimu Bogu in Gospodu, Očetu, Sinu in svetimu Duhu, zdaj in vekomej.

Zbirna.

Vsigamogočni usmiljeni Bog, ki si v brambo keršanskiga ljudstva preblaženo devico Marijo v vedno pomočnico izvolil, dodeli nam milostljivo, de po tej brambi obvarovani se v tem življenji serčno vojskujemo in smertno uro peklen-skiga sovražnika srečno zmagamo. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim.

List.

V Sionu si se uterdila, v častitim ljudstvu si se ukoreninila

in v družbi svetnikov je tvoje stanovaljše. Kakor cedra na gori Libanonski in kakor cipresa na gori Sionski si povišana. Kakor palma v Kadezu, kakor roža v Jerihi, kakor lepa oljka na polji in kakor javor ob vodi si visoko izrastla. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo si dišala in dišiš, kakor izbrana mira si dajala in daješ prijeten duh od sebe.

V. Vsa si milostiva, Marija!

O. Vsa si milostiva, Marija!

V. In tvoje veselje je s človeškimi otroci biti.

O. In tvoje veselje je s človeškimi otroci biti.

V. Ti lepota Jeruzalemska!

O. Ti čast Izraelska.

V. Ti veselje našiga ljudstva!

O. Ti pribežaljše grešnikov!

V. O Marija!

O. O Marija!

V. Ti nar modrejši devica!

O. Ti nar dobrotljivši mati!

V. Ti pomočnica kristjanov, prosi za nas!
 O. Bodi naša srednica per Gospodu
 Jezusu Kristusu!

K evangelju.

Češena po vsigamogočnosti
 Očeta, po modrosti Sina in po mi-
 losti svetiga Duha bodi, o Marija!
 Edinorojeni Očeta in tvojiga de-
 vištva edini Sin nam je oznanil
 sveti evangeli, ki ima besede več-
 niga življenja. Sveta mati včlo-
 večeniga Boga, mati Vsigamo-
 niga! vtisni mi svete in sladke
 besede svetiga evangelja globoko
 v moje serce, in pomagaj mi jih
 zvesto spolnovati, in le za Jezu-
 sam hoditi, ki je pot, resnica in
 življenje.

Pri darovanji kruha in vina.

Sprejmi, o večni Oče! ta dar,
 ki ti ga s tvojim služabnikom po

čistih rokah prečastite device prinesemo, de bo v Telo in Kri tvojiga preljubiga Sina spremenjen, in naš blagor na zemlji in veselje v nebesih pomnožil in povikšal. Daj, prosimo te, o Bog! de bo ta dar ves posvečen, sprejet, potrjen, resničen in prijeten, de nam bo spremenjen v Telo in Kri tvojiga edinorojeniga in v devištvu porejeniga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

O Bog! ki ti je preblažena in prečista devica Marija čisti dar prinesla, vžgi v naših sercih tisto ljubezen, ktera je v njenim sercu gorela, de tako vredni postanemo tebi ravno tisti dar prinesti, namreč našiga Gospoda Jezusa Kristusa, kateri živi in kraljuje z Bogom Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej.

Predglasje.

Gospod, sveti Oče, vsigamo-
 gočni večni Bog! oberni zdaj moje
 serce od vsih pozemeljskih reči in
 podvzdigni ga k sebi gori v ne-
 besa, kjer te angeli in arhangeli,
 kerubini in serafini in vsa rado-
 vajoča cerkev moli, ti svoje hval-
 nice prepeva in zahvalo daje za
 daritev, katero ti vojskovavna cer-
 kev daruje. Pripusti tudi meni
 svoj slabi glas hvalnicam nebeš-
 kiga Jeruzalema pridružiti, te s
 počeševanjem svete device Marije
 hvaliti in slaviti, in iz serca k tebi
 zdihniti: Svet, svet, svet si ti
 Gospod naš Bog! Polne so ne-
 besa in zemlja tvoje slave. Če-
 šen in hvaljen bodi tvoj edinorojeni
 Sin, ki bo zdaj stopil doli na ta
 altar, bo kruh in vino v svoje
 sveto telo in v svojo rešnjo kri

spremenil, in se bo v podobi kruha in vina ko prijetna dišava tebi daroval v moje in celiga svetá zveličanje.

K priprošnjam.

Častitljiva devica! sprejmi našo molitev v svetišče, kjer je uslišanje, in prinesi nam venkaj spravo. Naj tvojo pomoč vsi občutijo, ki tvoje ime povišujejo; naj kraljuje tvoje usmiljenje nad žalostnimi, tvoja dobrotljiva ljubezen nad vsimi, ki še zunaj domovine popotvajo; in ker na desnici Edinorojeniga prebivaš, nosi naše solze pred obličje Njegovo, in ko svojiga Sinu ga prosi, de nam gnado dodeli, ga spodobno častiti.

Povzdigovanje.

Kristus, Sin živiga Boga! ki si bil zavolj mojih grehov na križ

prihit in zdaj poveličan na desnici svojiga Očeta sediš, ti si resnično tukaj pričujoč v tej sveti hostii. **Z** nar večim spoštovanjem te molim, o ljubeznjivi božji zveličar! Bodi mi milostljiv in prižanesi mi moje storjene grehe! Ne pripusti, da bi se kdaj več skoz smerten greh od tebe ločil!

Molim te, o presveta rešnja kri, ti cena odrešenja mojiga in celiga svetá! **O** studenec milosti in zveličanja, pogasi v meni ogenj mojih strast! **Očisti**, posveti in hrani mojo dušo v večno življenje!

Po povzdigovanji.

O prečista in presveta mati božja! glej na altarji svojiga preljubiga Sina, kteriga si v svojim neomadežanim telesu prečudno spočela in z neskončnim veseljem rodila. Glej, per kteriga pogledu

si se neizrečeno radovala in z vsimi sladkostmi napolnovala, tega ti dans ponižno in ljubeznjivo ka-žem, de ga s svojimi nar čistejšimi rokami objameš, vsigamogočnimu Bogu v neskončno čast, sama sebi v neizrečeno slavo, in za moje in vsiga svetá potrebe daruješ. O daruj ga za moje starše, brate in sestre, za moje prijatle in dobrotnike, za vse duhovske in de-želske gosposke, za vse predstojnike in vladarje, za celo keršanstvo in za vse duše v vicah!

Pri Gospodovi molitvi.

Sprejmi sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, kteriga ti z mašnikam Marija za me daruje. Le ta se tvoji božji časti spodobi, le ta je velikosti tvojih dobrot prime-

ren, ves moj dolg on deleč preseže, in vse gnade, ki so mi potrebne, zasluži. Prosim te toraj ne glej moje nevrednosti in mojih grehov; poglej velikoveč tega svojiga božjiga Sina Jezusa Kristusa, nad katerim od vekomej svoje dopadajenje imaš, kteriga ti zdaj po vidnim mašniku Marija za me daruje.

Jagnje božje.

O preblazena devica Marija! iz celiga serca te kakor hčer večniga Očeta častim čez vse angele in svetnike v nebesih, ti izročim svojo dušo in vse svoje dušne moči, in te prosim, daruj za me leto sveto daritev vsigamogočnemu Bogu, de ga s to daritvijo, v kteri je tvoj Sin Jezus naš dar, za me vedno hvališ in častiš.

O preblažena devica Marija! iz celiga serca te kakor mater edinorojeniga Sina božjiga častim čez vse angele in svetnike v nebesih, ti izročim svoje telo in vsih njegovih pet počutkov, in te prosim, de se s to presveto daritvijo dans za me Bogu zahvališ za vse gnade in dobrote, ktere sim od milosti božje prejel.

O preblažena devica Marija! iz celiga serca te kakor preljubo nevesto svetiga Duha častim čez vse angele in svetnike v nebesih, ti izročim svoje serce in vse njegove misli, želje in nagnjenja, in te prosim, zadobi mi po tej neskončni daritvi spravo z razžaljenim Bogam in vse potrebne gnade, de bom zveličan.

Pri obhajilu.

O Jezus! spomni se svoje daritve in
prošnje svoje matere, in daj mi gnado:

De tebe spoznam in ljubim!

De po tebi hrepenim!

De vse, karkoli storim, iz ljubezni do
tebe in za tebe storim!

De samiga sebe ponižujem in le tebe
povikšujem!

De vse svoje misli in želje v tebe
obračam!

De sebi odmerjem in le tebi živim!

De vse, karkoli čez me skleneš, dobrot-
ljivo sprejemam in voljno prenašam!

De samiga sebe, nar večiga sovraž-
nika, zapustim in za tabo hodim!

De sam pred sabo bežim in le tebe
išem!

De se tebe zavolj sebe bojim!

De per tebi vselej pomoč najdem.

De se neprenehama na te zanašam,
na-se in na svoje dela se pa nikoli ne
zanesem!

De sim drugim pokoren zavolj tebe!

De druge ljubim zavolj tebe!

De tebe zavolj tebe samiga ljubim!

De le v tebi samim veselja išem!

De v tebi mir in pokoj najdem!

De bom številu izvoljenih prištet!

O Jezus, pokliči me, de zaslišim tvoj
mili glas!

O Jezus, poglej na me, de bom ginjen!

O Jezus, sprejmi me, de te vidim in
tvoje dobrote uživam.

Po obhajilo.

Dodeli nam, o Gospod, de sad
tega božjiga daru v sebi ohrani-
mo, in de bomo vselej in povsod
pod varstvom presvete device Ma-
rije, v ktere čast smo ta dar tvo-
jimu božjemu veličastvu doprinesli,
na duši in na telesu vsiga zlega
obvarovani. Po Jezusu Kristusu
Gospodu in odrešeniku našim.

H koncu.

Bodi češena, o sveta božja
porodnica, moja gospa in moja mati,
bodi češena! Hvalo pojem tebi

za vse milosti, ktere si mi dans tukaj sprosila, in za vse tiste dobre, ki jih ti meni vedno skazuješ; hvalo ti pojem za vdanost in ljubezen, s katero me učiš, vodiš in varuješ. Perporočim ti dans za vselej svoje telo, svoje serce in svojo dušo, svoj spomin, svojo pamet in voljo, svoje želje in počutke, de me vedno vižaš in braniš. Tebe dans vpričo svojiga Boga svojo posebno pomočnico in mater izvolim s terdnim sklepam, te vedno kakor tvoj otrok ljubiti, ti pokoren biti, in si po vsi moči prizadevati, de te bodo tudi drugi vredno častili. Vzemi me v število svojih otrok, in sprosi mi milost od Boga, de v gnadi ostanem, de v vsih svojih mislih, besedah in delih Bogu in tebi dopadem, de se po smerti tebi

pridružim in s teboj svojiga Boga gledam in njegove dobrote vekomaj vživam. Amen.

Druge mašne molitve.

Priprava k sveti maši.

O presveta Jezusova mati! jest zdihujem k tebi in te skoz tvoje neomadežano serce prosim, zadobi mi gnado, de bom per sveti maši z vnetim počesanjem, z gorečo ljubeznijo, z živo zahvalo in z resnično grevengo svojih grehov. O moja dobrotljiva mati! jest se skoz tvoje serce želim z daritvijo svete maše presveti Trojici zahvaliti za vse gnade, s kterimi je tvoje neomadežano serce olepšala. Jest tudi hočem skoz tvoje serce usmiljeniga Boga prositi, de bi on meni in drugim grešnikom po zasluženji Jezusove

daritve in po preljubeznjivosti tvojiga serca milost in odpušenje dodelil. Presveto Mariino serce! prosi za nas, de deležni postanemo sadu Jezusove daritve.

Vhod.

Veselimo se v Gospodu, ker obhajamo spomin k časti presvetiga neomadežaniga Mariiniga serca, kteriga se veselé angeli in Sinu božjimu hvalo pojó. Iz Mariiniga serca lepa beseda puhti, njena pesem kralju doni. Čast bodi Bogu Očetu . . .

Veselimo se v Gospodu, ker obhajamo spomin k časti presvetiga neomadežaniga Mariiniga serca, kteriga se veselé angeli in Sinu božjimu hvalo pojó.

Slava.

Vsa zemlja naj poje veselo pesem, nebesa naj vabijo hvaliti Mariino sveto serce. Mariino serce je prelepo ogledalo svetosti, je skrinja miru in sprave, je altar svete ljubezni. Kdo zamore dovolj hvaliti presveto Mariino serce? Ga spodobno počastiti je tudi angel preslab. Mariino serce je upanje obupljivih, vodilo zmotenih, pribežaljšo grešnikov, tolažilo umirajočih, ključ nebeških vrat — živa podoba Jezusoviga serca. Spoznano, ljubljeno, hvaljeno, povelečevano, češeno in slavljenno bodi vselej in povsod božje serce Jezusovo in neomadežano serce Mariino!

Zbirna.

O Bog! ki si presveto serce preblažene in vedno neoskrunjene

device Marije z duhovnimi darmi gnade obilno obdaril in ga po podobi božjiga serca Jezusa Kristusa z ljubeznijo in usmiljenjem napolnil; dodeli nam, de mi, ki spomin tega presladkiga serca obhajamo, po zvestim posnemanji njegovih čednost Jezusa Kristusa v sebi na znanje dajemo.

List.

Položi me kakor pečat na svoje serce, kakor pečatnik na svojo roko, ker močna je ljubezen, in silne so serčne želje; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni serca, in reke je ne potopé. Aleluja, aleluja.

Evangelij.

Sveta mati božja! jest terdno sklenem, tvoje presveto in neoma-

dežano serce častiti in ljubiti. Ker mi pa ni dano, tvoje serce tako ljubiti, kakor želim, sklenem svojo ljubezen in svoje češenje z ljubeznijo, priserčnostjo in češenjem, ktero ti je tvoj Sin Jezus nekdan na zemlji skazoval, in te prosim: O mati dobriga serca! skleni me s svojim preljubeznjivim sercam, in tvoje serce naj mi pomaga očistiti in posvetiti se, naj me z ljubeznijo popolnoma vname, de bom tvoj pravi otrok.

Darovanje.

Tvojimu ljubeznjivimu sercu, o Marija! se dans za cel čas svojiga življenja popolnoma izročim, in te prosim: Oh! skleni me s svojim sercam in z njim me daruj Gospodu Narvikšimu, de ga s tvojim sercam po vrednosti častim, hvalim in ljubim, in de po tvojim

sercu dosežem tukaj odpušenje,
tamkaj pa večno življenje.

V. Prosi za nas, sveto Mariino serce!
O. De bomo deležni sadu Jezusove ne-
skončne daritve.

M o l i m o.

O Bog! ki si serce prečiste
device Marije z nar gorečniši lju-
bezniyo vžgal, z vso milostjo na-
polnil in z nar lepšimi čednostmi
ozaljšal, de je tvoj edinorojeni
Sin, naš Gospod Jezus Kristus,
z neizrečenim dopadajenjem v njem
prebival; dodeli meni in vsim,
kteri to prelepo in prečisto serce
častimo, de se tudi naše serca od
te ljubezni do tebe vžgo in ne-
koliko tistih lepih gnad in čednost
zadobé, s kterimi si serce naše
preljubeznjive matere Marije ob-
daril, de brez čednost in dobrih

del pred tvoje obličje ne pridemo, temuč de bomo kot tvoji zvesti otroci v tvoje kraljestvo vzeti, kjer te bomo z Marijo in z vsimi svetniki častili in hvalili vekomej.

Predglasje.

Spodobi se in je prav, vredno in pravično in zveličansko je, de ti zmiraj in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsigamogočni Oče, večni Bog! in de te s češenjem presvetiga in neomadežaniga serca častite Marije hvalimo, poveljučemo in visoko častimo, ktera je tvojiga edinorojeniga Sina po obsenčenji svetiga Duha spočela, in v slavi vedniga devištva svetu večno luč, našiga Gospoda Jezusa Kristusa porodila, kateri nas je očistil, odrešil, posvetil in večniga življenja deležne storil.

Tebi bodi večna hvala, čast in slava po presvetim Mariinim sercu zdaj in vekomej!

Pred povzdigovanjem.

Moj Gospod in moj Bog! ki si po prošnji Mariiniga usmiljeniga serca v Kani Galilejski vodo v vino spremenil, dodeli po presvetim Mariinim sercu, de tukaj, kjer se kruh in vino v tvoje pravo telo in kri spreminja, ta velik čudež tvoje božje ljubezni s serčno pobožnostjo preišlujem in častim.

Povzdigovanje.

Hvalim, častim in molim te, o Jezus moj Gospod in moj Bog! zakaj skoz svoj sveti križ si ti svet odrešil.

O Jezus, jest verujem v tebe!

O Jezus, jest upam v tebe!

O Jezus, jest ljubim tebe čez vse!

Bodi češeno in hvaljeno, o
preljubeznjivo Jezusovo serce v
tem presvetim zakramentu!

O Jezus, daj mi skesano serce!

O Jezus, daj mi ponižno serce!

O Jezus, daj mi čisto serce!

Po povzdigovanji.

O čisto, neomadežano, sveto,
preljubeznjivo Mariino serce! O
sladko serce Marije, matere
božje! O preljubeznjivo serce,
dopadajenje presvete Trojice! O
preljubeznjivo serce, vredno, de
te častijo in ljubijo vsi angeli in
ljudje! O serce, ki si nar bolj
podobno sercu Jezusovimu, čigar
živa podoba si! O serce, polno
dobrote in sočutja do moje rev-
šine! O daj, de se otaja merzla
skorja mojiga serca, in de se po-
polnama nagne k sercu mojiga
božjiga odrešenika, kateri se zdaj

na altarji za nas daruje! O ne-
omadežano Mariino serce! zadobi
mi po Jezusovi neskončni daritvi
moč, vse, kar je grešniga, iz mo-
jiga serca iztrebiti, de bo podobno
tvojimu čistimu sercu. O serce
moje matere Marije! vlij v moje
serce ljubezen, mir in druge čed-
nosti. O serce Mariino, ljubezni
polno! vžgi moje serce s tistim
ognjem, ki v tvojem in v Jezu-
sovim sercu pri tej sveti daritvi
gori.

Pri Gospodovi molitvi.

Češeno si serce Mariino, gna-
depolno, Gospod je s teboj; že-
gnano si med serci, in žegnano
je božje serce Jezusovo, čigar
živa podoba si. Sveto serce Ma-
riino! bodi nam pribežaljša in za-
vetje zdaj in ob naši smertni uri.
Amen. (Trikrat.)

Jagnje božje.

O serce Mariino, spreoberni in očisti me!

O serce Mariino, ponižaj in poterdi me!

O serce Mariino, posveti in vžgi me!

O ljubezni polno serce Mariino! ki si od žarkov svete ljubezni popolnoma vneto, vžgi tako z ognjem svete ljubezni moje serce, de bo od ljubezni popolnoma vneto, in de bo Jezusu in tebi žgavni dar ljubezni postalo.

Obhajilo.

O serce Jezusa v presvetim zakramentu, tvoje usmiljenje sprejmi me!

O serce Jezusa v presvetim zakramentu, tvoja gnada omeči me!

O serce Jezusa v presvetim zakramentu, tvoja rana prešini me!

O serce Jezusa v presvetim zakramentu, tvoja kri očisti me!

O serce Jezusa v presvetim zakramentu, tvoje zasluženje posveti me!

O serce Jezusa v presvetim zakramentu,
tvoja ljubezin unemi me!

O serce Jezusa v presvetim zakramentu,
požegnaj me, de vekomej ljubim te!

Poobhajilna molitev.

O Gospod Jezus Kristus! ki
si prišel z deviškiga telesa svoje
matere, in si v sercu ravno te
prečiste device ljubo prebival, do-
deli nam po neskončni skrivnosti
svojiga telesa in svoje kervi, de
bomo v presvetim in presladkim
Mariinim sercu zvesto pribežaljše
in mirno zavetje najdlji zdaj in ob
naši smertni uri.

H koncu.

O predobrotljivo Mariino serce!
sprejmi in varuj me. Bodi mi ti
pot, ktera naj me k Jezusu pelje,
in studenec, po katerim naj mi
gnade teko, ki so mi za večno

življenje potrebne. Bodi mi pomoč v potrebah, hladilo v žalostih, podpora v skušnjavah, pribežaljša v preganjanji, bramba v vsih nevarnostih. Zakleni me v se, posebno v poslednjim boji mojiga življenja, na mojo zadnjo uro. O mogočno Mariino serce! daj mi zvediti, koliko ti pri Jezusovim sercu premoreš. O dobrotljivo Mariino serce! daj mi pokusiti sladkost tvojo. O Mariino serce! odpri se mi, de v te grem in počivam. Amen.

Tretje mašne molitve.

Perprava k sv. maši.

Bodi mi pozdravljena in hvaljena, o zveličanska mati božja! Po ljubezni, ktero imaš do tvojiga božjiga Sina te kličem in prosim, de mi pomagaš vdeležiti se ne-

skončniga sadu daritve svete maše, ktero darujem vsigamogočnemu Bogu, de ga s to daritvijo, v kateri je Jezus naš dar, po vrednosti hvalim in častim. S to presveto daritvijo se hočem dans Bogu po tvojim Sinu Jezusu vredno zahvaliti za vse prejete gnade in dobrote — dušne in telesne. V tej daritvi hočem tvojiga Sina Jezusa Bogu v spravo za svoje in vsiga svetá grehe darovati; v njej hočem tudi Boga po tvojim Sinu Jezusu potrebnih gnad in dobrot prositi, zlasti za spreobrnjenje grešnikov in za rešenje vernih duš iz terpljenja vic.

Vhod.

Bodi poslavljená, o presveta mati! ki si nam rodila nar višiga kralja, kateri v nebesih in na zemlji

kraljuje vekomej. Čast bodi Bogu Očetu . . .

Bodi poslavljená, o presveta mati! ki si nam rodila nar višiga kralja, kateri v nebesih in na zemlji kraljuje vekomej.

Slava.

Čast bodi Bogu v nebesih in mir ljudem na zemlji, kateri so Bogu vdane volje! Hvalimo te, slavimo te, molimo te, povišujemo te za volj tvoje velike časti, Gospod Bog, kralj nebeški, Bog vsigamogočni Oče! Jezus prečastiti, edinorojeni Sin Očeta! Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ! poglej z nebeške visokosti, kjer kraljuješ z Bogam Očetam, milostljivo na nas, usmili se nas! Reši nas, zveličaj nas, usmiljeni Jezus! Ti si neskončno svet, vsigamogočen, neskončne časti

vreden s svetim Duham v slavi
Boga Očeta. Amen.

Zbirna.

O Bog! ki si preblaženo devico Marijo z obilnostjo svojih gnad ozaljšal, dodeli nam zavolj ljubezni, ktero imaš do Marije preblazene device, de po njenih potih hodimo in sadu Jezusove neskončne daritve deležni postanemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu in odrešeniku našim.

List.

Ti si kot terta sladek in dišeč sad obrodila, iz tvojiga cvetja je častit in obilen sad. Tvoj duh je slajši od medu in satovja. Ti si mati lepe ljubezni in strahu božjiga in svetiga spoznanja, per tebi je vsa milost pota in resnice, per tebi je vse upanje življenja

in čednost. Kdor tebe najde, bo življenje najdel in zveličanje od Gospoda prejel. Aleluja, aleluja.

Evangelij.

Blagor tebi, ki si verovala, ker se je nad teboj dopolnilo, kar ti je bil povedal Gospod. Srečna kraljeva devica, ki si Besedo poprej v duhu in v sercu, kakor v telesu spočela! varuj me vse merzlate v sveti veri, derži me s svojo mogočno roko, de se vedno vsih prepadov zmote in brezbožnosti ogibljem; pomnoži v meni spoštovanje in ljubezen do božjiga razodenja in do nezmotljiviga v katoliški cerkvi uterjeniga učenistva; nagibuj me s svojo milostjo in dobrotljivostjo, de se s priprostim sercam vsim naukam svete vere podveržem, jih stanovitno

hranim, serčno spoznavam in vse svoje žive dni dopolnujem.

Darovanje.

Vzemi, vsigamogočni večni Bog! ta dar, ki se bo kmalo v pravo telo in v pravo kri Jezusa Kristusa spremenil, v čast in hvalo tvojiga svetiga imena, v čast prečiste device Marije, vsih angelov in svetnikov. Vzemi ta dar, ki ti ga po rokah Marije device vselej darujem, v spravo mojih grehov, v zahvalo za vse meni dodeljene gnade, v zadobljenje novih dobrot in pripomočkov za moje zveličanje. Vzemi ta dar za vse pričujoče in nepričujoče — za vse, kateri potrebujejo tvoje milosti in tvoje pomoči.

V. Prosi za nas sv. božja porodnica,
O. De bomo deležni sadu Kristusove daritve.

M o l i m o.

Zahvalimo te, o usmiljeni Gospod naš Bog! za tisto ljubezen, katero si nam zavolj velikiga zaslužnja Marije naše ljube matere tolikrat skazal; prosimo te pa tudi, dodeli nam, de to ljubeznjivo mater zmirej vredniše častimo in stanovitno na pomoč kličemo, de se njene priprošnje zdaj razveseliti, in ob smertni uri njene pomoči vdeležiti zamoremo. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim.

Predglasje.

Sveti Gospod, vsigamogočni večni Bog! dodeli nam, de te zmiraj in povsod s počesevanjem svete device Marije slavimo, ktera je tvojiga Edinorojeniga po obsenčenji svetiga Duha spočela, in v slavi vedniga devištva večno luč

svetu porodila, Jezusa Kristusa Gospoda našiga, po katerim tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, oblasti časté, nebeške moči in serafini z velikim glasam povikšujejo. Vzemi tudi naše češenje, o Bog! ki z veliko ponižnostjo spoznamo in kličemo: Svet, svet, svet si Gospod naš Bog! Nebesa in zemlja so polne tvoje hvale in časti!

Spomin za žive.

Spomni se, o Gospod! vsih svojih vernih, in usmili se keršanskiga ljudstva, obvarovaj duhovski stan in duhovne družbe v tvoji sveti službi; daj moč njim, ki delajo; tolaži žalostne, podeli bolnim zdravje telesa in duše; daj ubogim in revnim, kar jim je v tem življenji potrebno; perpelji popotnike vesele na njih dom, in poverni po

svoji milosti vsim, ktere smo kdaj kaj žalili, pohujšali ali poškodovali; poboljšaj grešnike, spreoberni nejevernike k sveti veri, pripelji krivoverce k edinosti svete cerkve, in pokaži jim luč resnice; ohrani pravične stanovitne v njih dobrih sklepih; daj našim staršem, žlahtnikom, dobrotnikom, prijatlam in neprijatlam, kakor tudi vsim, za ktere smo dolžni moliti in kateri so se naši molitvi priporočili, vse dobro.

Spoznaj nas vse, o Gospod! za svoje stvari, ker nismo od drugih bogov vstvarjeni, kakor le od tebe praviga živiga Boga, ker zunaj tebe ni družiga Boga. Varuj nas vse vsiga hudiga in dodeli nam moč, de bomo prišli k večnemu plačilu v nebeško domovino. Po Jezusu Kristusu gospodu in odrešeniku našim.

Povzdigovanje.

O Marija! uči me v Sina božjiga, ki je za me na križi umerl, živo verovati, ga spodobno častiti in mu vedno hvaležnost skazovati.

O presveto Jezusovo rešnje telo, od vsiga hudiga reši me!

O presveto Jezusovo rešnje telo, v dobrim poterdi me!

O presveto Jezusovo rešnje telo, popolnoma posveti me!

O Marija! prosi za me, degnad, ktere iz nekervave daritve tvojiga božjiga Sina tekó, deležen postanem.

O presveta Jezusova rešnja kri, dušnih madežev operi me!

O presveta Jezusova rešnja kri, božje pravice žejniga napoji me!

O presveta Jezusova rešnja kri, z ljubeznijo vžgi me!

Po povzdigovanji.

Bog usmiljenja! ozri se milostljivo na nedolžno jagnje, ktero je

na altarji darovano, na svojiga Sina Jezusa Kristusa. Njega, nad katerim imaš vse dopadajenje, ti zdaj po nar čistejših rokah presvete device Marije popolnoma darujem v zadostenje in spravo za moje in vsiga svetá grehe. Darujem ti njegovo življenje, vse zaničevanje, zasmehovanje, in terpljenje, ktero je on za nas preterpel; darujem ti vse njegove skerbi, njegove želje in hrepenenja, ktere je on v svojim sercu zavolj mojiga zveličanja imel; darujem ti vse stopinje, ktere je on zavolj našiga odrešenja storil; darujem ti njegove zdihljeje, njegove svete rane, njegovo presveto za nas prelito kri; kratko rêči, darujem ti po prečistih rokah svete device Marije Jezusa, in vse, kar je on za naše zveličanje storil, v zadostenje in spravo za naše grehe.

S to daritvijo klečim zdaj pred tvojim obličjem, in te prosim: milost, odvezo in odpuščenje naših grehov nam dodeli vsigamogočni in usmiljeni Gospod!

Spomin za mertve.

Sprejmi milostljivo, o Gospod! našo molitev za duše v vicah (posebno za . . .) in daj se jim po priprošnji matere vsih ljudi in po zasluženji njeniga terpljenja vdeležiti presvete Jezusove daritve. Tudi še posebno prosim tebe, usmiljeni Bog! za tiste duše v vicah, ktere so v svojim življenji skrivnost svetiga rešnjiga telesa nar bolj goreče častile in so prečisti devici Marii s posebno pobožnostjo in ljubeznijo vdane bile. Usmili se jih po predragim Jezusovim telesu in po predragi Jezusovi kervi in po Mariini mili priprošnji, o vsigamogočni usmiljeni Gospod!

K očenašu.

Po zveličarjevi zapovdi opominjani in podučeni z njegovim božjim naukam si upamo reči: Oče naš

Odreši nas, usmiljeni Oče! od vsiga hudiga po svoji neskončni milosti in po Jezusovim neskončnim zasluženji, in na prošnjo prečiste device Marije in vsih angelov in svetnikov nam daj mir v našim življenji, in brani nas pred vsimi sovražniki, de nas v zmote ne zapelejo in od tebe ne odvernejo.

Jagnje božje.

O jagnje božje! usmili se nas na prošnjo matere Marije, in daruj se za nas svojimu nebeškemu Očetu z vso britkostjo svojiga terpljenja, de nas grešnike popolnoma z Bogom spraviš.

O jagnje božje! usmili se nas in daruj se za nas svojimu nebeškemu Očetu z vso ponižnostjo in potpežljivostjo, de nadomestiš čednosti, kterih nam manjka.

O jagnje božje! usmili se nas in daruj se za nas nebeškemu Očetu z vso ljubeznijo svojiga božjiga serca, de nadomestiš naše dobre dela, kterih le malo in še te pomanjkljive imamo.

Obhajilo.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz strani Kristusove, operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane skrij me!

Od tebe se ločiti ne pusti me!

Peklenskiga sovražnika obvari me!

Ob uri moje smerti pokliči me!

K sebi v nebesa vzemi me!

De bom vekomej ljubil te!

Poobhajilna molitev.

Vsiganogóčni večni Bog! ki si preblážno devico Marijo nam zvesto pomočnico postavil, sprejmi dobrotljivo naše molitve, ki ti jih po rokah prečiste device Marije izročujemo, in zavolj zasluženja njeniga božjiga maternstva nas reši iz vsih nadlog zdaj in ob naši smertni uri. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim.

H koncu.

O božji zveličar! ti si studenec vse gnade in resnice, vir vsiga življenja na svetu. O vir našiga življenja! O Jezus! daj nam na Mariino milo priprošnjo, de bomo tukaj v tvoji gnadi živeli vse svoje žive dni, tamkaj pa v družbi prečiste device Marije in vsih izvoljenih tebe z Bogam Očetam in svetim Duham ljubili in vživali vekomej. Amen.

Molítve

k

presvetimu rešnjimu Telesu.

Zdihovanje

k Jezusovim sercu.

v presv. rešnjim Telesu.

nar žlahtniši in ljubeznjivši
serce mojiga Jezusa Kristusa,
mojiga Boga in Gospoda! v spo-
znanji svoje nevrednosti se ver-
žem pred tebe, te moliti, častiti in
ljubiti, kolikor zamorem. Tebi,
studencu vse dobrote in ljubezni,
izročim v terdnim zaupanji na tvojo
milost vse svoje misli in nagnjenja,

vse svoje dušne in telesne moči, vse, kar sim in kar premorem. Tebi tudi izročim vse svoje potrebe in sile, svojo revšino in nadlogo, svoje slabosti in težave; in te prosim, de se me usmiliš in mi po velikosti svojiga usmiljenja pomagaš. O serce Jezusovo! ne zaverzi me spred sebe, zakaj na te stavim zaupanje svoje. K tebi kličem, k tebi vpijem, ker si moje zavetje pred vsim hudim, med katerim je greh nar hujši. O serce mojiga Jezusa! ne daj se mi potopiti v povodnji mojih grehov, ampak spreoberni me, in vzemi me v svojo last, v svoje dopadajenje in ljubezen svojo. Dodeli mi, de bo moje serce s teboj sklenjeno, de ne bom nikdar kaj družiga želel ali želeti hotel, kakor le to, kar tebi dopade. O presladko serce mojiga Jezusa! daj, de te v vsih rečeh iz celiga svojiga serca

ljubim zdaj in vekomej. O vse ljubezni vredno serce! daj meni in vsim, kateri so se v mojo molitev perporočili, ali za ktere imam dolžnost moliti, se tvojiga varstva veseliti. Pomagaj nam vsim, vsakimu po njegovi potrebi. Bodi tolažba revnih in stiskanih, bodi pribežališe umirajočih, bodi tudi ob smertni uri pribežališe moje duše, in vzemi jo v naročje svoje milosti.

Hrepenenje

po Jezusovim sercu.

Prebodi, o presladki moj Jezus! globočino mojiga serca s pušicami svoje sladke ljubezni, de bom vedno po tebi hrepenel, de bom ljubezni do tebe kopernel, in želel, s teboj se skleniti in s teboj sklenjen biti. Daj, de bo moja duša vedno po tebi lačna, ki si

okrepčalo pobožnih duš, naš vsakdanji nebeški kruh, ki ima vso sladkost in prijetnost v sebi. Daj, de bo moja duša vedno po tebi žejna, ki si vir življenja, modrosti in spoznanja, vir večne luči in studenec radosti. Tebe naj moja duša zaželi, tebe iše, tebe najde, k tebi pride, tebe premišljuje in od tebe govori. V čast in hvalo tvojiga imena naj moja duša vse stori s ponižnostjo in razumnostjo, z ljubeznijo in radostjo, z gorečnostjo in stanovitnostjo noter do konca. Presladko serce mojiga Jezusa! ti le bodi vedno moje upanje, moja zanašba, moje bogastvo, moje veselje, moja prijetnost, moja radost, moj pokoj in počitek, moj mir, moja tolažba, moja dišava, moja sladkost, moja jed, moje okrepčalo, moje pribežališe, moja pomoč, moja modrost, moj delež, moje posestvo, moj zaklad,

v kteriga bodi terdno in stanovitno
moja duša obernjena.

Izročenje

v Jezusovo serce.

V tvoje sveto serce položim
svoje revno, merzlo in nehvaležno
serce, in te ponižno prosim, usmi-
ljeni Jezus! vžgi v mojim sercu
ogenj božje ljubezni, in vzemi iz
mojiga serca vse to, kar ti ne
dopade, in kar me tvoje ljubezni
nevredniga dela. Ves želim tvoj
biti, popolnoma se tebi dam, stori
z menoj in z vsim, kar je mo-
jiga, po tvoji sveti volji. Zdaj nič
druziga ne išem, nič druziga ne
želim, kakor tvojo ljubezen zmirej
imeti, tvojo presveto voljo popol-
noma dopolnovati, in v dobrim do
konca stanoviten ostati. Perporo-
čim ti pa tudi vse verne duše v
vicah, in prosim za nje, zlasti za

tiste, ktere so s posebno pobožnostjo ta presveti zakrament molile in častile, in so bile tvoji neomadežani materi s posebno ljubeznijo vdane. Ravno tako ti dans tudi perporočim vse svoje dobrotnike, prijatle in sovražnike, in vse terdovratne grešnike, de bi jim dodelil duha resnične pokore. Zdaj pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojiga serca z ljubeznjivimi občutljeji Mariiniga premiliga serca, o Jezus! in tako jih dam tvojimu božjimu sercu v dar, in te prosim v Mariinim svetim imenu, de bi jih iz ljubezni do Nje milostljivo uslišal. Amen.

Molitev za odpustke.

Nebeški Oče! jest ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina in mojiga odrešenika, za razširjanje in poveličanje svete cerkve, naše preljube matere, za ohranjenje svetiga očeta rimskiga papeža, kardinalov, škofov, duhovnih pastirjev in vsih služabnikov svete cerkve. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Nebeški Oče! jest ti darujem
zasluženje predrage kervi Jezusa
Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina
in mojiga odrešenika, za mir in
edinost kraljev in vsih katoliških
oblastnikov, za ponižanje sovraž-
nikov svete cerkve, in za srečo
krišanskiga ljudstva. Oče naš . . .
Češena si Marija . . . Čast bodi
Bogu . . .

Nebeški Oče! jest ti darujem
zasluženje predrage kervi Jezusa
Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina
in mojiga odrešenika, za razsvet-
ljenje nevernikov, za spreober-
njenje vsih krivovercov in greš-
nikov. Oče naš . . . Češena si
Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Nebeški Oče! jest ti darujem
zasluženje predrage kervi Jezusa
Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina
in mojiga odrešenika, za vse moje
žlahtnike, prijatle in neprijatle, za

potrebne bolne in žalostne, in za vse, za ktere veš, de sim dolžan moliti, in za tiste, za ktere hočeš, de naj molim. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Nebeški Oče! jest ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina in mojiga odrešenika, za vse tiste, ki se bodo dans na uni svet preselili, de jih rešiš peklenskih štrafig in jih v svoje nebeško kraljestvo iti pustiš. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Nebeški Oče! jest ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina in mojiga odrešenika, za vse tiste, ki vrednost našiga odrešenja in zveličanja ljubijo, za vse tiste, ki se z menoj družijo sveto rešnjo kri častiti in moliti, in njeno češenje

povsod razširiti. Oče naš . . .
 Češena si Marija . . . Čast bodi
 Bogu . . .

Nebeški Oče! jest ti darujem
 zasluženje predrage kervi Jezusa
 Kristusa, tvojiga ljubeznjiviga Sina
 in mojiga odrešenika, za vse svoje
 dušne in telesne potrebe, za po-
 moč vernim dušam v vicah, zlasti
 tistim, ktere so na tem svetu s
 posebno pobožnostjo skrivnost na-
 šiga odrešenja častile in molile,
 in prežalostni materi Marii s po-
 sebno ljubeznijo vdane bile. Oče
 naš . . . Češena si Marija . . .
 Čast bodi Bogu . . .

Svet križev pot *).

Perpravljanje.

Sprejmi, o presveta Trojica! to sveto opravilo v svojo narvikši čast in hvalo, v zahvalo za neizrečeno dobroto mojiga odrešenja, v odpušenje mojih grehov, ki jih iz globočine svojiga serca obžalujem, ker sim tebe, svojo narvikši dobroto, z njimi razžalil;

*) Glej v žalostnim delu sv. roženkranca četerto premišljevanje.

sprejmi to sveto opravilo v izbri-
sanje mojih zasluženih štrafing;
za moje prijatle in znance, za žive
in mertve. Daj, de dosežem od-
pustke, ki jih je sveta cerkva za
obiskovanje svetiga križeviga pota
dodelila.

Presuni in rani, o Kristus
Jezus, moje terdo serce, de ža-
lujem nad tvojimi britkostmi, de
te vender enkrat začnem popol-
nama ljubiti, in de se za vselej
s teboj sklenem.

O visoko žegnana, v žalost
vtopljena mati mojiga zveličarja,
Marija! ki si svojiga Sina s kri-
žem obloženiga od Jeruzalema na
Kalvarjo spremljala, ga na križi
v neskončnim terpljenji viseti vi-
dila in ga mertviga v svoje na-
ročje sprejela: o daj mi premiš-
ljevati Kristusovo terpljenje in
smert, in s premišljevanjem se

vdeležiti sadu njegoviga neskončniga terpljenja, ki ga je on na kervavim potu od Jeruzalema na Kalvarjo prestal zavolj mene uboziga grešnika.

I. Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj preljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezin proti meni ubogimu grešniku. Zavolj mene in za mene grešnika si se strašnim terpljenju podvergel in se v grozovito smert obsoditi dal. Oh! kako bi tedaj ne objokoval vsih svojih pregreh, ktere so tako grozovite, de so te v smert obsodile? Obžalujem jih vse, in kličem k tebi, o Jezus! usmiljenja prosim te, usmiljenja

in milosti, o Jezus! Oče naš . . .
 Češena si Marija . . . Čast bodi
 Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Ne tebi, o Jezus, ampak meni grešniku se spodobi križ. O težki križ, ki so ti ga moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, de bom križ, kteriga sim s svojimi grehi zaslužil, serčno objel. Stori, de bom svoj križ voljno nosil, in se tako sveta ločil. Daj mi tako ljubezen do križa, de bom vselej s tvojo služabnico sveto Terezijo vošil in želel: terpeti ali umreti, umreti ali

terpeti. Oče naš . . . Češena si
 Marija . . . Čast bodi Bogu . . .
 Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O ljubeznjivi Jezus! poglej me
 uboziga grešnika pred tvojimi no-
 gami. Oh kolikokrat in v kako
 velike pregrehe sim padel! Oh,
 kolikokrat sim se v globočino pre-
 greh pogreznil! O Jezus, stegni
 svoje rame in podaj mi svoje roke!
 Pomoči, o Jezus! pomoči per tebi
 išem, de bi ves čas svojiga življenja
 nikdar nikoli smertniga greha ne
 storil, de bi v svoji zadnji uri zve-
 ličanje upati zamogel. Oče naš . . .
 Češena si Marija . . . Čast bodi
 Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo mater.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O božji Sin Marije! o presveta
 mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa!
 ves spokorjen in ponižan klečim
 per vajnih nogah. Jest sim tisti
 tolovaj, ki sim s svojimi grehi bru-
 sil meč, kateri je vajno serce ranil.
 Oh! iz serca mi je žal; prosim vaji,
 odpustita mi. Milost, o Jezus! mi-
 list, o Marija! Po svoji veliki mi-
 losti mi pomagajta, de nikdar več
 ne bom grešil, temuč de bom vajno
 grenko terpljenje in žalost noč in
 dan premišljeval in objokoval. Oče
 naš Češena si Marija . . .
 Čast bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

V. Štacion.

Simon Cirenejčan pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O ljubeznjivi Jezus! hvalim te za toliko priložnost, ktero mi daš, de bi za te terpeti, in za se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi, de bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga pergodilo, s poterpežljivim sercam prenašal, in potem večniga veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! de bom tukej s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih se radoval. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VI. Štacion.

Veronika poda Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojiga obličja, de bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje, premišljeval in svoje grehe objokoval. O Jezus, tvoje terpljenje naj vedno pred očmi imam, in moje oči naj vedno solze točijo nad mojimi pregrehami! Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VII. Štacion.

Jezus pade pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, de na zemlji pod

težo križa ležiš, te vender molim in častim kot svojiga mogočniga večniga Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimernost spoznal in vse zasramovanje s ponižnostjo sprejemal, de bom potem s teboj v nebeškim kraljestvu povikšan. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O ljubeznjivi Jezus! kako je to, de se moje serce ne razstopi v solzah velike žalosti? Solz, o Jezus! prosim, solz prave pokore in serčniga obžalovanja mi daj, de bom z objokanimi očmi in s

skesanim sercam tisto milost zadobil, ktero si ubogim ženam skazal. Ah Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči, poglej me uboziga grešnika, de bom tudi jest ves potolažen na zadnjo uro te viditi zamogel. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .
 Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IX. Štacion.

Jezus pade pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
 O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O vsigamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim perstam deržiš, kdo te je zopet tako neusmiljeno vergel? Oh nikdo drugi ne, kakor moja pregreha, v ktero sim tolikrat padel. Moja hudobija ni jenjala grešiti, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Tode, glej,

o Jezus! pred teboj zdaj klečim
s skesanim sercam, in terdno sklenem,
svoji hudobii konec storiti.
Z objokanimi očmi ti terdno in
zvesto obljubim: nikdar več nočem
grešiti, o Bog! nikdar več, nikdar
več. Oče naš . . . Češena si Ma-
rija . . . Čast bodi Bogu . . .
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

X. Štacion.

*Jezusa na Kalvarii slečejo in mu
žolča piti dajo.*

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil!

O žalostni Jezus, kako velik
razloček je med teboj in menoj!
Ti si ves ranjen, poln grenkosti,
in ves s kervijo oblit; jest pa ves
nečimern, poln sladnost in veselja,
ali saj tak biti želim. Oh! jest
nisim na pravim potu. O Jezus!
pelji me ti na pravo stezo. Stori,

de mi bodo vse sladnosti tega sveta
grenke in zoperne, de bom namest
njih želel tvoje terpljenje občutiti,
de tako vredin postanem, s teboj
večno veselje uživati. Oče naš . . .
Češena si Marija . . . Čast bodi
Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezusa na križ perbijajo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O dobrotljivi zavolj mene kri-
žani Jezus! daj, de svetu in raz-
veseljevanju mesa za vselej od-
merjem; daj, de bom z žebli močne
ljubezni na tvoj križ perbit, de
tako tebi podoben postanem in en-
krat s tvojimi učenci delež doseči
zamorem. Oče naš . . . Češena
si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj ljubeznjivi zveličar! vem in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vredin, ker sim tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedej za te storiti, ker si ti tolikanj zame storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sim in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavolj tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobro, in tako tudi upam v svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: Še dans boš pri meni v

raji. Oče naš . . . Češena si Ma-
rija . . . Čast bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIII. Štacion.

*Jezusa s križa snamejo in ga nje-
govi prežalostni materi v naročje
položé.*

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O dobrotljivi Jezus! dodeli mi
zavolj prevelike žalosti, ktero je
tvoja presveta mati ta čaš občutila,
kadar je tvoje s križa sneto telo
v svoje naročje ljubeznjivo spre-
jela, dodeli mi, de tisto tvoje telo
v presvetim zakramentu altarja vse-
lej s spodobno častjo in ljubeznijo
prejmem, de se s to dušno hrano
v vsih svojih britkostih in zoper-
nostih, sosebno pa ob moji smert-
ni uri kakor s tečno in zveli-

čavno popotnico okrepčam. Oče
naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi Bogu . . .

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIV. Štacion.

Jezusa v grob polože.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo;
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

O usmiljeni Jezus! ki si po tako kervavim potu iz ljubezni do mene hodil, častim in molim te v grobu ležečiga. Oh! v svojim sercu te serčno želim zapertiga imeti, de bi s teboj sklenjen se iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojiga terpljenja, ki sim ga zdaj premišljeval, mi dodeli, de bo na zadnjo uro tvoje sveto rešnje telo moja popotnica, de bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in de svoje zadnje zdihovalje

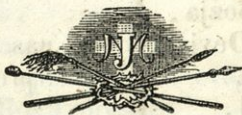
s tistim zdihtovanjem sklenem, s
 katerim si ti na križi svojo dušo
 izdihnil. Daj mi z živo vero, s
 terdnim zaupanjem in z gorečo
 ljubeznijo s teboj in zavolj tebe
 umreti in potlej s teboj na večne
 čase živeti. Oče naš . . . Češena
 si Marija . . . Čast bodi Bogu . .
 Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Skončanje.

O dobrotljivi Jezus Kristus!
 svoje britke rane vtisni v moj
 spomin, s svojo sveto kervijo očis-
 ti moje serce, napoji mojo dušo,
 poterdi vse moje dušne moči in
 zaznamvaj vse moje telesne po-
 čutke, de bom vedno na te mislil,
 in povsod, kamorkoli se obernem,
 tebe križaniga pred seboj vidil;
 de bom tvoje rane vselej in povsod
 pred očmi imel, in de se mi bo

vse, karkoli bom pogledal, s tvojo kervijo pobarvano zdelo. Križani Jezus! presuni me s svojim terpljenjem, de družiga ne bom iskal ne našel, kakor tebe križaniga; rani in obdaj me s svojimi ranami, de družiga ne bom gledal ne vidil, kakor tvoje svete kervave rane. To naj mi bo edino veselje, tvojiga terpljenja se vdeleževati in po križevim potu hoditi. Daj mi, o Jezus! tako po križevim potu hoditi na zemlji, de po ravno tem potu zaslužim priti v obljubljeno deželo, v svete nebesa. Amen.

Hvaljen bodi naš križani zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna mati Marija. Amen.

Litanije vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

za nas Boga
prosi!

usmili se
nas!

Vsi sveti angeli in arhangeli, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik, { za nas Boga prosi!
Sv. Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Bo-
ga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakop,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakop,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za
nas Boga prosite!

za nas Boga prosi!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga
prosite!

Sv. Štefan, {
Sv. Lovrenc, { za nas Boga prosi!

Sv. Vincenc, {
Sv. Fabian in Boštjan, {
Sv. Janez in Pavel, { za nas Boga
Sv. Kozma in Damian, { prosita!

Sv. Gervazi in Protazi, {
Vsi sveti marterniki, za nas Boga pro-
site!

Sv. Silvester, {
Sv. Gregor, {
Sv. Ambrož, {
Sv. Avguštin, { za nas Boga prosi!

Sv. Hieronim, {
Sv. Martin, {
Sv. Miklavž, {

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena, {
Sv. Agata, { za nas Boga
Sv. Lucija, { prosi!

Sv. Neža ,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Cecilia ,		
Sv. Katarina ,		
Sv. Anastazia ,		

Vse svete device in vdove, za nas
Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude
volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od kuge, lakote in vojske,

Od večne smerti,

Skoz skrivnost svojiga sv. včlove-
čenja,

Skoz svoj prihod,

Skoz svoje rojstvo,

reši nas, o Gospod!

Skoz svoj kerst in sveti post,
 Skoz svoj križ in svoje terpljenje,
 Skoz svojo smert in svoj pokop,
 Skoz svoje sveto vstajenje,
 Skoz svoj čudni vnebohod,
 Skoz prihod troštarja sv. Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sv. cerkev vižaš in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sv. veri
 ohraniš,
 De sovražnike sv. cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastni-
 kam mir in pravo enovoljnost
 dodeliš,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sv. službi po-
 terdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

De duše naše, in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov večni-
 ga pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vernim dušam večni po-
 koj dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ; usmili se nas, o Gospod!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

M o l i t v e.

O Bog! ki ti je lastno usmi-
 liti se vselej in prizanesti, usliši
 naše pohlevne prošnje, de nas in
 vse tvoje služabnike, ktere grehov

prosimo te, usliši nas!

ketina veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas vsih grehov odvežeš, in kazni, ktere zanje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane in po zatertim strahu so-

vražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s čistim telesam služili in in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, de milostivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!** s svojim duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Tebi bodi vedno priporočeno, **o Gospod!** vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. **Daj** nam tvojo milost tukaj uživati in tam-

kej z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojim ljubim sinu, gospodu in odrešeniku našim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Božja pomoč ostani vselej pri nas!
Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

(petkrat.)

Čast bodi Bogu . . .

M o l i t v e

pri popoldanji službi božji.

K svetimu rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

O sveta večerja, pri kateri se Kristus vživa, spomin njegoviga terpljenja ponavlja, duša z gnada-

mi napolnuje, in nam prihodnje časti zastava daje.

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o !

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edिनorojeni sin, naš Gospod in zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo

drago kri na lesu svetiga križa pretil. Po tem gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sadanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni večni Bog! ponižno te prosimo, ozri se milostljivo na svojiga služabnika našiga papeža I., kteriga si svoji cerkvi na zemlji vidniga poglavarja postavil; ohrani ga nam po svoji veliki milosti; dodeli mu duha modrosti, sveta in moči, de vso tvojo sveto cerkev po tvoji volji vlada, vse njene ude v edinosti vere in ljubezni ohrani, keršanski čedi, ktera mu je izročena, z ukam in zgledam k dobri službi, in z njo večno življenje doseže.

O Bog, pastir in vižar vsih vernih! prosimo te, napolni naši-

ga škofa I. s svojim svetim duham. Daj mu živo vero, terdno zaupanje, delavno ljubezen, nebeško modrost in neprestrašeno serčnost. Stori ga pastirja po svojim sercu, de nas tako vodi, de bomo pri tvojim prihodu k sodbi, kjer boš pastirja in čedo sodil, njegovo veselje, in de on nezvenljivo krono večniga življenja doseže.

O Bog, varh vsih kraljestev, in zlasti keršanskiga kraljestva, dodeli svojimu služabniku našimu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočen. Užgi njegovo serce, de bo zvesto spolnoval tvoje zapovedi in varoval tvojo sveto katoliško cerkev. Daj mu modrost in zastopnost, de bo v srečo svojih narodov kraljeval, in

po dolгим in srečnim kraljevanji svojo posvetno krono z nebeško zamenjal.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našimu zvelečanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že svetá ločili, na prošnje vsih

tvojih svetnikov od tvoje dobrote
odpušenje vsih svojih grehov do-
sežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pra-
vo edinost v veri brez vsiga raz-
dertja in ločitve. Preoberni naše
serca k pravi pokori in k pobolj-
šanju našiga življenja. Užgi v
nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam
goreče želje po vsi pravičnosti,
de ti bomo kakor tvoji pokorni
otroci v življenji in v smerti pri-
jetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno,
o Gospod! vse naše djanje in ne-
hanje, naše delo in opravilo, naše
življenje in naša smert. Daj nam
tvojo milost tukaj uživati in tamkej
z vsimi izvoljenimi doseči, de te
bomo v večnim veselji in zveličanji
hvalili in molili. To nam dodeli, o
gospod nebeški Oče, po Jezusu
Kristusu tvojim ljubim sinu, gospo-

du in odrešeniku našim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

(petkrat.)

Čast bodi Bogu . . .

Litanije Matere božje.

Pri pétih litanijah se navadno odpeva :

1.

Bodi češena tavžentkrat,

Preljuba Marija!

Marija! Marija!

Prosi za nas Jezusa.

2.

Bodi pozdravljena,

Bodi češena,

O Marija usmiljena!

Prosi za nas Jezusa.

3.

Sveta Marija, sladko ime!

K tebi zdihuje naše serce;

Roža duhovna,
Milosti polna!
Prosi za nas grešnike vse.

4.

Marija! k tebi uboge reve,
Mi zapušeni vpijemo,
Objokani otroci Eve
V dolini solz zdihujemo.

5.

O Marija, božja mati!
Prosi za nas Jezusa;
Daj nam vselej pomagati,
O devica zvoljena!

6.

O Marija gnadljiva!
Ljuba mati usmiljena!
Pros' mo te, usmil' se nas,
Pros' Boga za nas.

7.

Sveta mati božja, prosi Boga za nas!
Glej, tvoja prošnja je uslišana vsaki čas;
Le prosi, le prosi Marija za nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog;

Sin, vsiga sveta rešnji Bog;

Sveti Duh, resnični Bog;

Sveta Trojica, en sam Bog;

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našiga stvarnika,

Mati našiga odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

usmili se
nas!

za nas Boga prosil!

Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,

za nas Boga prosil!

Kraljica brez madeža izvirniga greha
spočeta, za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

M o l i t v e.

1.

Pod tvojo pomoč pribežimo,
o sveta božja porodnica! ne za-
verzi naših prošenj v naših po-
trebah, temuč reši nas vselej
vsih nevarnost. O častitljiva in
žegnana devica, naša gospa, naša
srednica, naša besednica, naša
pomočnica! s svojim sinom nas
spravi, svojimu sinu nas priporoči,
svojimu sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!
 O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, gospod Bog, de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sadanje žalosti rešeni in večniga veselja deležni.

2.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica préd in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Marii;
 O. In je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o !

Svojo milost, prosimo, gospod! v naše serca vlij, de ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa tvojiga Sina spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica préd in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela čenjenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala;

O. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

M o l i m o !

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodelil, daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina tvojiga.

Od svečnice do vélikiga četertka.

Bodi češena, nebes kraljica, češena angeljev gospa, češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa, bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o !

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od vélike sabote do 1. nedelje po binkuštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o !

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo, de po njegovi

materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkuštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostive oči v nas, in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa. O milostiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

V. Prosi za nas sveta božja porodnica!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, de bi vredno prebivališče

tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

3.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Naj nam, prosimo, gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4.

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube device Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi, dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvari nas kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsim vernim kristjanam, živim in mertvim, v nebeškim kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga

škofa I., našiga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pridi z nebes doli na nas in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

Božja pomoč ostani vselej pri nas! Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

(petkrat)

Čast bodi Bogu . . .

DRUGI RAZDELK.

Pobožnosti o Mariinih praznikih

za vse,

kteri želé Mater Božjo
vredno častiti.

O Marija, brez madeža spočeta! prosi za
nas, ki k tebi perbežimo.

A.

Zdihljeji in molitve *)

za devet dni
pred Mariinimi prazniki.

~~~~~
Za prvi dan.

Zdihljej.

Marija moja mati, bodi češena!

M o l i t e v.

prečista devica Marija! per-
serčno te pozdravim kot mater
svojiga odrešenika Jezusa Kristusa.
O časti vredna, o gnadepolna mati!
veselim se s teboj, de si mati
Sina božjiga izvoljena. Zahvalim

---

*) To pobožnost opravljaj tudi v osminah po Mariinih praznikih.

in častim presveto Trojico, ki te je s tolikimi prednostmi obdarila, in tebe ponižno prosim, mi pomagati, de moje serce nikoli ne jenja te ljubiti, in moj jezik nikoli ne oslabi te hvaliti. Amen.

Za drugi dan.

Zdihljej.

Devica ino mati! stori, de bom vedno na te mislil.

M o l i t e v.

O Marija, čista lilija, vsajena v hiši Gospodovi, oskerbljena po duhu in zrejena z roso božjih gnad! veselim se s teboj, de si od Boga tolike gnade zadobila. Molim in hvalim presveto Trojico, ki ti je tako visoke darove podelila. Pred tabo, ki si z obilnostjo gnad obdarjena, se jest ubogi človek zdaj perklonem, in te prosim, dodeli

od svoje obilnosti tudi moji duši,
in vdeleži me božjih zakladov.
Amen.

Za tretji dan.

Zdihljej.

*O Marija! stori, de bom tvoj slu-
žabnik.*

M o l i t e v.

O Marija skrivnostna roža!
veselim se s teboj, de si vse
svoje sovražnike premagala in
vedno vsa čista bila. Čast in
zahvala bodi torej presveti Tro-
jici, od ktere si visoki dar, dar
nezapopadljive čistosti zadobila.
Tebe pa ponižno prosim, de tudi
meni serčnost in moč zadobiš,
vse zalezovanja svojih sovražnikov
premagati in svojo dušo čisto ohra-
niti. Oh! stoj mi vedno na strani,
in pomagaj mi, vse sovražnike

svojiga zveličanja srečno premagati in vedno čisto živeti. Amen.

Za četerti dan.

Zdihljej.

O Marija! vsiga se ti darujem, sprejmi me in ohrani me.

M o l i t e v.

O Marija, ogledalo duhovniga življenja! perserčno veselje čutim, ko vidim, de si nar žlahtniši in nar popolniši čednosti z vsimi darovi svetiga Duha dosegla. Čast in hvala bodi presveti Trojici, ki te je s temi prednostmi obdarila. Tebe, o mati vse dobrote! pa prosim, pridôbi mi pravo gorečnost, de se v vsih čednostih vadim, in vredin postanem, gnade in darove svetiga Duha prejeti. Amen.

Za peti dan.**Zdihljej.**

O gospá, nikar me do smerti ne zapusti!

M o l i t e v.

O Marija! mati brez madeža! veselim se s teboj, de je skrivnost včlovečenja tvojiga Sina Jezusa začetek našiga veselja in zveličanja bila. Častim in hvalim presveto Trojico, ki te je tako visoko povzdignila in povelicala. Tebe pa prosim, mi gnado doseči, de mi bo smert tvojiga Sina Jezusa v prid in njegova na križi prelita kri v zveličanje. Amen.

Za šesti dan.**Zdihljej.**

Mati božja, spomni se me per svojim Sinu!

M o l i t e v.

O Marija, svitla zvezda svete

čistosti! veselim se s teboj zavolj
tvojih imenitnih darov, kateri so
tudi angele v nebesih z neizre-
čenim veseljem navdali. Zahvalim
in častim presveto Trojico, ki je
tebi tako visoko prednost podelila.
Tebe pa prosim, naj mi tvoja dobrot-
ljivost pomaga, de se kdaj večniga
veselja vdeležim, in z nebeškimi
angeli združen tebe vekomej ča-
stim in hvalim. Amen.

Za sedmi dan.

Zdihljej.

*Sveta Marija, moja besednica, prosi
za me!*

M o l i t e v.

O Marija, zlata zarja na nebu
gnade božje! veselim se s teboj,
de si bila vsa čista, in z gnado
tako poterjena, de nikoli nobeniga
greha nisi storila. Častim in za-

hvalim presveto Trojico za to prednost, ktero je zmed vsih ljudi le samo tebi podelila. O čista in sveta devica! pomagaj mi greha se varovati, sprosi mi tako gnušenje nad greham, de rajši umerjem, kakor kdaj več kak nov greh storim. Amen.

Za osmi dan.

Zdihljej.

O gospá! stori, de me Jezus od sebe ne pahne.

M o l i t e v.

O presveta devica, ti brezmadežno solnce! veselim in radujem se s teboj, de si v začetku svojiga življenja veči obilnost gnad od Boga prejela, kakor vsi angeli in svetniki z vsim svojim zasluženjem. Častim torej in blaženo hvalim neskončno dobrotljivost pre-

svete Trojice, ki te je s toliko prednostjo obdarila. O gnadepolna devica! pomagaj mi, de. z gnado delam in de je nikdar več v slabo ne obernem. Spreoberni moje serce, in stori, de me Jezus od sebe ne pahne. Amen.

Za deveti dan.

Zdihljej.

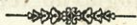
O Marija! tvoja neskončna ljubezin naj stori, de bomo nebeškiga kraljestva vredni.

M o l i t e v.

O gnadepolna mati Jezusa mojiga Boga! prosim te, sprejmi me blagovoljno, ki k tebi pribežim. Ti si varno pribežališe spokornih grešnikov, po pravici torej k tebi pribežim. Ti si mati milosti, ki se naše revšine gotovo usmiliš. Po Jezusu Kristusu si ti vse moje

upanje. S terdnim zaupanjem se torej k tebi obrnem, in ti me boš dopadljivo sprejela. Stori, de bom vredin, tvojim otrokam prištet biti, de z zaupanjem reči zamorem: O mati! iz ljubezni do Jezusa mi pomagaj, de ga tudi jest ljubim. Amen.

B.

Premišljevanja, molitve in pesmi o Mariinih praznikih.

I.

P r a z n i k

Mariiniga čistiga spočetja.

Premišljevanje.

tretjim členu apostolske vere molimo: „Verjem v Jezusa Kristusa, kateri je spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije device.“ Ker je Jezus Kristus pravi Bog,

je tedaj očitno, de je Marija, ki je mati Jezusova, resnično tudi mati božja; ino kakor mati praviga živiga Boga je bila imenovana in češena že od začetka keršanstva. Vender so v tretjim stoletji vstali krivoverci, ki so Marii perimek „Mati božja“ odrekli, in jo le porodnico Kristusovo imenovali, ker so v Jezusu Kristusu dve peršoni, božjo in človeško, krivoversko razločili, in svojoglavno terdili, de je Marija Kristusa samo kakor človeka, ne pa tudi kakor Boga rodila. Ta zmota je bila od cerkveniga zbirala v mestu Efezu leta 431 zaveržena, ino cerkveno zbiralo je razločilo, poterdilo in verovati ukazalo, de je Marija resnično prava mati božja, in de se mora mati božja imenovati in tako tudi častiti.

Ker je Marija od svetiga Duha spočela, in po spričevanji svetiga evangelja sveti Jožef nikoli z njo meseno živel ni, je tudi za vsaciga razvidno, de je bila Marija vedna devica. Ino mati katoliška cerkev je tudi vselej tako verovala in učila, desiravno ni bila precej v začetku tega nauka kakor versko resnico očitno razglasila in verovati zapovedala, ampak še

le leta 390 v Rimskim zbiralu, in scer potem, ko so krivoverski Jovian in njegovi tovarši nauk od Mariiniga vedniga devišstva bili zavergli.

Tudi je mati katoliška cerkev od začetka terdno verovala in učila, in v sercu vsaciga pobožniga kristjana je bilo zapišano, de Marija v svojim življenji nikoli grešila ni; desiravno mati katoliška cerkev dolgo časa tega nauka kakor versko resnico postavila in vsim ljudem živo verovati ukazala ni bila, ampak še le v 16. stoletji, in scer v Tridentinskim cerkvenim zbiralu.

In kakor je mati katoliška cerkev od začetka verovala, terdila in učila, de je Marija mati božja, de je vedna devica, in de se je ves čas svojiga življenja s posebno pomočjo gnade božje vsaciga, tudi nar manjšiga greha obvarovala: tako je tudi mati katoliška cerkev že od začetka keršanstva verovala, terdila in učila, de je bila Marija brez madeža izvirniga ali poerbaniga greha spočeta, desiravno ni bila cerkev dolgo časa tega nauka kakor versko resnico očitno postavila in vsakimu verovati zapovedala, ampak še le leta 1854

v Rimskim zbiralu. Pa kdo bi se prederznil reči, de nauk o Mariinim čistim spočetji od začetka kershanstva v katoliški cerkvi bil ni? Že aposteljni so Marijo blagrovali, in jo nar lepši, nar častitljivši, nar prijetniši in nar čistejši stvar imenovali. Sveti Janez, ki je v svojim zamaknenji lepoto, s katero je bila Marija obdana, vidil, tako govori: „Veliko znamnje se je na nebu perkazalo, žena s solncam obdana, ki je imela pod svojimi nogami luno, in na svoji glavi krono iz dvanajsterih zvezd.“ Solnce in zvezde so se tedej združile, de so Marijo, mater odrešenikovo, zaljšale in skoz to človeški pameti nekoliko zapopadka dale, kako velika de je Mariina lepota in imenitnost. Luna pa, ki svojo lepoto in svitlobo, katero le od solnca dobiva, kaže, je pod njenimi nogami; zakaj vse, kar svet lepiga in prijetniga ima, je majhno ali skorej nič proti Mariini lepoti.

Kar je sveti Janez v svojim zamaknenji vidil, to je tudi mati katoliška cerkev učila in globoko zapisala v serca svojih otrok. Kamor je donela beseda življenja, do tje je prihitelo tudi oznanjenje, de je

tista, ktero srečno imenujejo vsi rodovi, visoko povzdignjena čez vse druge, kateri so od Boga vstvarjeni, in de ni madeža nikakoršniga greha v nji. Ona je, pravi sveti Epifani, veči kakor vse, kar ni Bog, in je od začetka svojiga bitja lepši, kakor kerubini in serafini in cela truma angeljev. Sveti Efrem jo imenuje svetejši kakor kerubine, in brez primere častitljivši kakor vse angeljske kore. Ona je, pravi imenovani svetnik, neomadežana, brez popačenja, prav in popolnoma čista, vsaciga ognjusenja in madeža popolnoma prosta. Od tega duha navdihjeni so tudi drugi sveti učniki porodnico božjo blagrovali kakor nebeško zvezdo noviga vstarjenja, ktera je bila zmiraj z božjo svetlobo obdana; kakor zali paradiž, v kteriga peklenska kača nikdar prilezla ni, in v kterim Bog narajši prebiva; kakor tisto izvoljeno barko zveličanja, ktere edine ob času potopa valovi greha niso zadeli; kakor tisti zapečaten studenec, do kteriga peklenški satan nikdar ni mogel, de bi bil skalil njegovo vodo; kakor od Boga vstvarjeno skrinjo zaveze, ktera je bila vedno nepokvarjena. Imenovali so jo zmed vsih Adamovih otrok

edino izvoljenko, ktera je sama vsa čista, vsa sveta in od svojiga stvarnika serčno ljubljena bila spočeta. Maksim Turinski pravi: Marija je bila pripravno prebivališče Jezusa Kristusa ne le zavolj svojiga telesa, ampak veliko bolj zavolj svoje neomadežane duše. Seduli prijetno pôje: Kakor zala cvetlica, na kateri se nič ojstriga ne znajde, iz bodečiga ternja raste; tako je rastla in cvetela iz stebila Eveniga sveta Marija. Sveti Janez Damascen jo primeri ravnemu deblu, na katerim ni bilo lubja djan-skiga greha, in tudi ne vozala izvirniga greha. —

Iz tega se vidi, de je bil nauk od Mariiniga čistiga spočetja vedno živ v katoliški cerkvi ohranjen, desiravno ni bil dolgo časa kakor verska resnica očitno oznanjen in verovati zapovedan, ampak še le v devetnajstim stoletji. In nauk od Mariiniga čistiga spočetja to pomeni, de je bila duša Marije že tisti prvi hip, ko je bila vstvarjena in v maternim telesu s svojim truplam sklenjena, vsiga madeža Eveniga greha obvarovana in popolnoma posvečena. Njeno spočetje je popolnoma čisto in se loči od spočetja družih ljudi, kateri so z

madežem izvirniga greha spočeti, in v zakramentu svetiga kersta skoz gnado Jezusoviga neskončniga zasluženja izvirniga greha in njegovih štrafing očišeni postanejo, razun svetiga Janeza kerstnika in preroka Jeremija, ktera sta bila skoz Jezusovo zasluženje že v maternim telesu izvirniga greha in njegovih štrafing očišena. Marija pa ni bila izvirniga greha očišena, temuč je bila skoz posebno gnado in izvolitev vsigamogočniga Boga in skoz zasluženje Jezusoviga neskončniga terpljenja, ktero je bilo po božji modrosti od vekomej sklenjeno in se je v odločenem času na križi dopolnilo, obvarovana že prvi trenutek svojiga spočetja, de je izvirni greh nikakor omadežal ni, in de je tudi štrafinge tistiga greha zadele niso.

M o l i t e v.

Presveta devica Marija! ktera nikogar ne zapustiš in ne zaveržeš, ozri se dobrotljivo s svojimi milostljivimi očmi na nas, in zadobi nam per svojim preljubeznim Sinu, ki si ga devica rodila,

odpušenje vsih naših grehov, de po tvojim svetim neomadežanim spočetji, ktero ponižno častimo, v prihodnjim življenji večno veselje prejmemo.

V. Kraljica brez madeža izvirniga greha spočeta, prosi za nas!

O. Ki pod tvojo pomoč perbežimo.

M o l i m o.

O Bog, ki si po neomadežanim spočetji device Marije svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil, dodeli nam na njeno prošnjo, de tebi, ki si jo vsiga madeža obvaroval, zvesto svoje serce in svoje telo čisto ohranimo. Po Jezusu Kristusu gospodu in odrešeniku našim. Amen.

P e s e m.

O devica, zvezd kraljica,

O Marija rajski cvet!

Te lepote, te čistote,

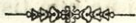
Kakor tvoja, nima svet.

Lilja bela ni cvetela
 Tak brez madeža kot ti,
 Roža draga te ne zmaga,
 Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila je sklonila
 Se globoko pod teboj,
 Zvezde svitle so se splele
 Zgorej v zlati venec tvoj.

Svet mi mrakne, ko zamakne
 V te se serce in oko,
 Tebe d'vico si kraljico
 Zvolim. Naj ti blago bo!

II.

Praznik

Mariiniga rojstva.

Premišljevanje.

Rojstni dan Marije device je poln skrivnost, zakaj ni le rojstni dan tiste device, ki je iz kraljeve rodovine izhajala in od pobožnih staršev, od Joahima in Ane rojena bila, ki je v Nazaretu pobožno živela in skoz svoje sveto življenje prebi-

vavcam tistih krajev veliko dobriga skazala, temuč je tudi rojstni dan tiste, ktera je bila v paradižu po storjenim grehu od Boga obljubljena kot mati življenja in zveličanja. Rojstni dan Marije je rojstni dan matere življenja, ker je mati tistiga, iz kteriga se ves žegen, pravo življenje in večno zveličanje izhaja.

Rojstvo Marije je torej serca vsih vernih z veseljem in hvaležnostjo napolnilo, zakaj njen rojstni dan je rojstni dan obilniga žegna za celi človeški rod. Ako bi ne bila Marija rojena, bi ne bilo tiste device, ktera je imela obljubljeniga odrešenika na svet roditi. Ako bi ne bila Marija rojena, bi tudi Kristus rojen ne bil, solnce noviga življenja bi nam še ne bilo persijalo, in še zmiraj bi v smertni senci tičali. Rojstni dan Marije je tedej dan veselja in velike časti za vse ljudi, dan, kteriga je božja modrost izvolila in vsigamogočna roka Narvikšiga vstvarila, dan poln čudežev in skrivnost. Zato sveta cerkev rojsten dan Marije device posvečuje in veselo obhaja. In kristjan obhaja takrat, kadar Mariin rojsten dan obhaja, svoj lasten rojsten dan, rojsten dan gnade in zveličanja.

M o l i t e v.

Bodi češena, o sveta zarja zveličanja, preljuba devica Marija, katero si je vsigamogočni Bog od vekomej za mater izvolil. O ti svetle vrata nebeške! kdo bo popisal veselje angeljev božjih, ko so zvedili, de si ti svetu rojena. Koliko je bilo veselje starih očakov in prerokov na dan tvojiga rojstva, kateri so leta in leta po tebi zdihovali in tvoj prihod prerokovali! Pa tudi moja duša želi z njimi dans počastiti tvoje veselo rojstvo. O Marija! vzemi tudi mene v versto svojih častivcov, vari me, brani me, in daj, de deležen postanem odrešenja tvojiga božjiga Sina.

V. Tvoje rojstvo, o devica in božja porodnica!

O. Je veselje oznanilo vsimu svetu.

M o l i m o.

O Bog! ki svojo sveto cerkev po prečastitim rojstvu device Marije razveseljuješ, prosimo te, dodeli svojim služabnikom in služabnicam dar nebeške gnade, de, kakor je rojstvo preblazene device Marije bližnjiga odrešenika napovedovalo, pobožno obhajanje spomina njeniga rojstva naš mir pomnoži, po Jezusu Kristusu gospodu in odrešeniku našim. Amen.

P e s e m.

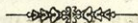
O Marija lepši cvet!
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga zmed vsih si zbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jezusam stojiš,
 Grešnikom pomoč deliš.

Sveta mati vsih dobrot!
 Spomni se nas revnih srot,
 V sercu maternim nas nosi
 In pred Bogam za nas prosi,
 On z veseljem vse stori,
 Kar ga prosiš mati ti.

Nam pomoč Marija daj,
De poboljšamo se zdaj,
Prosi božjiga sodnika,
Njega milost je velika,
De nam on odpustil bo,
Storil milostno sodbo.

Grešnik grehe objokuj,
Vredno zanje zadostuj,
Če se bomo spokorili
Ino Jezusa ljubili,
Bo Marija zadnji čas
Milost sklicala čez nas.

III.

Praznik

Mariiniga sladkiga imena.

Premišljevanje.

Ime „Marija“ pomeni žlahtno gospo. Marija je bila iz perve žlahtne rodovine, ki je bila na svetu, in je izhajala iz devetnajst starih očakov, kateri so bili močni in terdni stebri človeškiga rodu; tudi šteje štirinajst kraljev, iz katerih izhaja, katerih

eni so bili tako imenitni, de so se imenovali čudeži in ljubljenci nebes, podobe prave svetosti in velikosti. Tako imenitna je Marija zavolj svoje rodovine, de se po vsi pravici imenuje cedra gore Libanon in cipresa gore Sion. Zraven te imenitnosti Marijo še posebno zaljša in povikšuje njena telesna postava in vse njene natorne lastnosti. Njeno obličje je bilo lepo, je bilo zgol milost in sladkost, njene oči so bile dopadljive in ljubeznjive, njene roke drage in ljube. Vsi telesni počutki so bili popolnoma, kolikor per zgol človeku le biti zamorejo. Tudi njena duša in vse njene dušne moči so bile prav imenitne in žlahtne. Zakaj Bog jo je obdaril s takimi dušnimi močmi, de je dosegla popolnoma spoznanje same sebe in družih pametnih stvari, velikih božjih skrivnost in skrivnost našiga odrešenja in zveličanja. Ona je vedila, kar patriarhi niso vedili, ona vidila, kar angeli niso vidili, ona je slišala, kar veliko razsvetljenih prerokov nikdar slišalo ni. Tedej je gotovo, de je Marija dušo in vse dušne moči in druge zmožnosti v veliki popolnosti od Boga prejela. Vse dušne moči in druge zmožnosti

so bile per nji tako popolnoma, kolikor se per zgol stvari le misliti zamore. Zraven teh gnad je Marija tudi v obilnosti posvečujočo gnado božjo prejela, in sicer že per svojim spočetji je bila vsa posvečena, bolj posvečena kakor drugi svetniki konec življenja. In od tistiga srečniga trenutka je ona z obilno gnado božjo napredovala in v svetosti neprenehama rastla, in je vedno bila z nebeško svetlobo in čistobo vsa obdana, s katero se je tudi Bog, ki je luč in resnica in življenje, sklenil. Ker se pa Bog nikdar ne spremeni, je tudi Marija v resnici in v čistosti in v svetlosti vedno ostala, in neprenehama z Bogom združena bila, čigar moč jo je od vsih strani obdajala in povsod spremljevala, de je le v njega mislila, po njem hrepenela in njega ljubila. Že prvi trenutek svojiga življenja je Boga ljubiti začela, in ga je potem vedno ljubila. Vsi dnevi njeniga življenja so bili dnevi ljubezni, clo vsi trenutki njeniga življenja so bili trenutki svete ljubezni, ker tudi v spanji Boga ljubiti ni nehala; zakaj ona je bila v svojim notranjim od nebeške luči vedno razsvetljena, in ta luč je njeno dušo

vso čisto storila in z ognjem svete ljubezni tako vnela, de je Boga iz celiga svojiga serca, iz cele svoje duše, iz cele svoje pameti in iz vsih svojih moči ljubila, brez de bi bila kterikrat svoje nagnjenje k nečimurnosti obernila.

Ime „Marija“ pomeni mogočno kraljico. Ker je Jezus, ki je od Marije device rojen, kralj nebes in zemlje, zasluži tudi Marija po vsi pravici kraljica nebes in zemlje imenovana biti, in je tudi. Zakaj od tiste, ktera je oblastnika zemlje in nebes rodila, ni mogoče drugači misliti, kakor de ima pod svojo oblastjo celo zemljo, in vse kar na nji prebiva, in de je kot mati kralja angeljev tudi kraljica angeljev, ktere viža, de nas varujejo in nam k zveličanju pomagajo. Marija je kraljica angeljev in ljudi, kraljica vsih stvari. Ona ima po gnadi, ki jo je od oblastnika nebes in zemlje prejela, oblast čez vse stvari. Ona čez vse kraljuje, kar je v nebesih, na zemlji in pod zemljo. Kakor se vse stvari v nebesih, na zemlji in pod zemljo Jezusu pripogujejo, se tudi Marii priklanjajo. Vse stvari, ktere trojedinimu Bogu služijo, so tudi Marii podložne, naj bodo čisti duhovi,

kakor angeli, naj obstojé iz duše in telesa, kakor ljudje, naj bodo nespametne živali, ali pa nežive stvari, kakoršni so vsi elementi. Zakaj vse, kar je pod božjo oblastjo, je tudi Marii podložno.

Ime „Marija“ pomeni morje. Kakor se vsi studenci, potoki, jezери in reke v morje iztekajo; tako so se tudi vse gnade v Marii zbrale, ki so jih angeli, očaki, preroki, aposteljni, marterniki, spoznovavci, device in sploh vsi svetniki od Boga prejeli. Marija je toliko obilnost gnad posedla, da preseže gnade vsih svetnikov in angeljev skup; in scer že v začetku življenja je bila z veči obilnostjo gnad obdana, kakor vsi drugi služabniki božji v nar veči popolnamosti. Z imenitnimi in obilnimi gnadami, katerih noben angelj zapopasti ne more, je Marija tudi zvesto delala in si je nabrala velike zasluženja, ktere presežejo zasluženja vsih svetnikov in angeljev skup. Vse zasluženja in gnade, ki se le misliti zamorejo, vse dobrote so bile v Marii zbrane.

Ime „Marija“ pomeni svitlo zvezdo na morji. Marija je prvo zbirališe vernih razsvetljevala, ga v nevarnostih zvesto

vodila in iz nadlog srečno izpeljala. Sveti Peter, poglavar cerkve, jo je v imenitniših zadevah svete vere razsvetljenja prosil, in je po nji veliko modrost zadobil. Svetimu Pavlu je bila Marija na vsih njegovih hojah svetla zvezda in pravo vodilo. Sveti Matvez, sveti Marka, sveti Lukež in sveti Janez so bili v skrivnostih od Kristusoviga včlovečenja, življenja in terpljenja po nji razsvetljeni. Sveti Jakop, Jeruzalemski škof, je per vsih svojih opravilih po Marii razsvetljenje dosegel in vselej srečno izhajal. Marija je tudi marternike razsvetljevala, ko jim je Kristusov zgled pred oči stavila, in tudi kazala, kar je sama skoz tri in trideset let z njim terpela. Sveti spoznovavci so po nji razsvetljeni spoznali veliko prednost zderžnosti, zatajevanja in premagovanja samiga sebe. Svete device so po nji razsvetljene se vadile v sramožljivosti in molččnosti, v pokoršini in ponižnosti. Tudi vdovam in zapušenim sirotam je Marija v njih težavah in britkostih, v terpljenji in zaničevanji z zgledam svoje poterpežljivosti svetila. Marija je razsvetljevala in razsvetljuje vse ude svete cerkve od nar

vikšiga do nar nižjiga po vsih krajih svetá, kjerkoli se sveti evangeli oznanuje.

Ime „Marija“ pomeni, de je ona za naše zveličanje skerbna, in de si zavolj tega veliko bolj perzadeva, kakor si je Mihol perzadela, de je Davida pri življenji ohranila. Po Marii smo dosegli pravo spoznanje in hrepenenje po čednostih in dobrih delih, zakaj ona je skerbela, de smo bili prav podučeni, je slabe zglede, hude misli in želje od nas odvrčala in nas na pravo pot perpeljala. Ko smo na pravo pot perpeljani bili, je nas opominjevala, stanovitno po nji hoditi in na nji ostati. De se z nje podali nismo, je v naših sercih serčnost zbudila. Ona nas je v dobrim vterdila, ko je našo serčnost na poskušnjo postavila in perpustila, de smo v skušnjave prišli, ktere nam je premagati pomagala. Marija za nas skerbi, ko nas z mlekom svoje sladkosti in dobrotljivosti doji in za nebesa hrani. Že veliko ljudi na svetu je občutilo, kako skerbna je Marija za nas. Ali mi smo tako kratkiga pogleda, de le to vidimo in čutimo, kar nas v oči zbada. Ko bi se nam dušne oči odperle, bi vidili, kako Marija v vsih, tudi

v nar manjših rečeh za nas skerbi, in nobeniga dneva bi ne bilo, v katerem bi tavžent dobrot po Marii prejetih ne vidili.

Ime „Marija“ pomeni, de je ona polna milosti, s katero razžaljeno pravičnost božjo utolaži, in božjo štrafengo, ki je proti nam obernjena, pohlevno odverne, de nas krivičnih ne zadene, kakor je Abigail razžaljeniga Davida utolažila, de nespametniga Nabala pokončal ni. Marija brani grešnike, de jih maševavna roka božja ne potere, ona se per Bogu za grešnike poteguje, tudi za take, ki so se v strasti globoko zakopali, za take reveže ona prosi, in jim tudi gnado čudopolniga spreobrnjenja sprosi, zakaj milost, s katero ona Boga prosi, je tako velika, de Bog ne more svojiga obličja od nje obernjeniga imeti, temuč se mora k nji oberniti in jo uslišati. Mariina milost, ktera nebo in zemljo preseže, se steguje nad vse ljudstvo, ktero v ime edinorojeniga Sinu božjiga veruje. Mariina neiztuhtana milost obsega vse naše dušne in telesne, časne in večne zadeve, seže od začetka do konca našiga življenja, gré v globočino grehov, iz katerih nesrečne grešnike poteguje; gre v bolnišnice, kjer

bolne in umirajoče tolaži; gre k sodbi božji, kjer za sojene govori; gre na dno vic, kjer prehodi morje strašniga ognja, de požare vkroti, vročino polajša, terpečim pomaga, jih tolaži in rešuje. Mariina milost je živi studenec, iz kteriga ljudje sladkosti in dobrote nebeške zajemajo. Mariina milost je svetlo solnce, ki povsod svoje žarke steguje, de jo vsak lahko vidi in občuti. Mariina milost je tako velika, de nobeden od nje ločen ni. Nobeniga ni, če le ni že obsojen v pogubljenje, de bi, če Marijo na pomoč kliče, gnade ne dosegl.

Ime „Marija“ pomeni, de nas ona bolj modro uči, kakor je Rebeka svojiga sina Jakopa učila. Marija nas uči v Boga živo verovati, v njega terdno upati in ga čez vze ljubiti. Ona nas uči pokoršine in poterpežljivosti, miru in edinosti z vsimi ljudmi. Ona nas uči poštenosti, resničnosti in odkritoserčnosti v govorjenji in v djanji. Ona nas uči hudobijo greha spoznovati, hudih perložnost in grešnih nevarnost se ogibati, v čednostih se vadi in dobre dela dopernašati. Ona nas uči modrosti, zmernosti, pravičnosti, serč-

nosti, ponižnosti, dobrotljivosti, čistosti, ljubezni, milosti in gorečnosti. Vsih sort čednost in dobrih del nas ona uči. Ona nas uči, sovražnike premagovati, dobriga se zvesto deržati, in Boga prav častiti. Z eno besedo: Marija nas uči, naš namen na svetu spoznovati, naš cilj in konec doseči.

Ime „Marija“ pomeni, da nas ona mnogoterih dušnih in telesnih nesreč obvaruje, kakor je Judit Betuljce pred Holofernovno grozovitnostjo obvarovala. Marija je veliko ljudi, posebno svoje častivce na morji med viharji varovala, da se potopili niso. Ona je varovala svoje prijatelje v ognji in v družih smertnih nevarnostih, da konca vzeli niso. Ona je blisk, tresk in druge nevihte od svojih služabnikov odvernila. Ona je svoje služabnike iz rok tolovajev potegnila, je ketne, v katerih so bili vklenjeni, pretergala in jih proste storila. Ona je od svojih zvestih častivcev smertno štrafengo, ktera je bila čez nje sklenjena, dobrotljivo odvernila. Ona je moč strupa vničila in hudo kugo potlačila, da je svoje služabnike pri življenji ohranila. Ona je svoje častivce varovala v

vojskah, de od strela in pšic grozovitiga sovražnika zadeti bili niso. Ona je zveri vkrotila in plašne konje vstavila, de se njenim služabnikom škoda zgodila ni. Ona je težo vozov polajšala, de se njenim častivcem, kader so bili povoženi, nič hudiga pripetilo ni. Poglej po nebu, po morji in po suhim, poglej po borštih in jamah, po hribih in dolinah, po pušavah, mestih in vaseh; poglej kamorkoli hočeš, nobeniga kraja ne najdeš, kjer bi se znamenja Mariiniga varstva ne vidile. Preštej vse nevarnosti, v katerih se človek znajti zamore, in nobene ne boš najdel, de bi iz nje Marija svojih služabnikov rešila ne bila. Ona je svoje prijatle iz tavžent nadlog in nevarnost rešila, jim je ob času bolezní pomagala in na čudno vižo zdravje podelila. Ona je pomagala slepim, de so vidili, gluhim, de so slišali, hromovim, de so hodili, gobovim, de so bili očišeni; vsakoršni bolniki so po nji zdravje dosegli. To so čudapolne dela Mariine dobrotljivosti, ktere jo njenim sovražnikom strašno, njenim častivcem pa ljubeznjivo delajo, in jo bodo vekomej ljubeznjivo delale.

Ime „Marija“ pomeni, de nas ona neizrečeno bolj ljubi, kakor je ljubila Sunamitarca Abizaj kralja Davida. Nad Marijo se nič ojstriga ne najde, kar bi naše serca s strahom napolniti zamoglo, temuč je vsa dobrotljiva in ljubeznjiva, kakoršno nam tudi modri svetiga pisma pred oči postavi, namreč z mlekom in volno, to je z ljubeznjivostjo in pohlevnostjo obdano. Sveti Ambrož jo primeri sladki mani, ktera je zmed vsih sort jedi nar. slajši. Vender je sladka mana le slaba podoba tiste sladkosti in ljubeznjivosti, s ktero se Marija svojim zvestim častivcem vživati daje. Sveti Avguštín jo primeri s tisto deželo, ktera je bila rodovitna sladkiga sadu in vsake sorte dobrot, in od ktere tudi sveto pismo pravi, de se v njej med in mleko cedi. Ali Marija je veliko slajši, kakor tista žlahtna dežela, in kdor k Marii pride, pride v veliko žlahtniši deželo, kakor je bila tista dežela, ki je bila izvoljenimu ljudstvu obljubljena. Zakaj sladkost in ljubeznjivost Marije device je tako velika, de milijonov in milijonov ljudi razveseliti, in ne le milijonov in milijonov ljudi razveseliti, temuč celo zemljo in nebo za-

makniti zamore. Ljubezin Marije do nas, ktera je tako sladka, je tudi neizrečeno močna, močnejši je kakor smert, terdnejši kakor zmagovavne vrata, bolj goreča kakor oginjš, tako goreča je, de jo vse vode, ktere z neba pridejo, in tiste, ktere se v morji, v potokih, v rekah in v jezerih znajdejo, pogasiti ne morejo. Ljubezin Marije do nas je veči kakor ljubezin vsih stvari. Če bi vkup vzeli ljubezin, ktero imajo vse matere do svojih otrok, vsi prijatli do svojih prijatlov, vsi angeli in svetniki do svojih častivcov, bi vendar le ne dosegla ljubezni, ktero ima Marija do nas. Že v začetku našiga življenja nas je ljubiti začela, nas vedno ljubi in nas ljubiti nikdar nehala ne bo, de nas po ljubezni perpelje v nebeško krajestvo, kjer bomo sladek sad večniga zveličanja vživali, kteriga nam je Mariina dobrotljiva ljubezin perdobila. In tam bo ljubezin Marije do nas veliko veči postala; tam nas bo neskončno ljubila, in tudi mi jo bomo ljubili; tam nam bo spoznati dala, kar je za nas storila, in mi jo bomo večno hvalili in častili; tam bo ona naša in mi bomo njeni, in vsi skupaj bomo božji. O lepo veselje! o sladki sad ljubezni! o srečna večnost!

M o l i t e v.

O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija! bodi češena po presladkim sercu Jezusa svojiga Sina. Tvoje zveličansko ime nebesa in zemljo z veseljem navdaja!

Slajši je ustam tvoje ime kakor med, prijetniše je ušesam, kakor nar lepša pesem. Tvoje ime je vsim pobožnim dušam veselje in radost.

V. Ime device Marije bodi češeno;
O. Zdaj in vekomej.

M o l i m o.

Vsigamogočni Bog! prosimo te, dodeli, de bodo tvoji verni, kateri presladko ime Marije device na pomoč kličejo, po njeni prošnji vsih zlegov oteti na zemlji, in de enkrat v večno nebeško veselje priti zaslužijo, po Jezusu

Kristusu Gospodu in odrešeniku
našim. Amen.

P e s e m.

O upanje mi lepo!
Vse moje zaželenje,
Ti moje si življenje,
Moj mir Marija ti.

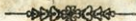
Če te Marija kličem,
Al če se spomnim na te,
Sladko veselje za te
Prevzame mi serce.

Če kdaj težavna misel
Serce v grenkost pobije,
Samo ime Marije
Prežene vso britkost.

Na morji t'ga življenja,
Si zvezda meni mila,
Boš čolnič moj vodila,
De pridem srečno v raj.

Pod tvojim ljubim plajšem
Preljuba moja mati!
Želim jest prebivati,
Umreti tud pod njim.

Če srečno, o Marija!
Vmerjem v ljubezni tvoji,
O blagor duši moji!
V nebesa pohiti.

IV.

Praznik**Mariiniga oznanjenja.****Premišljevanje.**

Eden zmed angeljev višiga reda, Gabriel po imenu, ki pomeni moč božjo, je od Boga poslan prišel v Nazaret k devici Marii, in je rekel: Češena, gnade polna, Gospod je s teboj, žegnana si med ženami! Glej, spočela boš v svojim telesu in rodila sinu, kteriga Jezus (zveličar) imenuj. Ta bo velik in Sin Narvišiga imenovan, in Gospod Bog mu bo dal gospostvo čez vse človeštvo, in njegovo kraljestvo v duhu in resnici se bo čez vse ljudstva vzdignilo, in ob koncu časov se bo v nebeško kraljestvo spremenilo. In z močjo svetiga Duha boš spočela, za tega voljo bo Sveti, kteri bo iz tvojiga posvečeniga mesa rojen, imenovan Sin božji.

Potem kadar je bila Marija v angelevo oznanilo ponižno privolila, je naredil sveti Duh iz Mariine kervi človeško telo, je tudi vstvaril in dal tistimu telesu človeško dušo; in v tistim hipu se je edino-

rojeni Sin Boga Očeta v Mariinim telesu s človeško natoro, to je: s pravo človeško dušo in s pravim človeškim telesom popolnoma sklenil za večne čase, tode ne tako, kakor de bi se bila božja natora v človeško, ali človeška v božjo spremenila, ali kakor de bi se bile božja in človeška natora zmešale, ampak tako, de je resnično k svoji božji natori človeško prevzel v edini peršoni božji, kateri se djanja obeh nator perpisujejo.

Marija je tedej, ko je Jezusovo človeško natoro sklenjeno z njegovo božjo natoro v edini peršoni božji spočela in rodila, imenovati deviška mati božja, ktere imenitnost visoko preseže vso imenitnost človeško in angeljsko. Sveti Bonaventura pravi: „Ko bi vsi angelji in ljudje tolike imenitosti dosegli, kolikoršne se per njih le misliti zamorejo, bi vse njih imenitosti skup ne bile tolike, kolikoršne so imenitosti Matere božje, zakaj njene imenitosti so v ozir na njeniga Sina, kateri je neskončen; neskončne imenovati.“

Neskončna Mati božja je tudi naša mati v duhovnim pomenu. Zakaj Jezus, naš zveličar, je žegnan sad Mariiniga

svetiga telesa. Vsi zveličani so pa sadovi zveličarjevi. Ker so sadovi zveličarjevi, so zavolj tega tudi sadovi Mariiniga čistiga telesa, v katerim so bili z zveličarjem na duhovno vižo spočeti. Marija je torej, kadar je bila noseča, veliko skrivnost v svojim deviškem telesu nosila. Ne le včlovečeni Bog Jezus v Mariinim deviškem telesu je bil velika skrivnost, temuč tudi tisti duhovni rod, kteriga je z Jezusam vred na duhovno vižo spočela bila. Spočela je bila vse aposteljne, marternike, spoznovavce, mnihe, pušavnike, device in veliko drugih. — Srečen je bil tedaj tisti dan, kadar je bila Marija Jezusa in z njim veliko drugih k duhovnemu življenju spočela. Srečen je bil tisti dan za Marijo in srečen za nas. Tisti dan naj nam bo v vednim spominu. Tisti dan naj nam bo prvi med vsimi srečnimi dnevi celiga leta. Tisti dan naj nam bo dan velike hvaležnosti in serčniga veselja.

M o l i t e v.

S ponižnostjo in spoštovanjem grem pred tebe, o Marija! de bi

te pozdravil s počešenjem angeljevim. Presveta devica! s ponižnim in ljubezni polnim srcem stopim pred tebe, in želim, da bi te z angeljevim počešenjem pozdravil. Saj ti nimam kaj slajšiga darovati, kakor je to pozdravljenje. Nebo se raduje, zemlja steri, hudoba beži in pekel se trese, ko rečem: Češena Marija! Žalost zgine, veselje se vname in ljubezen gori, ko rečem: Češena Marija! Pobožnost se vžiga, kesanje budi, upanje raste in tolažba veči prihaja, ko rečem: Češena Marija! Taka je sladkost tega počešenja, in tako visok je njegov pomen, da nobena stvar ne zamore te sladkosti dopovedati, pa tudi ne razumeti visokosti njegove. Zato se jest nevredna stvar pred tabo ponižno priklanjam, rekoč: Češena Marija! in te prosim

iz celiga serca, vzemi to počenje, in naj bom tvoj zvesti služabnik.

V. Angel Gabriel je devici Marii čenje prinesel;

O. In ona je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o.

O Bog! ki si dodelil, de je tvoj Sin po angeljevim oznanjenji v telesu svete device Marije človek postal; daj nam, ki te ponižno prosimo, to gnado, de mi, ki jo resnično mater božjo častimo, po njenih prošnjah tvojo pomoč zadobimo. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim. Amen.

P e s e m.

Glas iz serca poženimo,
Mater božjo prav hvalit',
Vsi ponižno zapojimo
Jo spodobno počastit';

Ona je nebes kraljica
 Ino naša pomočnica:
 Naj jo hval'jo vse stvari!
 Bod' češena d'vica ti!

Je peršla za nas rojena
 Lepšat in osrečit svet,
 Kakor limbar zasajena,
 Lepšal jo je d'viški cvet;
 Je živela le v samoti,
 Le v ponižnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

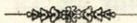
Z božjo milostjo navdana,
 Polna božjih je dobrot,
 Mati božja je izbrana
 In veselje nas sirot;
 Jezusa nam je rodila,
 Nam zveličarja zredila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Zdaj je ona naša mati,
 Ino Jezus Sin je Nje,
 Nam zamore pomagati,
 Če pred sedež Sina gre;
 Naše prošnje predinj nosi
 In za nas nadložne prosi.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je svetla danica,
 V nji gori tako svetost,
 Je ostala vselej d'vica,
 V nji se božja vid' modrost,

Kristjani jo hvalimo,
Svojo mater počastimo,
Naj jo hval'jo i. t. d.

O poslušaj zdaj Marija!
Mile prošnje nas otrok,
Nas zatira hudobija,
O poslušaj ti naš jok!
Dej Boga za nas prositi,
Vselej te žel'mo častiti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

V.

Praznik

Mariiniga očiševanja.

Premišljevanje.

Jezus, ki je namest grešnikov bil in za nje kazen terpel, se je ravnal po vsi postavi stare zaveze, dokler ni s svojo smertjo na križi vsiga poprejšniga pripravljanja razvezal, in z gnado, ki jo je ljudem zaslužil, nepotrebnih storil vsih podob in šeg stare zaveze. Ravno zato je hotel po Mojzesovi šegni postavi, de-siravno ji ni bil podveržen, štirideseti dan

po svojim rojstvu v Jeruzalem pernesen, pred Gospoda Očeta nebeškiga postavljen in odkupljen biti v spomin ohranjenja Izrael-skih pervorojencov v Egiptu.

Kakor Jezus Mojzesovi šegni postavi ni bil podveržen, pa jo je vender spolnoval, tako tudi Marija ne, pa jo je vender spolnovala. V Mojzesovi postavi so se namreč otročnice nečiste imenovalе zavolj okolišin poroda, ki jih je bil Evin greh spremenil. Nečistoba je terpela 40 dni po dečku, po deklici pa 80 dni. Ko so bili ti dnevi dopolnjeni, je mati v tempel šla in darovala mlado jagnje, če je pa revna bila, dva golobca, de je bila čista spoznana.

Božja zapoved po Mojzesu Izraelskim ženam dana ni Marije očiševanju podvergla, ker ni bila v grehu spočela, kakor druge matere njeniga spola, pa iz velike ponižnosti in pokoršine je s svojim Sinam vred med grešnike stopila in postavo grešnikov spolnovala, je Sina s petmi sikli srebra (okoli dveh tolarjev v naših denarjih) odkupila, in za se dva golobca darovalo, ker se je bila časniga premoženja prostovoljno znebila.

O prečudno poniževanje Jezusovo in Mariino! On, ki je vir vse čistosti, se med nečiste in grešne otroke šteje, in se odkupiti da, desiravno je sam prišel ves svet odkupit in rešit iz oblasti teme. Ona, ki je bila v spočetji in porodu svojiga Sina popolnoma čista in vsa svetla, se med druge omadežane žene šteje in po njih zgledu dar opravi.

Z unanjim šegnim daram je bila pa sklenjena notranja skrivnostna daritev. Marija ponižna mati in devica je to, kar je bilo njenimu sercu nar ljubši, namreč svojiga Sina Jezusa v tempel prinesla in ga na skrivnostno duhovno vižo nebeškemu Očetu za nas darovala. Za tega voljo je od Simeona in Ane v tempeljnu hvaljena bila, zakaj po svojim Sinu, kateri je večna Luč, nas je iz teme izlekla in na pot svetlobe perpeljala.

M o l i t e v.

O Marija, ki te je Bog tako čudno razsvetlil! razsvetli tudi ti mene, in stori, de spoznam, kaj mi zamore pravi mir dati zdaj in vekomej.

Razlij luč resnične modrosti v mojo pamet in moje serce, de ne bo poželjivost oslepila očesa moje duše. Vodi me, o devica, po potu svete popolnosti in pripelji me tje, kjer božji svetniki v neizmerni luči srečne večnosti prebivajo.

V. Vidili smo luč v razsvetljenje nevernikov,

O. In čast tvojiga ljudstva Izraela.

M o l i m o.

O Bog! ki si svojiga edinorojeniga Sina v umerjočim telesu od njegove blažene matere v tempelju darovati dal, dodeli nam po prošnji ravno te prečiste device, de svojih grehov očišeni tvoje zapovedi zvesto spolnujemo in enkrat v tempel tvoje nebeške časti pripeljani biti zaslužimo. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim. Amen.

P e s e m.

Marija preblaga,
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 De matere slajši
 Nikoli ni blo.

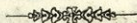
O mati presveta,
 Hči svet'ga Očeta,
 Vse milosti vir!
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga,
 i. t. d.

O mati devica,
 Nebeška kraljica!
 Kdo te je častil,
 De b' vender od tebe
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga,
 i. t. d.

O mat' ljubeznjiva!
 Ti vsa si nam mila,
 Ti prosi za me,
 De bom te jež ljubil
 In gorel za te.
 Marija preblaga,
 i. t. d.

Mogočna si mati,
 Bog nič ti ne vrati,
     Kar hočeš, storiš;
 Ti da, kar ga prosiš,
     Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga,
     i. t. d.

O mati ljubezni!
 Ozdravi bolezni
     Ti moj'ga serca,
 De začnem ljubiti
     Preljub'ga Boga.
 Marija preblaga,
     i. t. d.

VI.

Praznik

Mariiniga vnebovzetja.

Premišljevanje.

Po spričevanji cerkvenih učenikov je Marija okoli 64 do 72 let na zemlji prebivala. Po Jezusovim vnebohodu je ostala precej dolgo na zemlji, in sicer vernim v pomoč in zgled praviga pobožniga življenja. Vedno je bila zamišljena v nebeške

reči, neprenehama je premišljevala besede in dela svojiga Sina, velikokrat je obiskala in počastila tiste kraje, kjer je Jezus skrivnosti odrešenja dopernesel. Šla je bila tudi s svetim Janezam v mesto Efez, je Efežanam veliko dobra skazala in k pobožnemu življenju pomagala. Ona je ven in ven čiste ljubezni do svojiga Sina gorela, je po njem hrepenela, je k njemu priti in z njim se skleniti želela.

In peršel je čas, de je Marija, kar je serčno želela, tudi dosegla. Angel nebeški je prišel, kakor pripovedujejo nekteri pobožni starih časov, v Jeruzalemsko hišo, kjer je Marija ljubezni božje gorela, in ji je napovedal, de se bo kmalo iz tega sveta preselila k svojimu Sinu, h katerimu priti želi. To veselo oznanilo je ona svetimu Janezu na znanje dala, in potem so tudi drugi v Jeruzalemu in okoli Jeruzalema to zvedili. Vsi bližnji kristjani so se per Marii zbrali, in razun svetiga Tomaža tudi vsi aposteljni, kateri so še per življenji bili. In serca vsih pričujočih so bile z veseljem in z žalostjo napolnjene, z žalostjo, kadar so pomislili, de bo ljuba mati, ktera je bila dozdej tolažnica in pomočnica kristjanov,

svoje otroke zapustila; pa tudi z veseljem so bili napolnjeni, kadar so pomislili, da gre ona k svojimu Sinu v nebeško kraljestvo, kjer bo vedno ostala naša besednica. In kdo bi ne verjel, da je Marija pričujoče tolažila, jih k pobožnemu življenju spodbudovala in k stanovitnosti v dobrih opominjevala? In potem, kadar je bila apostelnam za oznanovanje svete vere serčnost dala in celi cerkvi svojo pomoč obljubila, je umerla, tode ne zavolj greha, ker je bila prosta madeža vsaciga greha, ampak zavolj tega, da je bila svojimu Sinu v tem enaka, kakor mu je bila v celim drugim življenji enaka.

Vender ni Marije ob smerti nobena britkost ali grenkost obšla, nobena težava obdala, noben nepokoj ali strah obsul, in nobeno terpljenje težilo. Njeno obličje je bilo z nebeško svetlobo obdano, je vsim pričujočim lep mir napovedovalo, je globoko ponižnost, visoko častitljivost in ljubeznjivo sramožljivost kazalo. Njene oči proti nebesam obrnjene so se svetile nebeškiga veselja. Njeno serce je puh-telo proti lepim nebesam, in je silniga hrepenenja medlelo. Njen duh je bil v

Boga popolnoma zamaknjen. In v tem zamaknjenji je oginjal svete ljubezni njene telesne moči požgal, tako da na svetu nič več živeti ni mogla. In ravno zavolj tega silniga ognja svete ljubezni se je njena čista duša telesa ločila in iz tega sveta v nebeško veselje preselila.

Mariino čisto telo, desiravno je bilo duše ločeno, so vsi pričujoči visoko častili, ker so vidili, da so vsakršni bolniki, kateri so se ga dotaknili, na čudno vižo zdravje dosegli. Kmalo potem so aposteljani in učenci z vernimi kristjani, ki so imeli svetilnice v rokah in katerim so se tudi judje pridružili, častito Mariino truplo med angeljskim petjem pokopat nesli v vert Gece-man, in so grob z velikim kamnom pokrili. Tode truplo Marije device ni v zemlji trohnelo, ampak je bilo trohnobe in gnjilobe popolnoma obvarovano. Zakaj njeno serce je vedno le za Boga samiga gorelo, njene oči so bile vedno sramožljive in boječe, njene ušesa so bile obernjene le v poslušanje svetih reči, njeni žnabli in njen jezik so bili le za molitev in česenje božje pripravljeni, njene roke so se le z dobrimi deli pečale, njene noge so vselej le po

poti pravičnosti hodile. Mariino truplo, ki je bilo vsaciga greha popolnoma prosto, ki je bilo izvoljeno prebivališče prečiste in vedno neomadežane duše, ki je bilo izvoljeno prebivališče včlovečeniga Boga, nikakor zaslužilo ni, da bi ga bile štrafinge greha zadele. Tedej Marija strohljivosti svojiga trupla zapadla ni, temuč po vsi pravici se je za njo spodobilo, da je bilo njeno truplo v grobu vse strohljivosti in gnjilobe, ki je štrafinga greha, popolnoma obvarovano in iz groba vzeto. To nam poterdijo tudi aposteljni. Glej, čez tri dni po Mariini smerti pride sveti Tomaž, kateri ni bil pričujoč per smerti Marije device, in zvé žalostno novico, da prečisto Mariino truplo, v katerim je edinorojeni Sin Narvikšiga prebival, že v zemlji počiva. Od žalosti, ko Mariiniga svetiga obličja nič več viditi ni mogel, je tedej prosil aposteljne, da bi grob, v kteriga je bilo Mariino čisto truplo položeno, odperli. Odperli so scer grob, pa niso najdlji svetiga trupla, temuč le rjuhe, v ktere je bilo presveto truplo per pogrebu zavito, in ktere so prijetno dišavo od sebe dajale. Močno so se zavzeli nad

čudežem te skrivnosti. Zopet so grob pokrili in družiga misliti niso mogli, kakor de je Sin božji, Gospod večne časti, kateri je svojo mater cel čas življenja popolnama čisto ohranil, tudi zdej njeno čisto in sveto truplo strohljivosti in gnjilobe obvaroval in ga pred vesolnim vstajenjem mertvih, že tretji dan po smerti iz groba zbudil, kakor svoje, in ga vzel v nebeško prebivališče, kjer bo vekomej češeno.

Potem, ko je bilo Mariino deviško truplo k novimu, častitljivimu in neumerljivimu življenju zbujeno in z dušo sklenjeno, je bila Marija neizrečeno častitljivo k sedežu presvete Trojice peljana. Z nebeško svitlobo in častjo obdana, na svojiga Sina Jezusa naslonjena, od angeljev in svetnikov spremljevana, in med nebeškim petjem se je Marija skoz moč svojiga Sina in skoz svojo lastno moč zmirej visokejše in visokejše proti sedežu presvete Trojice povzdigovala. In glej, pekel se je per tej priči tresel od strahu, nebesa so se pa majale od veliciga veselja, in vrata nebeške so se odperle, in Marija je bila noter peljana in od svojiga ljubiga Sina Jezusa k sedežu veličastva perpe-

ljana. Perpeljana je bila pred obličje večniga Očeta, od kteriga je bila kot draga hči z veseljem sprejeta in počesena. Sprejeta in počesena je bila tudi od svetiga Duha. Potem ji je presveta Trojica sedež odločila na Jezusovi desnici, jo je kronala z nar lepši krono, s krono veličastva, in jo je postavila kraljico nebes in zemlje.

Njen Sin Jezus Kristus jo je z neizrečeno častjo in mogočnostjo obdal, jo je visoko povzdignil nad vse angeljske kore in svetnike božje. On ji je vse izvoljene kot otroke izročil, in ji angele za služabnike dal, kateri jo kot svojo kraljico časté. Izročil ji je tudi zaklad svojih gnad, ker hoče, de se ljudem vse gnade po Marii delé. Zato jo je postavil mogočno pomočnico kraljestvam na zemlji, sveti cerkvi močno podporo in brambo, bolnikom zdravje, žalostnim tolažnico, dvomljivim pravo svetovavko, obupljivim terdno zupanje, popotnikom mirno zavetje, grešnikom pribežališe in vodilo. Pred njenimi očmi odkriva vse čudeže svoje svete previdnosti. Clo nar globokejši skrivnosti so ji zdaj odkrite. Vse ji je v nar večji polnosti podelil. Podelil ji je gnad brez mere,

dobrot brez zadržka, časti in mogočnosti, která se izreči ne more. Nobeno oko ni vidilo, nobeno uho ni slišalo, nobeniga človeka serce ni občutilo in noben angelj ne more zapopasti dobrot, s kterimi je Marija v nebesih obdana. Serafini, perklo-nite se torej; vi vikši duhovi, ponižajte se! Bog, kteriga molite, je Marijo z ne-izmerno častitljivostjo, mogočnostjo in do-brotljivostjo kronal, ji je na svoji desnici sedež odločil in jo postavil kraljico nebes in zemlje.

M o l i t e v.

Bodi češena, o nebeška kra-ljica, ki si bila konec svojiga prečudniga življenja v večno ve-ličastvo vzeta in nad vse kore angeljev in svetnikov povišana, kteri se vekomej čudijo tvoji do-broti in prelepoti, te častijo s tvojim Sinam vred in ti hvalne pesmi pojó. O Marija, mati vsih kristjanov! sprosi mi po svo-jim svetim zasluženji to milost,

de jest kdaj pridem v sladko nebeško tovaršijo, de bom v nebeškem Jeruzalemu svojiga Boga in zveličarja od obličja do obličja gledal in njegovo neskončno usmilenje vekomej hvalil in molil.

V. Povišana je sveta mati božja;

O. Čez vse kore angeljev v nebeškem kraljestvu.

M o l i m o.

O Gospod! prosimo te, dodeli milostljivo svojim služabnikom in služabnicam odpuščenje vseh grehov, de, ker ti zavolj svojih grehov dopasti ne moremo, po prošnji deviške matere tvojiga Sina ohranjeni bomo. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim. Amen.

P e s e m.

O devica bod' češena,
 Ti kraljica vsih nebes!
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz,
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči,
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj mati ti.
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 De od greha ino zmote
 Ljubi Jezus reši vse.
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 K nam takrat ozri se milo,
 Sprejmi v sveto nas nebo.

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmirej hoč'mo te častiti,
 Peti slavo ti naglas:

O devica, bod' češena!

Bod' češena vekomej!

Taka mati ni nobena,

Kot si bila ti vselej.

VII.

Praznik

roženkranske matere božje.

Premišljevanje.

V sv. roženkrancu pozdravlja kristjan Marijo z besedami Arhangelja in Elizabete. Per teh besedah se kristjan spomni z ginljivim sercam včlovečenja Sina božjiga, in premišljuje, kaj je Sin božji skoz Marijo za nas postal, se potem tudi Sinu in njegovi materi priserčno zahvaljuje. Imé „Jezus“ ga spomni, de le v tem imenu zveličan biti zamore. Zavolj tega kliče to presveto imé s terdnim zaupanjem na pomoč v nevarnostih, v skušnjavah, v britkostih, v bolezni in v smerti. Potem, ko k Marii zdihuje: „Sveta Marija, mati božja, prosi za nas“, sklene svoje serce

in svoje besede s sercam in z besedami svete cerkve, se v duhu pokore ponižuje in s terdnim zaupanjem perporočuje materi milosti božje. Neizrečeno veliko razveseljevanja se tedej v človeškim sercu zbudi, kadar te tolažljive besede ponavlja, zakaj te besede Mariiniga pozdravljenja nas opomnijo na to, kar nam je prava sreča in pravo veselje. Svete skrivnosti, ktere k Mariinimu češenju pristavljamo, so kakor sveti mejniki, ki nas raztresenja varujejo, nas k Bogu povzdigujejo, nam perložnost k pobožnemu premišljevanju dajejo, in nas vsiga opomnijo, kar se je v Mariinih dnevih veseliga, v Jezusovim terpljenji žalostniga, v Jezusovim in Mariinim vstajenji in vnebohodu častitiga zgodilo. Te svete skrivnosti, ktere per vsakteri češenamarii po besedi Jezus izgovarjamo, so v svetim roženkrancu kakor žlahtni in dragi biseri v kraljevih kronah, kakor prijetno dišeče cvetlice, ki so prav umetno skup spletene, kakor lepo dišeče in zrele jabelka na drevesu.

Sv. roženkranc je tako imeniten, de ni pobožnosti in molitve, ktera bi bila lepši in bolj polna skrivnost, ktera bi bila Je-

zusu in Marii prijetniši, človeku koristniši, za božje počeseenje in za pozdravljenje deviške matere Marije pripravniši, kakor sv. roženkranc. Sv. roženkranc je nar imenitniši zmed vsih pobožnost in kraljica vsih molitev. Sveti roženkranc, ki je iz imenitnih in prijetnih cvetlic, ktere so zrastle v vertu rodovitne Kristusove vere, spleten, je Marija sama zložila in ga svetimu Dominiku naznanila z besedami, de ji je ta venec v veliko veselje in v neizrečeno čast. Ali tedej zamore sv. roženkranc, če se s ponižnostjo in s terdnim zaupanjem moli, brez sadu ostati? Kdo je kdaj sv. roženkranc pobožno molil, de bi od roženkranske matere božje v nevarnostih in v stiskah, v boleznih in v smerti očitne pomoči dosegel ne bil? Še nikdar se to zgodilo ni, in se nikdar zgodilo ne bo. Marveč se skoz prelepo roženkransko pobožnost vsakdan obilne gnade prejemajo. Skoz to pobožnost se naša pamet razsvetljuje, sercé meči in djanja prav vižajo. Skoz to pobožnost se učimo prav delati, dobro moliti in srečno umreti. Skoz to pobožnost se nevedni podučujejo, grešniki k Bogu vodijo in pravični zmirej svetejši

prihajajo. Skoz sveti roženkranc so se že velikokrat čudeži godili. Kuga je potihnila, nevarnost mornarjev je bila odgnana, zemlja je rodovitna postala, in vsakoršni bolniki so zdravje dosegli. S pomočjo roženkranske matere božje so bili sovražniki svete cerkve na čudno vižo premagani, zato se praznik roženkranske matere božje obhaja. Ves keršanski svet je poln dobrot, ktere ljudje skoz pomoč roženkranske matere božje prejemajo.

Naj torej častijo roženkransko mater božjo stari in mladi, niski in visoki, revni in bogati, učeni in neučeni, zakaj k temu se tirja le nedolžno ali zgrevano serce in terdno zaupanje. Naj ji pletejo iz lepih cvetlic sv. roženkranc vsi tisti, ki se v nevarnostih, v stiskah, v skušnjavah in v grehih znajdejo, in gotova pomoč jim bo došla. Naj ji pletejo lep venec vsi oblastniki in podložni, starši in otroci, gospodarji in hlapci, gospodinje in dekle, ubožci, udove in sirote; in dosegli bodo vse, kar potrebujejo za dušo in telo, za življenje sedajnega časa, za smert in večnost. Naj ji pletejo iz prijetnih cvetlic

dišeč venec vse ljudstva, in ponovljena bo podoba cele zemlje.

M o l i t e v.

Bodi češena, o božja porodnica! ti dragi zaklad vsiga svetá, ti svetilnica vedno svetla, ti prekrasna krona devištva, ti kraljeva palica praviga uka, ti nerazrušljivi tempelj, ti prebivališče Neskončniga, ti mati in devica! Po tebi, o češena kraljica! se presveti Trojici skazuje nar večí čast in hvala. Zavolj tebe se nebеса veselé, angeli in arhangeli radujejo, hudobni duhovi pa pred tabo bežé. Po tebi ima grešni človeški rod pot v nebеса. Ti si malikvavstvo razdjala in jih z lučjo resnice napolnila, kateri so sedeli v smertni senci. Po tebi zadbivajo verniki sveti kerst in so z oljem veselja pomazani, po tebi

so bile po celim svetu cerkve postavljene in ajdje so po tebi k pokori prišli. Češena bodi tedej, o veličastna in vedno zmagovavna mati praviga Boga! Bodi češena zdaj in vekomej.

V. O Marija! pokaži svojo moč nad našimi sovražniki;

O. De boš opravičena pred narodi.

M o l i m o.

O Bog! ki si nas s posebno častjo in varstvom svoje matere preblazene device Marije povelical; daj, de nam prošnja tvoje matere Marije zmiraj pomaga, de bomo mi, kterim si po njej neizrečeno veliko dobrot dodelil, kdaj v večnim veselji z njo po ljubezni zedinjeni. Po Jezusu Kristusu Gospodu in odrešeniku našim. Amen.

P e s e m.

Češena bodi, o kraljica,
 Nebes in zemlje ti gospa!
 Mogočna usmiljena devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija! k tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod' presveta mati,
 O mati božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati,
 Ker porodnica božja si.
 Marija! k tebi i. t. d.

Češena, naše bod' življenje!
 Življenje počastimo te,
 Častito tebi to češenje
 Kot mater' Jezusovi gre
 Marija! k tebi i. t. d.

Češena bodi brez števila
 Velika naša ti sladkost!

Češena pomočnica mila
In upanje v naši slabost'!
Marija! k tebi i. t. d.

Oči perjazno v nas oberní,
O sladka in dobrotljiva!
Prihodnje zlege nam odverni,
Po smert' pokaž' nam Jezusa.
Marija! k tebi i. t. d.

TRETJI RAZDELK.

DUHOVNE VAJE

za vse,

kteri želé prav živeti

in

srečno umreti.

Glej , človek !

Molitve k Jezusu za vsaki dan tedna.

Za nedeljo.

 moj dobrotljivi Jezus! prosim te, poslušaj serčno zdihtovanje in ponižne prošnje, s katerimi jest tvoj nar nevredniši služabnik dans pred sedež tvoje milosti pridem. Spoznam, de sim hudo storil, ker sim tebe svojiga Boga in Gospoda razžalil. Zato se veržem kakor očitni grešnik k tvoji milosti, o usmiljeni Bog in Gospod! in te

prosim, odpusti mi, kar sim zoper tebe grešil; ne glej mojih grehov, ampak moje žalostno in spokorno serce, in bodi mi milostiv ubogimu grešniku.

Prosim te, o moj usmiljeni Jezus! po zasluženji tvoje presvete kervi, poslušaj dans moje prošnje, in zdihtovanje moje duše, ktera tebe resnično ljubiti želi. Tebe, o Jezus, o neskončna dobrota! želim popolnoma ljubiti; tvojo preljubeznjivo presveto voljo želim v vsih rečeh natanko dopolnovati; tebi želim do konca svojiga življenja zvesto služiti iz zgoljubezni do tebe. Spreoberni me, o Jezus! s svojo gnado, de te posihmal tolikanj serčnejši ljubim, kolikor pozneji začnem. O moj Bog! daj mi gnado te resnično in iz celiga serca ljubiti, ne le z besedo, ampak v djanji in v

vsim življenji; daj mi gnado te
čez vse ljubiti v življenji in v
smerti in vso večnost.

Za pondeljek.

O moj Bog in Gospod! obrni
k meni svoje ljubeznjivo obličje.
Ti si izvirk vsih gnad in dobrot,
ti zdravnik vsih nadložnih in po-
močnik vsih revnih. Ozri se mi-
lostivo na me, o Jezus! Glej, k
tebi zdihujem jest nar revniši člo-
vek. Usmili se me, o milostivi
Jezus! Res je, in dobro spo-
znam, de sim popolnoma nevreden,
tvojih gnad in dobrot. Ali če pre-
mislim, de si ti ravno zato z ne-
bes na ta revni svet prišel, de
nam gnade in dobrote deliš, se
močno zaupanje v mojim sercu
zbudi in s serčnostjo povzdignem
svoje serce k tebi, o dobrotljivi

Jezus, ki na sedeži svoje milosti prebivaš! Častim in molim te, o Jezus! in se ti vsiga darujem. Vzemi torej mojo voljo, moje serce, vse moje nagnjenje, in vse, kar sim in kar imam, in daj mi samiga sebe; zakaj moja duša le tebe iše, le tebe želi, le po tebi zdihuje, o preljubeznjivi ženini moje duše! O Jezus! vzemi me meni, in daj me sebi, de tebi živim in tebi umerjem.

Za torek.

O Jezus! kako nehvaležen sim ti dozda bil, in kako malo sim tvojo neskončno ljubezen do mene spoznal, pa ti me vendar iz zgol dobrete še k sebi kličeš; torej se hočem zdaj s pomočjo tvoje gnade vsim grešnim in posvetnim željam popolnoma odpovedati. Pogledaj, o moj Bog! tukaj pridem k

tebi, se perbližam k sedežu tvoje milosti, in te ponižno prosim, pre-
naredi me vsiga, do bom ves
drugi človek; posebno te prosim,
preženi iz mojiga serca vso lju-
bezen, ktera ni k tebi obernjena;
vse želje, ktere niso tebi dopad-
ljive; vse misli, ktere na kaj dru-
ziga, kakor na-te, gredó.

O Jezus! moja nar večí lju-
bezen! po tvojim presvetim do-
padajenji želim zdaj popolnoma
svoje življenje ravnati. Zato po-
ložim zdaj k svetimu sedežu tvoje
ljubezni vse svoje namene, nag-
njenja in želje, vso svojo nepo-
koršino in svojoljubnost, vse raz-
veseljevanje nad posvetnimi rečmi,
in sploh vse, kar me od tebe
odvračuje. Daj mi gnado, o moj
Bog! de bom odslej vse svoje
misli in besede, djanje in nehanje
po tvojim božjim dopadajenji rav-

nal. Naveži moje serce s sladkimi vezmi tvoje ljubezni le na-se, in stori le-te vezi tako močne, de se nikdar in nikdar več tebe ne ločim, ne v življenji, ne v smerti, ne v neskončni večnosti. Preljubi moj Jezus! nikar ne perпусти, de bi bil jest kdaj tebe ločen.

Za sredo.

O Jezus! ki si za nas na terdim lesu križa umerl, spomni se, de sim tudi jest zmed tistih duš, ki si jih ti s tako velikim terpljenjem in grenko smertjo odrešil. Ti si se iz neskončne ljubezni popolnoma nam dal, in se nam še vsakdan daješ, ko se iz zgol ljubezni do nas brez nehanja na naših altarjih svojimu nebeškemu Očetu daruješ. Prosim te, o dobrotljivi Jezus! stori s svojo gnado, de

bom tudi jest ves tvoj. Ves se tebi dam, popolnoma se v tvojo presveto voljo podam, stori z menoj po svojim nar svetejšim dopadajenji. Vzemi od mene, o Jezus! kar še grešniga v meni najdeš, stori me popolnoma tebi dopadljiviga; daj mi gnado, de ne bom nič družiga mislil, kakor tebi dopasti, nič družiga zelel, kakor tvojo sveto voljo dopolnovati, in nič družiga iskal, kakor zvesto za tabo hoditi po poti čednosti in svetosti, po poti, ktera pelje k pokoju v tvoji volji in v tvoji sveti ljubezni.

Za četertek.

O vse ljubezni vredni Bog! užgi v mojim sercu ogenj svoje božje ljubezni, de bo moje serce tebi dopasti želelo, de bo moja volja popolnoma tebi vdana, in de boš ti gospodoval čez vse, kar sim in

kar imam. Tebi dam v dar svoj um in svoj spomin, de nikdar ne pozabim, kaj mi je tvoja dobrota storila; tebi dam v dar svoje serce, de bo tebe čez vse in vse drugo le zavolj tebe ljubilo; tebi dam v dar svojo dušo in vse kar je mogoča, de bom zdaj in večne čase ves tvoj. Kar sim in kar imam, naj bo vse v tvojo službo in v povišanje tvoje časti obernjeno. Dans sklenem s tvojo gnado in pomočjo vse to storiti, kar je tebi dopadljivo, vse to opustiti, kar vem, de ni po tvoji volji, zakaj jest ljubim in želim tebe, o Jezus! in neizmerjeno bogastvo tvoje ljubezni. O neskončno ljubljeni Jezus! ljubim te. O preljubeznjivi Zveličar! ljubim te iz celiga serca; ljubim te, ker hočeš, de naj te ljubim; ljubim te, ker si vse ljubezni vreden, ljubim

te in te želim stanovitno in večno ljubiti.

Za petek.

O moj Bog! popolnoma in za vselej izročim tvoji neskončni dobrotljivosti vse svoje namene in želje, vse svoje nagnjenje in upanje, svojo dušo in telo in vse. Tebi se ves dam, in tvoj želim biti in ostati; stori z menoj po svojim dopadajenji. Vzemi me, o moj Bog, o neskončna dobrota in večna ljubezen! vzemi me popolnoma v svojo last. Tebe izvolim zdaj ediniga gospoda svojiga serca, in to revno serce ti zdaj darujem, o Jezus! in te ponižno prosim, nikar ne zaverzi tega daru, desiravno je tebe popolnoma nevreden, temuč potrebi in izderi iz mojiga serca vse, kar je še posvetniga in grešniga v njem. Nikdar ne perpusti, de bi jest svoje

serce od tebe odvräčeval in na stvari navezoval. Potegni moje serce k sebi s prijetno oblastjo svoje ljubezni, de te bo zvesto ljubilo, in vso tisto ljubezen ti povernilo, ktero ti je dosihmal dolžno.

O moj Jezus! pridi ti sam v moje serce, in užgi v njem ogenj svoje božje ljubezni, de bom tebe čez vse ljubil, vse drugo pa le v tebi in zavolj tebe po tvojim dopadjenji ljubil. O presveti preljubenzjivi moj Jezus! tvoje naj bo moje serce, ti kraljuj v njem, in vse sovražnike iz njega preženi. Pridi, o Jezus! in prebivaj v mojim sercu, ne zaverzi revniga prebivališa, ktero sim ti v svojim sercu pripravil. Revno je, grozno je revno in ni vredno te sprejeti; vender te prosim, de pridi va-nj, in popravi si ga, de ti bo popolnoma dopad-

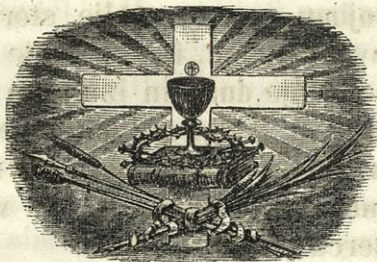
ljivo. — Ostani, o Jezus! vedno v
mojim sercu. —

Za saboto.

Daj mi gnado, o usmiljeni Jezus! ker vidiš kako sim reven in slab; daj mi gnado tebe vse ljubezni vredniga Boga čez vse ljubiti. Dopolni, o Jezus! moje želje. Želim te ljubiti, de bi tebi dopadel in tvojimu sercu veselje storil, iz vse svoje pameti, iz vse svoje moči, iz vse svoje duše in iz vsiga svojiga serca. Želim te ljubiti brez nehanja in tako popolnoma, de ne bo nobena druga ljubezen več v mojim sercu prostora našla.

O Jezus! iz ljubezni do tebe mi je iz serca žal, de sim tebe neskončno dobroto razžalil. Odpusti mi, o milostivi Jezus! vse moje grehe, in daj mi, te pro-

sim v tvojim presvetim imenu, daj mi tako ljubezen do tebe, de te ne bom nikdar več z nobenim greham razžalil. **O Jezus!** spreoberni me popolnoma s svojo sveto gnado, de te bo moja duša, ki ti je dozdej tako nehvaležna bila, v prihodnje nar zvestejši ljubila — tukaj na tem svetu v življenji in v smerti, in tam-kej vso neskončno večnost. Amen.

B.

Keršanske spodbudovanja,

ki spodbadajo

*nedolžne k čuječnosti, pravične k stano-
vitnosti in grešnike k spreobrnjenju.*

1.

E d i n o s t.

Samo eniga Zveličarja imam, Jezusa Kri-
stusa; če ne bom samiga sebe zatajeval,
ne morem biti njegov učenec, če se ne
bom njegoviga zaslužnja vdeleževal, ne
morem biti zveličan. Samo eno dušo imam,
če to pogubim, druge več ne bom dobil.
Samo enkrat mi je umreti; pa kdaj in kako,
je skrito pred menoj. Samo eniga sodnika
bom imel; če me bo pogubil, kje bom po-
moči iskal? Samo eno sodbo bom slišal;
če ne te: „Pridite k meni vi izvoljeni,“
gotovo to: „Poberite se od mene vi za-
verženi v večni ogenj.“ Samo ena več-
nost me čaka, ali srečna, ali nesrečna.

Samo eno me bo zadelo; večno dobro ali večno hudo. Samo ene nebesa imam, če bom iz njih zaveržen, me nič drugiga ne čaka, kakor pekel. Ena sama vera je, en sam apostoljski sedež, ena sama prava cerkev in en sam Kristus. En sam Bog in Gospod, kateri je čez vse in po vsim in v vsim dela, kateri ne daje le ljudem življenja, ampak je tudi vir vsiga življenja v stvareh. Tega ediniga Boga, ki je vekomej neskončno popolnoma bitje, ki je vse stvaril, ki vse viža in hrani, hočem častiti in ljubiti zdaj in vekomej.

2.

L j u b e z n.

Perva zapoved smed vsih je: Ljubi Gospoda svojiga Boga iz vsiga svojiga serca; iz vse svoje duše, iz vse svoje pameti, in iz vse svoje moči. Druga zapoved prvi enaka pa je: Ljubi zavolj Boga svojiga bližnjiga, kakor sam sebe. Vikši od teh druge zapovedi ni. To je vse, kar Bog od nas želi. K božji ljubezni nas vse stvari vabijo. Solnce po dnevi, luna po noči, zemlja in nebo; in vse stvari brez

števila nam kličejo: „Ljubite svojiga Boga.“

O moj Bog; jest te spoznam za svojiga Gospoda, in te hočem ljubiti iz vsih svojih moči, tako, de boš prvi in zadnji konec vsih mojih misel, želja in del, in vse tvoje zapovedi hočem tako natanko dopolnovati, de bi raji vse dobrote življenja, bogastvo, čast, prijaznost in celo življenje zgubil, kakor de bi bil tebi nepokorn. Ker pa ti hočeš ljubljen biti ne le sam v sebi, ampak tudi v svojih stvarih, ki so tvoja podoba; ljubim tudi svojiga bližnjiga kakor sam sebe, pa le zato, de tvojo sveto voljo dopolnim, svojo večno in pravo časno srečo za-se in za bližnjiga dosežem.

3.

Č e š e n j e.

O Presveta Trojica, en sam Bog; jest slaba stvar te ljubim, te visoko častim in hvalim, terdno v sercu verujem in z ustmi spoznam, de si ti kralj nebes in zemlje, Bog Oče, Bog Sin, Bog sveti Duh, tri persone v enim samim bitji, pravi živi vsigamogočni večni Bog. O kako srečin

sim jest, desiravno sim prah in pepel, de smem s teboj svojim Bogam govoriti in te imenovati svojiga premiliga Očeta. Večna čast in hvala ti bodi, moj dobrotljivi Oče nebeški! de si me vstvaril po svoji podobi; de si mi dal neumerjočo dušo, namenjeno s tabo se v svetih nebesih vekomaj veseliti. Večna čast in hvala ti bodi, moj dobrotljivi nebeški Oče! de si me dozdaj ohranil in vižal. Večna čast in hvala ti bodi, moj dobrotljivi nebeški Oče! de si me to preteklo noč ohranil in zopet k življenju zbudil, de zamorem tebi služiti in tebe častiti. Daj mi gnado in pomoč, de vselej zavolj tebe in iz ljubezni do tebe storim, kar storim; de ti kot hvaložni otrok vedno zvest ostanem.

Hvala bodi tebi, moj ljubi Odrešenik Jezus Kristus! de si me razsvetlil s svojimi božjimi nauki, mi pravo pot k svojimu nebeškemu Očetu pokazal, me skoz svoje bitko terpljenje in svojo smert večniga pogubljenja odrešil, in mi nebesa zopet odperl. O Jezus, moj ljubeznjivi Odrešenik! daj mi gnado, de tvoje nauke v djanji spolnujem, tvoj zgled posnemam in za tabo hodim, de bom tvoj učenec spoznan. Daj

mi spolnovati dolžnosti do Boga, do sebe in do bližnjiga. Daj, de delam iz ljubezni do tebe, de terpim iz ljubezni do tebe, de se veselim v ljubezni do tebe! Bodi ti moj cilj in konec per vsih mojih mislih in željah, besedah in opravilih!

Zahvalim se tudi tebi, o tolažnik sveti Duh! za vse gnade, ktere si mi od začetka mojiga življenja notri do zdaj delil. Prosim te zalšaj tudi odsihmal moje serce s svojimi nebeškimi darmi. Daj mi dar modrosti, de bom vedel prav na svetu živeti, in skerbeti za pravo srečo in večno zveličanje. Daj mi dar prave zastopnosti, de bom nauke svete Jezusove vere prav zastopil in po tistih živel, de bom božjo voljo spoznal in jo natanko spolnoval. Daj mi dar dobriga sveta, de bom vedel v dvomih in skušnjavah vselej to izvoliti, kar mi k zveličanju služi. Daj mi dar moči, de na poti čednosti ne pešam, ampak de se neprenehama trudim za nestrohljivo krono večniga zveličanja. Daj mi dar učenosti, de spoznam božje lastnosti in pravo pot pravičnosti. Daj mi dar pobožnosti, de bom vse svoje misli in želje v Boga obračal, de bom vse storil le zavolj

Boga. Daj mi dar strahu božjiga, de se bom iz ljubezni do Boga greha in vsiga, kar v greh napeljuje, skerbno varoval, de se bom grešne perložnosti in vse nečimernosti ogibal.

Bodi češena, o sveta božja porodnica, moja gospa in moja mati, bodi češena, in prosi za me, in sprosi mi gnado, sebe in Boga prav spoznati, božjo voljo natanko spolnovati, vedno z Bogam sklenjenimu biti, le na Boga misliti, vse za Boga storiti, v vsih rečeh božje časti iskati, le zavolj Boga po svetosti hrepeneti, le Boga ljubiti in božje dobrote vekomaj uživati.

Moj angelj varh! varuj me z Marijo, mojo materjo. **Svetniki božji!** združite se z Marijo, mogočno pomočnico, in prosite za me.

4.

Poslednje reči človekove.

Poslednje reči človekove so: smert, sodba, pekel in nebesa. Smert je konec časa in začetik večnosti, je gotova; pa kdaj in kje nas bo zadela, to nam je božja

previdnost perkrila. Ah! nemila in neogibljiva smert bo kmalo prišla, bo mojim časnim zadevam konec storila, in mi srečno ali nesrečno večnost oznanila. Sin božji me bo k rajtingi poklical, kadar se mi bo nar manj dozdevalo. Zatorej se bom večkrat na smert spomnil, ker ne vem, kdaj me bo Bog k rajtingi poklical. Morde me bo še danes merzla roka smerti objela. Morde me bo že to uro nemili glas k sodbi poklical. Ah, duša moja! spomni se večkrat na smert, de boš v gnadi božji k sodbi stopila, zakaj misel na smert pravičniga v stanovitnosti in svetosti ohrani, grešnika pa k pokori budi, ga od greha odganja in v nevarnih skušnjavah močniga dela.

Po smerti pride sodba. In Bog bo moj sodnik. On, vsigamogočni, vsigavedoči in neskončno pravični me bo sodil. Oh! kako bom obstal pri strašni sodbi, ktere spomin že zdaj moje grešne kosti spreleti. Gorje meni na dan strašne sodbe! Jezus bo sodil vse moje misli, želje, besede in djajja. On neskončno pravični in resnični me bo sodil natanko po mojim zasluženji, in me bo obsodil za vse veke ali v kraj veselja, ali v kraj terpljenja. Ah! strašno

obsojenje se ne bo dalo nikdar preklicati, za vso večnost bo razsodilo ali mojo srečo, ali nesrečo, moje veselje ali terpljenje, moje zveličanje ali pogubljenje, kteriga ne bo ne kraja ne konca.

Po razsodbi, ktero bo božji sodnik čez grešnika sklenil, se bo brezen pekla odperl, in bo požerl njega, ki je v smertnim grehu umerl — ki se ni grehov skesal, ne spovedal, ne spokoril, ki se ni časa gnade poslužil, ki ni božjiga obiskovanja sprejel, ki se ni z Bogam spravil, dokler je čas imel, ki je do božjiga opominjevanja vedno oterpnjen ostal, — tega bo roka božja zadela, božje maševanje ga bo došlo, pravična razsodba ga bo poterla in pobila v večno pogubljenje, kjer ni nobeniga upanja, nobene rešitve več. Tam bo vest grešnika pekla, in mu očitala, de je Boga, neskončno dobroto zgubil, ktera zguba je tako velika štrafinga, kakor velik je Bog sam. V martri strašniga ognja, kateri nikoli ne vgasne, bo pogubljeni s svojimi nesrečnimi tovarši kričal: Joj mene! za me ni rešitve, ne upanja več; joj mene! jest sim pogubljen; joj mene! jest sim iz svojiga lastniga zadolženja

pogubljen; joj mene! jest sim vekomej pogubljen! Nebesa zgubljene — vse zgubljeno! Enkrat zgubljene — za vselej zgubljene!

Nebesa so prebivališče vsih izvoljenih, ktere Bog plačuje z neizrečenim in večnim veseljem. V nebesih je tako veselje, de je, kakor pravi kraljevi prerok David, en sam dan v nebesih več vreden, kakor tavžent dni v nar večim veselji tega svetá. Ker je veselje eniga samiga dneva v nebesih tako velike vrednosti, de vsa pozemeljska sreča, visokost, prijetnost, imenitnost in vse veselje tega svetá v primeri z veseljem eniga samiga dneva v nebesih še senca ni; o kako srečni so tedej izvoljeni, kateri ne bodo le en dan, ne le sto ali tavžent let, ampak célo célo večnost tako neizrečeno veliko veselje vživali! O Gospod! daj mi v tvoji hiši prebivati, ker moja duša omedluje po tvoji veži, in koperni po tvojih dobrotah. O Gospod, daj mi enkrat vživati tvoje dobrote!

5.

Kristusove rane.

O Jezus! de si me odrešil večniga pogubljenja, si toliko terpel, de si britke rane prejel na svojih rokah in nogah in v svojim sercu, katerih znamenja imaš vedno ohranjene, de z njimi pričuješ, de si premagal svet in hudobniga duha, de jih nebeškemu Očetu kažeš in skoz to za nas milosti prosiš, de jih boš na sodnji dan pokazal pravičnim v tolažbo, grešnikom pa v osramotenje.

O Jezus! prosim te skoz prečastite tvoje rane za odpušenje mojih grehov, de ne bom zagledal na sodnji dan znamenja tvojih častitih ran v strašno osramotenje, ampak v veliko tolažbo in veselje. Skoz sveto rano tvoje desne roke, skoz sveto rano tvoje leve roke, skoz sveto rano tvoje desne noge, skoz sveto rano tvoje leve noge in skoz sveto rano tvojiga prebodeniga serca te prosim, Kristus Jezus! usmili se me in operi mojo omadežvano dušo s presveto kervijo tvojih ran. Tvoje rane, o Jezus! naj me omečé, — tvoje rane, o Jezus! naj me očistijo; — tvoje rane, o Jezus! naj me

opravičijo in posveté; — tvoje rane, o Jezus! naj me v življenji in v smerti tolažijo!

6.

Smerten greh.

Smerten greh mi odvzame posvečujočo gnado, ki je lepota in življenje duše, mi odvzame prijaznost in ljubezen božjo, nedolžnost serca in pokoj vesti; mi vniči vse zasluženja pretekliga življenja in obljubljeno večno plačilo, me stori nezmožniga za večno zveličanje kaj zaslužljiviga storiti. Smertni greh skliče nad me jezo in sovraštvo pravičniga Boga, mi stori pekočo vest in gnusobno serce, mi napravi dolg in sramoto, me stori sužniga hudobniga duha, me zaznamva z znamnjem večniga pogubljenja, me obloži z hudo štrafingo, me perpelje v pekel — v večno nesrečo, v večno pogubljenje, v večni ogenj.

O Jezus! podpiraj me s svojo gnado, de se greha varujem, grešnih perložnost in nevarnost ogibljem, zakaj kdor se grešne perložnosti ne ogiblje in hude navade ne opusti, se tudi greha ne očisti, dolga ne poravná in večne sreče ne doverši. Zato

mi daj, o Gospod! pomoči, de se greha in vsiga, kar me zamore v greh napeljati, ogibljem, naj se še toliko truditi in premagovati imam, saj nebeško kraljestvo silo terpi, in le tisti, kateri si veliko prizadevajo, bodo v nebesa prišli. Boljše je z enim očesam in z eno roko v večno življenje iti, kakor dva očesa in dve roke imeti, pa pahnjen biti v večni ogenj. Torej me, o Gospod! sprejmi in bodi moj varh, bodi moj pomočnik, bodi moj vodnik, de v greh ne zajdem in večno nesrečen ne postanem.

7.

Sveti zakramenti.

Sveti zakramenti so studenci božjih gnad, ki nam izvirajo iz Jezusoviga neskončniga zasluženja. V svetih zakramentih zadobivamo odpušenje grehov, prijaznost božjo, pokoj vesti, čistost serca in posvečenje duše; postanemo zmožni za nebesa zaslužne dela dopernašati in se vdeleževati Jezusoviga neskončniga zasluženja, postanemo otroci božji in erbi nebeškiga kraljestva.

O Jezus! čast in hvala ti bodi za

vse gnade, ktere si nam skoz svoje terpljenje perdobil, in nam jih po svetim Duhu v svetih zakramentih deliš, po katerih zamoremo tebi dopasti in svojo časno in večno srečo doveršiti. **O Jezus!** opravičuj in posvečuj v svetih zakramentih s svojimi gnadami mene, de tvoje obljube deležen postanem. Posebno izlij v me iz svojih gnadnih studencov potrebne gnade ob moji smertni uri, de najdem moč, tolažbo in brambo v pravim času, in de se opravičen in posvečen preselim v nezgruntano večnost.

8.

Imé „Jezus“.

Presveto in presladko imé „Jezus“ je začetek in zapopadek našiga zveličanja, zakaj nobeno drugo imé pod nebam ni dano ljudem, v kerim bi zamogli zveličani biti, kakor je imé „Jezus“, ktero je veselje angeljev, ki ga vedno hvalijo in častijo; strah peklenskih duhov, ki se pred njim tresejo; meni pa sladko imé, polno zaupanja in veselja.

O bodi tavžentkrat češeno in hvaljeno presladko imé Jezus! **O Jezus!** po tebi hre-

penim, tebi se popolnoma darujem — tebi vsimu. O Jezus! tebe vselej častiti in vekomej ljubiti, so moje želje. Stori me po svojim neskončnim usmiljenji vredniga, tebe častiti in ljubiti. O Jezus! skleni me s sabo, de bom vedno tvoj in ti moj celi čas mojiga življenja. In kadar se bo moja zadnja ura perbližala, in se bo pred mojimi očmi že stemnilo, bodi posebno takrat ti moja luč, o sladko ime „Jezus!“ In kadar ne bo mogel moj jezik presladkiga imena „Jezus“ izgovoriti, o takrat bodi v mojem sercu presladko ime „Jezus!“ Mojiga serca poslednji zdihljaj ob smertni uri naj bo: Jezus! Jezus! Jezus!

9.

Jezusova smert.

Moj Gospod in moj Bog, Jezus Kristus! iz ljubezni do mene si britko terpel, in se dal na križ perbiti, na katerim si grozovitno umerl. Oh! tvoja glava je bila z grozovitno ternjevo krono ranjena, in s terstam neusmiljeno raztolčena; tvoje roke in noge so bile strašno prebodene na križ perbite; odperta je bila tvoja stran, in z

mečem dušnih bolečin je bilo ranjeno tvoje sercé.

O križani Jezus! O Gospod! bodi tavžentkrat češen in hvaljen, de si zame tako bitko terpel in tako strašno umerl. Vse terpljenje in bolečine, ktere si, o Gospod Jezus Kristus! zame prestal, ti zdaj darujem, in te prosim, de mi vse moje grehe, vse grehe celiga življenja odpustiš, in ob moji smertni uri z milostljivimi očmi name pogledaš, in vse skušnjave od mene preženeš, de ne obupam in v oblast hudobniga duha ne padem. O Jezus! skoz svoje bitko terpljenje in strašno smert na križi se me usmili, in kadar prideš s križem k sodbi, me nikar ne sodi po mojim zasluženji, ampak po tvoji neskončni milosti.

10.

Evangeljske device.

Deset je evangeljskih devic, ktere so bile k svatovšini povabljenе in poklicane, pa le samo pet modrih vživa veselje svatovšine. Petero njih, ki niso imele olja v svojih lampicah, gre per prihodu ženina

olja kupovat, zamudi ženina, in vrata k nebeškemu ženitvanju so jim bile za zmiram zaperte. Tako se bo vernim pri sodbi in pri sprejemanji v nebeško kraljestvo godilo. V tim življenji je vsim do njih smerti dovoljen čas pokore in dobrih del. Ali takrat, ko se človek ne nadja, bo smert prišla in sodba nastopila. In per Gospodovim prihodu k sodbi bodo verni svojo vero in svoje dela presojevali in vest vpraševali, ali bodo mogli z njimi pred Gospoda stopiti, ali ne? Zvesti in marljivi verni, ki so véro v delih razodevali, bodo neskončno plačani. Nespametni verni pa bodo v smerti in per sodbi svojo notranjo revšino, pomankanje notranjiga posvečenja z dobrimi deli, posebno z deli pobožniga življenja — spoznali in prepozno vidili, de jih ni več moč perdobiti. V razločivnim trenutku smerti ali sodbe je nemogoče, véro v dobrih delih delavno skazovati, si zasluženja pridobiti; zakaj, kakor drevo pade, tako leží, ali za milost ali za pogubljenje. S smertjo se torej zaprejo vrata zasluženja, ki se nikoli več odperle ne bodo.

11.

Čas življenja.

Čas človeškiga življenja na svetu je scer kratek, vender lep čas; de bi ga le Bogu k časti preživel! Pa gorje nam, ako dragi čas tratimo, zakaj kdor dragi čas zgubi, zgubi čas svojiga zveličanja. In ah! dnevi minejo, pa nihče se ne spomni na preblaženi čas. Čas zgine, kakor blisk, kakor dereča voda, in ne poverne se nikdar več nazaj. Zlatiga časa zguba se poravnati ne da, zakaj s celo večnostjo se trenutek zgubljeniga časa nadomestiti ne more. Nič ni hujšiga, kakor spomin k hudimu obernjeniga časa, pa tudi nič vselejšiga, kakor spomin k dobrimu obernjeniga časa, zakaj s tem si zamoremo nebesa perdobiti in vživanje večnih dobrot zaslužiti. Zatorej hočem zanaprej ves čas svojiga življenja tako obračati, de bo Bogu k časti, moji duši pa v zveličanje.

O moj Bog in Gospod! prosim te, daj mi svojo pomoč, daj mi sveto gnado, de, dokler imam še čas, svoj dolg spoznam, svoj greh sovražim, ga objokujem in za-

pustim; de se popolnoma spovem, odkrito-serčno spreobrnem in resnično poboljšam in vreden sad pokore donesem, de tebe celi čas, kateri mi je še na tem svetu odločen, čez vse ljubim. O Gospod! jest tebe ljubim, tvoj sim živ in mertev!

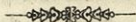
12.

V e č n o s t.

Tavžent let, sto tavžent let, milijon let, sto tavžent milijon let je prav dolg čas. Še dalji pa je večnost. Toliko tavžent let, kolikor je vodenih kapelj v morji, peščenih zern na zemlji, peres na drevesih in zvezd na nebu, je silno dolg čas. Še dalji pa je večnost. Večnost nima ne konca ne kraja. In neskončna večnost bo dvojna, ali srečna ali nesrečna. Večno bom v veselji, ali večno v žalosti. Večno v radosti, ali večno v martri. Večno v luči, ali večno v temi. Večno v razveseljevanji, ali večno v obupnosti. Večno v ljubezni, ali večno v serdu. Večno v po-koji, ali večno v terpljenji. Večno per svetnikih, ali večno per pogubljenih. Večno per Jezusu, ali večno per satanu. Večno

od Boga blagoslovljen, ali večno od Boga preklet. Večno z Bogom sklenjen, ali večno od Boga ločen. Večno v zveličanji, ali večno v pogubljenji. Večno v paradizu, ali večno v ognji. Večno v nebesih, ali večno v peklu.

C.

Apostoljski nauki

v poduk vsim,

kteri po resnici hrepenē.

En Bog je, in scer en sam Bog je, kteri je zgol Duh, od vekomej na vekomej nespremenljiv, vsigaveden, neskončno moder, vsigamogočen, povsod pričujoč, neskončno svet, neskončno resničen in zvest, neskončno dober, neskončno usmiljen in neskončno pravičen. V edinim in nerazdeljivim božjim Bitji so tri peršone: Oče, Sin in sveti Duh, ki so v popolni enoglasnosti ali edinosti med seboj, tako de so vse tri peršone eniga in ravno tistiga

božjiga Bitja, ktero je nerazdeljivo in popolnoma v Očetu, nerazdeljivo in popolnoma v Sinu, nerazdeljivo in popolnoma v svetim Duhu. Torej so vse tri osebe, desiravno je njih vsaka Bog, le en sam Bog.

Bog Oče je sam od sebe od vekomej, kateri je svojiga Sina od vekomej rodil, kateri je nebo in zemljo, angelje in ljudi, vse žive in nežive, vidne in nevidne stvari zgolj po svoji vsigamogočni volji vstvaril, in vse viša in ohranjuje.

Bog Sin, Jezus Kristus je po vsigamogočnosti svetiga Duha v Mariinim telesu pravo človeško natoro s svojo božjo natoro v eno božjo osebo sklenil, je od Marije vselej device v Betlehemiški štalici rojen bil, in leta štiri tisoč tri in tridesetiga po stvarjenji sveta, kadar je bil Ponci Pilat deželni poglavar v judovski deželi, tode pod rimskim višim poglavarstvom cesarja Tiberja, po svoji človeški natori, na duši in na telesu, za vse ljudi veliko terpel in na križi umerl. Kadar je bil Kristus na križi za nas umerl in prav zadosten dar nam zaslužil, je šla njegova duša sklenjena z njegovo božjo natoro po

smerti telesa, ktero je tudi vedno z božjo natoro sklenjeno bilo, v predpekel, ne le samo k pravičnim očakam, ampak tudi k tistim nevernim, kateri ob Noetovim času, ko se je barka delala, niso verovali božjemu zaganju; ko je pa šiba vesolniga potopa nad nje prišla, so še v veri in pokori svoje zveličanje našli po zasluženji Kristusovi-ga terpljenja. Unim pravičnim in tem poprej nevernim potlej pa spreobrnjenim je Kristus po svoji smerti oznanil, de je odrešenje dokončal in nebesa zaslužil. Preden je bil namreč Kristus umerl, so šle teles ločene duše pravičnih v predpekel, kjer so odrešenja čakale, in se majhnih madežev očiševale, in k tem je Kristus stopil in jim veselo oznanilo pernesel, ne pa pogubljenim. In Jezus je tretji dan iz svoje lastne moči v poveličanim stanu duše in telesa, ktero je imelo znamnja častitih ran, od mertvih vstal. In štirideseti dan po vstajenji je na oljski gori vpričo svojih učencov z dušo in s telesam iz svoje lastne moči častit v nebesa šel, in je seboj peljal pravičnih duše, katerim je bil po svoji smerti veselo oznanilo pernesel. In od ondod bo peršel z veliko častjo in ob-

lastjo poslednji dan dobre in hudobne sodit. On ima to oblast ne le samo zavolj svoje božje nature, temuč sosebno zato, ker se je včlovečil in je prevzel delo odrešenja. Zadnje opravilo včlovečenja in odrešenja je pa poslednja sodba, zakaj po sodbi se bo ločilo sveto in srečno človeštvo od nesvetiga in nesrečniga, se bo zedinilo s Kristusam, kakor telo z glavo, tako de bo Kristus s človeštvam združen še le popolnoma noviga človeka naredil, in ga spet Bogu podvergel, kar je njegoviga odrešenja namen in konec. Tode sodba pride za vsaciga človeka že per smerti kakor posebna sodba za njegovo dušo. Ker pa ta posebna sodba ni druga, kakor ktero bo Jezus Kristus per vesolni sodbi izrekel, zato je že v vesolni sodbi zapopadena.

Sveti Duh je tretja božja peršona, se od Očeta in Sina po ljubezni od vekomej izhaja, je z Očetam in Sinam eniga božjiga bitja in ene nature — pravi živi Bog, kateri nam v svetih zakramentih gnade, ki nam jih je Jezus s svojo smertjo na križi zaslužil, deli. Sveti Duh nam deli tudi duhovne darove, kateri so v prid naši

lastni duši in našimu zveličanju; in posebne darove, katerih ne prejmemo le sami za se, ampak v prid družim. Take posebne darove (čudeže delati, mnogotere jezike govoriti i. t. d.) je sveti Duh perve čase keršanstva pogosto delil vernim, in je z njih čudovitostjo spričeval, de je keršanstvo res od Boga. Poznejše, ko je bilo keršanstvo že bolj razširjeno, se je to tudi bolj poredkama godilo, desiravno je Bog od časa do časa svete nauke z njimi poterjeval.

Oznanjenje svetih naukov in deljenje gnadnih darov, po katerih zamoremo pred Bogam čisti, sveti in zveličani biti, je Kristus svojim aposteljnām in učencām izročil, ki jih je po oblasti in pravici, ktera mu je bila dana od nebeškiga Očeta, do vsih narodov celiga svetá razposlal, resnico oznanovat in gnadne pripomočke večniga zveličanja delit. On je rekel svojim poslanim: „Pojdite in učite vse narode, in posvečujte jih s svetim kerstām v moje učence; učite jih spolnovati vse zapovedi.“ Vam, je rekel aposteljnām, dam oblast, grehe odpušati in perderževati, v družbo vernih sprejemati in izobčevati, učiti in soditi, kdo je vredin v družbo

vernih sprejet biti in kdo ne, kaj je prav in kaj ne, kaj je pripušeno in kaj ne. Kristus je tedej dal svojim apostelnam učivno in sodivno oblast, ktero naj pa vendar le skazujejo pod svojim poglavarjem Petram. Zakaj Kristus je postavil svetiga Petra poglavarja vsih vernih, ker vidna družba vidniga poglavarja potrebuje, da se pri nji mir in edinost ohrani. Kristus je rekel Petru: Kakor si ti iz razodenja mojiga nebeškiga Očeta mojo božjo visokost kakor edinorojeniga Sinu božjiga pred vsimi svojimi brati spoznal; tako hočem tudi jest tebe pred njimi povzdigniti in počastiti, in tebi v svojim kraljestvu na zemlji, v vidni družbi svojih vernih, ta spredek pred njimi dati, da boš vidni podlagi kamen tega vidniga poslopja, na katerim bo vidno poslopje tako terdno stalo, da ga vse peklenške moči, ki hočejo resnico in čednost v zmoto in pregreho premeniti, ne bodo premagale. Glej, satan bo tebe, tvoje brate in vse moje verne naganjal, da bi od moje vere k temu ali unimu uku odstopili; ali jest sim nebeškiga Očeta posebej za te prosil, ker je vse na tebi, poglavarji, da tvoja vera v pra-

viga Kristusa, kakoršniga si spoznal, nikoli ne jenja. Scer boš tudi ti omahoval, pa se boš zopet spreobernal. Po svojim spreobernjenji tudi svoje brate v veri poterdi. In vedno je tudi verni skalar (Peter) v svoji veri brate poterdeval in cerkev peklenskih napadov, napčne in krive vere oteval.

Kakor je bil Kristus Petru zavolj njegove razsvetljene vere sprednost dal pred vsimi drugimi aposteljni, ko ga je terdniga skalarja naredil; tako mu je tudi podelil zavolj njegove veči ljubezni nar viši oblast, vladati aposteljne in druge verne, celo družbo vernih. Kristus je dal Petru nar viši moč in tudi nar viši oblast, zapovedovati in soditi; tedej v keršansko družbo jemati ali iz nje izločevati, grehe odpušati ali perderževati, kaj za pripušeno ali nepripušeno izreči, spoznati in določiti, kaj je prav ali ni prav. Drugim aposteljniam je bila tudi dana sodivna oblast, pa še le potem, ko je bil Peter z nar viši oblastjo za vesolniga poglavarja vernih slovesno zvoljen, s tem jim je bilo ukazano, de naj svojo božjo oblast le v zedinjenji s poglavarjem skazujejo, zakaj

le eden je vidni hišni gospodar, ki naj odpera in zapera.

Oblast, ktero so aposteljni od Jezusa sprejeli, ni nikoli nehala, tudi po njih smerti ne, zakaj aposteljni so po oblasti in pravici, ktero so od Jezusa imeli, svoje namestnike postavili, katerim so izročili oblast, kakoršno so sami od Jezusa imeli. Tako so aposteljni po Jezusovim vnebohodu aposteljna z imenom Matija namest Judeža Iskarjota izvolili in mu apostoljsko oblast izročili. Tudi sveti Barnaba in Pavel sta bila aposteljna postavljena z apostoljsko oblastjo. Sveti Pavel je posvetil in postavil Tita in Timoteja za svoja prava namestnika, ktera sta tudi druge posvetila in za prave namestnike aposteljnove postavila, in scer s tisto oblastjo, kakoršno so aposteljni od Jezusa prejeli. Tako je oblast, ktero so aposteljni od Jezusa prejeli, per njih naslednikih neprenehama cela ostala, in je tudi še dandanašnji per tistih, kateri so pravi nasledniki aposteljnove. Nasledniki aposteljnove so pa škofje. Škofje imajo tedej tisto oblast, ktero so aposteljni od Jezusa prejeli, zakaj Kristus je hotel, de oblast aposteljnove v njih namestnikih do

konca svetá ostane, ko je rekel: „Kakor je Oče mene poslal, tudi jest vas pošljem, karkoli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih.“ Zato je sveti Pavel Timoteju pisal: „Opominjam te, de gnado božjo, ktero si per svojim posvečenji v vikši duhovstvo s poklado mojih rok od Boga prejel, v sebi obuduješ in oživljaš, in z veselo serčnostjo za razširjanje in uterjenje keršanstva vse storiš. Bodi pravi škof, in skerb imej, de se bo po pravim namenu učilo.“

Aposteljni, ki so naravnost od Jezusa poklicani in z viši duhovsko oblastjo obdani bili, so zraven svojih namestnikov (škofov) tudi druge starašine z nižji oblastjo posvečevali, in jih posameznim sretnjam predpostavljali, kateri so se mašniki imenovali. Mašniki (nasledniki unih dva in sedemdeset učencov, ki so bili naravnost od Jezusa poklicani in pod aposteljne postavljeni) so z aposteljni Jezusovo vero oznanovali, sveto daritev opravljali, sveto večerjo in druge gnadne darove vernim delili in z aposteljni vred za cerkev skerb imeli. Zato je sveti Pavel škofu Titu pisal: „Zavolj tega sim te na Kreti pustil,

de to, kar manjka, napraviš, in postaviš po mestih mašnike, kakor sim ti tudi zapovedal.“ In škof Tit je po viši oblasti in moči, ktero je per svojim posvečenji od Pavla prejel, s pokladanjem svojih rok mnoge v mašnike posvetil.

Škofje in mašniki so imeli in imajo tisto oblast, kakoršno so imeli aposteljni in učenci. Aposteljni in učenci so bili od samiga Jezusa poklicani, in so naravnost od njega duhovsko oblast in moč prejeli. Tudi dandanašnji imajo škofje in mašniki od Jezusa moč in oblast škofovsko in duhovsko službo opravljati, desiravno ne naravnost od Jezusa, vender po pravih namestnikih aposteljnov, t. j. po pravih škofih, in scer s poklado njih rok, po kateri se škofovsko ali mašniško posvečenje podekuje. In to posvečenje z duhovsko oblastjo in močjo se bo po pravih škofih do konca svetá v vse tiste preseljevalo, kateri bodo od pravih škofov posvečeni. Zakaj Kristus je hotel, kadar je aposteljnám božjo moč in oblast izročil, de moč in oblast aposteljnov v njih naslednikih (v škofih) do konca svetá ostane.

Kakor pastirska služba aposteljnov

v njih naslednikih (v škofih) neprenehama živi, ravno tako neprenehama živi tudi nar viši pastirska služba svetiga Petra v njegovih namestnikih. Pravi namestniki svetiga Petra so pa vsi Rimski škofje zaporedama, zakaj sveti Peter je poslednje leta svojiga življenja v Rimu prebival, verne vladal, in kakor marternik umerl. De se je pa mogla oblast svetiga Petra na vse njegove prave nastopnike preseliti, se samo vé, ker vidno zbirališe vernih vidniga poglavarja z nar viši oblastjo, močjo in častjo neprenehama potrebuje. In de so ti nastopniki Rimski škofje, spričuje vsa zgodovina. Rimski škof (papež) ima tedej nar viši duhovsko oblast — duhovsko oblast čez vesolni svet, on je pravi namestnik svetiga Petra, glava vse cerkve, oče in učenik vsih kristjanov, ker mu je od našiga Gospoda Jezusa Kristusa v peršoni svetiga Petra popolnoma oblast dana, veselno cerkev pasti, vladati, voditi, tako kakor je v pogodbah vesolne cerkve in v svetih cerkvenih postavah zapadeno.

Z Rimskim papežem združeni škofje in drugi cerkveni učeniki poterjujejo, kar

je v svetim pismu zapisano, ali dostavljajo, kar ni v njem zapisano, ali razlagajo, kar je le temno v njem zapisano. In vse, kar koli in kjerkoli cerkveni viši s svojim poglavarjem Rimskim papežem izrečejo, kar vero ali življenje zadeva, naj bodo na enim kraji zbrani ali po vsim svetu razkropljeni, je nezmotljiva resnica. Zakaj Kristus je nebeškiga Očeta posebej za Rimskiga papeža v peršoni svetiga Petra prosil, da njegova vera v praviga Kristusa, kakoršniga je Peter spoznal, nikoli ne jenja. In vedno tudi naslednik svetiga Petra, verni skalar Rimski papež v svoji veri resnico podpera in jo nevarnih zmot in krivih nauk varje. Kristus je tudi apostelnam in njih naslednikom nezmotljiviga učenika obljubil in poslal, namreč svetiga Duha, kateri cerkvene viši podučuje in varje, da se s svojim poglavarjem Rimskim papežem v oznanovanji nauka, kateri verske ali djan-ske resnice zadeva, nikdar zmotili ne bodo. Sveti Duh deli tudi drugim duhovnim pastirjem duha praviga uka, in vse darove, ki so duhovnim pastirjem potrebni; on jih viža, da verne nevarnost varjejo in jih z ukam in drugimi pripomočki k večnemu

življenju živijo. Sveti Duh perpravlja s svojo razsvetljevavno gnado tudi vse verne, de resnico sprejemajo in v svojim sercu hranijo, de opravičenje in posvečenje dosežejo. To se pa le doseči zamore po pravih duhovnih pastirjih, kateri edini so le mašniki s svojimi škofi in leti s svojim višim poglavarjem Rimskim papežem sklenjeni. Zakaj Bog Oče je poslal svojiga Sina, Sin svoje aposteljne in učence, aposteljni so poslali svoje naslednike škofe, in škofje pošiljajo mašnike z božjo močjo in oblastjo. Pravo resnično v božji moči opravljano opravičevanje in posvečevanje ljudi pride tedej le po pravih poslanih, t. j. po pravih mašnikih. Le po pravih mašnikih perpravlja tedej sveti Duh s svojo rasvetljevavno in posvečevavno gnado verne, de imajo delež nad Kristusam, kateri je s svojimi vernimi, kakor glava s telesam terdno sklenjen, ktere v vsim dopolnuje, ker jih s svetim Duham napolnuje in oživlja, jih k vsimu dobrimu zmožne dela, in jim upanje za večno zveličanje daje — njim, kateri se s pravo vero, s spolnovanjem božje postave, z vrednim prejemanjem svetih zakramentov, z dopernašanjem do-

brih del in s poterpežljivostjo v nadlogah njegoviga neskončniga zasluženja, ki izvira iz neskončne daritve, vdeležvajo. Brez vdeleževanja Jezusoviga neskončniga zasluženja pa nobeden zveličan biti ne more. Tega se človek pa le v Jezusovi cerkvi, ki je vidno zbirališe vernih pod vidnim poglavarjem Rimskim papežem, vdeležiti zamore, ker ona sama vse pripomočke k temu deli. Zunaj té cerkve je tedej nemogoče zveličati se. Vsi ljudje zamorejo scer h Kristusu priti, ker boga-boječim in pravičnim, ki so zunaj cerkve, Bog tudi posebne pripomočke daje in posebne pota kaže, de v resnici tudi na skrivnostno vižo h Kristusu pridejo, in de po njem kakor udje njegove prave cerkve zveličanje dosežejo. Kdor pa ni ud edinozveličavne cerkve, je vedno v nevarnosti večniga pogubljenja.

Vsa vidna družba vernih, cerkev imenovana, obstoji v duhovnim pomenu iz telesa in Duha. Vidno telo cerkve je unanji vidni zbor pravovernih kristjanov, kateri so po edinih naukih, po edinih zakramentih in po edinim vidnim poglavarji Rimskim papežu med sabo sklenjeni. Duh

cerkve pa je notranja nevidna zveza, ktera v tem obstoji, de so pravični kristjani z gnado svetiga Duha posvečeni in z ljubeznijo med sabo sklenjeni. Iz tega se vidi, de v vesolni vidni cerkvi Kristusovi niso le izvoljeni, ampak tudi zaverženi, ne samo dobri, ampak tudi hudobni, vendar pa ne slišijo k cerkvi: nekeršeni, očitni krivoverci, od Rimskiga papeža ločeni, in izobčeni. Kristjani v smertnim grehu slišijo po imenu scer k cerkvi; tode oni, ki slišijo le k telesu, ne pa k duhu cerkve, so nepopolni in mertvi udje, ker so po grehu Kristusa ločeni. In kot taki so brez vsiga duhoviga življenja, brez moči k dosegi čeznatornih dobrot, in tudi z živimi udi duhovniga deleža nad gnadnimi darovi nimajo. Kristjani brez smertniga greha, ki niso le po unanji vezi med sabo zvezani, ampak so tudi z notranjo vezjo, z ljubeznijo med sabo sklenjeni in z gnado božjo posvečeni, so prav za prav udje Jezusove cerkve, ki je živo telo, čigar nevidna glava je Kristus, kteri zasluženje svojiga terpljenja vanje izliva, de vsak ud od njega moč rasti dobiva.

Ko so pravoverni kristjani z gnado in ljubeznijo med sabo sklenjeni v eno živo duhovno telo, čigar nevidna glava je Kristus, morajo tudi z ljubeznijo eden drugimu pomagati in eden družiga podpirati. Kakor udje našiga trupla eden drugimu pomagajo in eden družiga podpirajo; tako morajo tudi kristjani, ki so udje ediniga duhovniga telesa, eden družiga ljubiti in eden družiga po svoji zmožnosti podpirati, posebno v tem, kar dušo zadeva, postavim de se resnice deržijo, de v pravičnosti in svetosti rastejo. Tako so tudi prvi kristjani živeli. Ena vera in ena sveta ljubezin jih je sklepala, de so vsi skupej molili, vsi skupej nauke apostelnov poslušali, per nar svetejši daritvi se skupej znajdli in posvečeni kruh skupej vživali. Tudi so eden za družiga molili in eden drugimu z dobrimi deli pomagali. Duhovne dobrote so vsi skupej imeli. Kar je eden imel in vžival, je tudi drugi imel; kar so vsi skupej imeli, je tudi en sam imel, in kar je posamezen imel, so tudi vsi drugi imeli. Kakor so prvi kristjani duhovne dobrote vsi skupej imeli in vživali, tako se tudi dandanašnji pravoverni

kristjani duhovnih dobrot vsi skupej vdeležvajo, in posamezen ima ravno tiste duhovne dobrote, kakor vsi skupej. Vsim skupej pomaga Kristusovo zasluženje; vsi skupej imajo ene in ravno tiste svete zakramente, iz katerih kot iz studencov gnade tekó, vsi skupej imajo ene in ravno tiste svete nauke; vsi skupej imajo eno in ravno tisto daritev, daritev svete maše. In kakor vsim skupej Kristusovo zasluženje pomaga, pomaga tudi vsakimu posameznimu. Kakor imajo vsi skupej ene in ravno tiste zveličanske nauke, ene in ravno tiste zakramente, eno in ravno tisto presveto daritev; vse to ima tudi vzak posamezen. In kakor se teh dobrot vsi vdelažvajo, se jih vdeležva tudi vsak posamezen. Dobre dela in zasluženja vsih vernih skupej pomagajo vsakimu posameznimu, in tudi dobre dela in zasluženja posamezniga koristijo vsim skupej, tode ne vsim enako. Iz dobrih del pravičniga kristjana izhaja namreč trojna korist: 1. pomnoženje posvečujoče gnade božje in večniga zveličanja; 2. zadostenje za storjene grehe; 3. mnogi natorni in čeznatorni darovi. In

le poslednja dvojna korist, ki izhaja iz dobrih del posamezniga kristjana se na vse ude razteguje; zakaj pomnoženje posvečujoče gnade božje in večniga zveličanja ne moremo eden drugimu zaslužiti, ampak vsak le sebi. Tudi druge duhovne dobrote niso vsim udam v enako korist. Daritev svete maše pomaga vsim udam, tode tistimu bolj, za kteriga se per sveti maši poseben spomin stori, ali kateri je sam pričujoč per sveti maši. Pravoverni kristjani, ki so z vezjo ene vere in ljubezni med seboj sklenjeni, imajo skup duhovne dobrote in darove, kterih se eden ko drugi vdeležvati zamore. Zasluženje Kristusovo, zveličanski nauki, sveti zakramenti, daritev svete maše, odpustki, molitve, dobre dela in zasluženja vernih so vsim udam gmajn. Zato se zveza pravovernih kristjanov gmajna (občina) imenuje, in scer gmajna svetnikov, ker so duhovne dobrote udam cerkve le zato dane in pripravljene, de bi jih posvetile, in ker so vsi udje cerkve k svetosti poklicani.

Udje cerkve, s kterimi se je Jezus za vselej zedinil in od njih nikoli odstopil ne bo, niso le samo pravoverni kristjani

na zemlji, ampak tudi vsi tisti pravoverni kristjani, ki so v gnadi božji umerli. In od teh so eni taki, ki so prav čisti, in ti so svetniki v nebesih; drugi so pa taki, ki so z majhnimi grehi in s časnimi štrafingami obloženi, in ti so duše v vicah, ki se s svojim terpljenjem očiščujejo madežev greha in časnih štrafing. Iz tega izhaja, de so vsi ude cerkve trojni, ali, de cela Jezusova cerkev iz treh delov obstoji, katerih eden je v nebesih, drugi na zemlji in tretji v vicah. Vsi ti deli cerkve so na duhovno vižo med sabo sklenjeni, in scer po ljubezni, ktera jim je od svetiga Duha vlita. Svetniki v nebesih, ki pravoverne kristjane na zemlji in terpeče duše v vicah kot svoje brate in sestre perserčno ljubijo, prosijo Boga za verne na zemlji in za terpeče duše v vicah, za nje vse dobre dela, ktere so na zemlji dopernašali, Bogu darujejo in jim s tem pomagajo. Kristjani na zemlji pa svetnike častijo kot čiste ude Jezusoviga telesa, jih ljubijo kot svoje nar boljši prijatle, se njihovim pomagljivim prošnjam perporočajo, si perzadevajo po njih zgledih živeti, in Boga hvalijo, de jih je po svoji milosti in zavolj Jezusoviga

neskončniga zasluženja tako srečne storil. Ljubezin veže verne na zemlji tudi z dušami v vicah, ktere so udje Jezusoviga telesa, kakor verni na zemlji, zato jim verni, ki so od njih s svetniki vred na pomoč klicani, pomagajo z molitvami, z drugimi dobrimi deli in sosebno z daritevjo svete maše; duše v vicah pa verne na zemlji Bogu perporočajo, posebno kadar v nebesa pridejo.

V keršanski apostoljski cerkvi, in le v njej, ktera je z Jezusovo kervjo sozidana in od svetiga Duha posvečena, ktera je za vse ljudi namenjena, ktera vse stoletja terpi in v večnost sega, se zadobi popolnoma odpušenje vsih grehov in vsih štrafig greha.

Sodni dan bodo trupla vsih mertvih iz zemlje vstale in se s svojimi dušami sklenile. Naše truplo bo scer po smerti v grobu strohnelo, se v neštevilno delov razdrobilo in raztreslo, vender to razdrobljenje trupla po smerti ne le ne opovira prihodnjiga vstajenja, temuč je clo potrebno, de zamore vstajenje nastopiti. S pokopam teles je taka, kakoršna z vsajenjem semena. Kakor seme ne kali in ne

oživi, ako ni popred strohnelo, ravno tako mora tudi telo strohneti, preden zopet oživi. Mertvaško truplo še ni telo, kakoršno bo vstalo, kakor seme še ni sadika, ktera ima iz semena priti, ampak le zerno kakiga žita. In kakor Bog vsakimu semenu tisto sadiko, ktero mu je v stvarjenji namenil, daje; ravno tako bo vsaktero človeško telo takšno obudil, kakoršno je v njegovim božjim sklepu. Kakor se že zdaj tukaj pozemeljske trupla od nebeških (od solnca i. t. d.) razločijo; ravno tako bo tudi per vstajenji mrtvih vstalo telo drugačno, kakoršno je bilo tukaj; bo scer naše telo in nobeniga družiga, pa bo vender močno spremenjeno vstalo. Vsi se bomo spremenili, tode ne bomo vsi z veličastnim telesam oblečeni, ampak le izvoljeni, ki se bodo po svojim zasluženji med sabo razločili. In kakor bodo veličastne telesa zveličanih med sabo različne, tako se bodo tudi neumerljive pa gnusobne telesa pogubljenih med sabo razločile. Potem bodo izvoljeni na telesu in duši poveličani k vesolni sodbi stopili, kakor tudi nestrohljivi pogubljeni. Per vesolni sodbi bodo hudobni ločeni dobrih, in leti bodo po-

tem sprejeti v nebeško veselje, ktero bodo večno uživali; hudobni bodo pa obsojeni v pekel, kjer bodo večno terpeli in goreli.

Z vesolno sodbo, ki je namen in konec Kristusoviga odrešivniga dela, bo vse tako dokončano, de bo zamogel Kristus človeški rod Bogu zopet nazaj dati, ker bo vsa oblast in moč greha, smerti, satana, sveta in mesa čez človeški rod nehala. Kadar bodo vsi leti sovražniki premagani, bodo tudi vsi izvoljeni Sinu božjemu podverženi. In kader bodo vsi izvoljeni kakor angeli Sinu podverženi, se bo tudi on sam po svoji človeški natori Bogu popolnoma podvergel. Ker je pa Kristus z vsimi odrešenimi ljudmi novo človeštvo, novi človeški rod, in ker se on kakor glava človeškiga rodu ne more ločiti telesa, bo seboj vse odrešene Bogu podvergel. Odrešeno človeštvo bo potem Bogu sploh, trem božjim peršonom, podverženo; Očetu pa še posebej, ker je nar svetejši človeška natora Kristusova z božjim Sinam sklenjena, tako bo tedej v tem s Sinam sklenjenim človeštvam ves odrešeni človeški rod v posebno zvezo z Očetam stopil, namreč v zvezo božjih otrok.

KAZALO.

	Stran.
Predgovor	III

Pervi razdelk.

Molitve k Materi Božji in druge razne molitve
za vse, kateri želé
Boga v duhu in resnici moliti.

A.

Vsakdanje molitve k Materi božji.

	Stran.
Zornice	1
Hvalnice	4
Urnice : Perva	8
Tretja	10
Šesta	12
Deveta	14
Večernice	17
Mračnice	19
Molitev pri zvonjenji k angeljskemu češenju . .	23

	Stran.
Molitev pred Mariino podobo	24
Molitev Mariino pomoč sprositi	25
Molitev k Marii greha se varovati in v čedno- stih rasti	26
Molitev k Marii svoje dolžnosti spolnovati . .	27
Molitev k Marii v potrebah in nadlogah . . .	29
Molitev k Marii skušnjave premagati	29
Molitev k Marii za čistost	30
Molitev k Marii za ponižnost	31
Molitev k Marii za vdanost v božjo voljo . . .	32
Molitev k Marii za ljubezen	34
Molitev k Marii za srečno smert	35

B.

Molitve k Materi božji

za vsaki dan tedna.

Za nedeljo	36
Za ponedeljek	37
Za torek	39
Za sredo	41
Za četrtek	44
Za petek	46
Za saboto	48

C.

Molitve k Materi Božji

za vsaki dan mesca.

Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.
1	50	3	53	5	54
2	52	4	54	6	55

Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.
7 . . .	57	16 . . .	67	24 . . .	75
8 . . .	58	17 . . .	68	25 . . .	76
9 . . .	59	18 . . .	69	26 . . .	77
10 . . .	60	19 . . .	70	27 . . .	78
11 . . .	61	20 . . .	71	28 . . .	79
12 . . .	62	21 . . .	71	29 . . .	80
13 . . .	63	22 . . .	72	30 . . .	81
14 . . .	65	23 . . .	74	31 . . .	82
15 . . .	66				

D.

Molitve sv. roženkranca

z razlagovanjem roženkranskih skrivnost in z ginljivimi zdihljeji.

	Stran.
Veseliga dela	1. Razlagovanje 84
	Zdihljeji 84
	2. Razlagovanje 85
	Zdihljeji 85
	3. Razlagovanje 86
	Zdihljeji 86
	4. Razlagovanje 86
	Zdihljeji 87
	5. Razlagovanje 87
	Zdihljeji 88
Žalostniga dela	1. Razlagovanje 88
	Zdihljeji 92
	2. Razlagovanje 93
	Zdihljeji 95

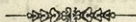
		Stran.
Žalostniga dela	3. Razlagovanje	96
	Zdihljeji	98
	4. Razlagovanje	98
	Zdihljeji	108
	5. Razlagovanje	109
	Zdihljeji	116
Častitiga dela	1. Razlagovanje	116
	Zdihljeji	119
	2. Razlagovanje	119
	Zdihljeji	120
	3. Razlagovanje	121
	Zdihljeji	122
	4. Razlagovanje	122
	Zdihljeji	123
	5. Razlagovanje	123
	Zdihljeji	123

E.

Mašne in druge mnoge molitve.

	Stran.	
Podučenje od daritve sv. maše	124	
Mašne molitve {	perve	128
	druge	143
	tretje	155
Molitev pred spovedjo {	perva	24
	druga	63
Molitev po spovedi	26	
Molitev pred sv. obhajilam	70	
Molitev po sv. obhajilu	71	

	Stran.
Molitve k presv. Rešnjimu Telesu	170
Molitev za odpustke	176
Sv. križev pot	181
Litanije vsih svetnikov	198
Litanije Matere Božje	212

Drugi razdelk.

Pobožnosti o Mariinih praznikih

za vse, kateri želé

Mater Božjo vredno častiti.

A.

Zdihljeji in molitve

za devet dni pred Mariinimi prazniki.

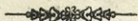
	Stran.
Za prvi dan	227
Za drugi dan	228
Za tretji dan	229
Za četerti dan	230
Za peti dan	231
Za šesti dan	231
Za sedmi dan	232
Za osmi dan	233
Za deveti dan	234

B.

Premišljevanja, molitve in pesmi

Mariinih praznikov.

	Stran.
I. Mariiniga spočetja	} premišljevanje . 235 } molitev . . . 241 } pesem . . . 242
II. Mariiniga rojstva	} premišljevanje . 243 } molitev . . . 245 } pesem . . . 246
III. Mariiniga imena	} premišljevanje . 247 } molitev . . . 260 } pesem . . . 261
IV. Mariiniga oznanjenja	} premišljevanje . 262 } molitev . . . 264 } pesem . . . 266
V. Mariiniga očiševanja	} premišljevanje . 268 } molitev . . . 270 } pesem . . . 272
VI. Mariiniga vnebo- vzetja	} premišljevanje . 273 } molitev . . . 280 } pesem . . . 282
VII. Roženkranske Ma- tere Božje	} premišljevanje . 283 } molitev . . . 287 } pesem . . . 289

Tretji razdelk.

Duhovne vaje

za vse, kateri želé
prav živeti in srečno umreti.

A.

Molitve k Jezusu

za vsaki dan tedna.

	Stran.
Za nedeljo	293
Za ponedeljek	295
Za torek	296
Za sredo	298
Za četrtek	299
Za petek	301
Za saboto	303

B.

Keršanske spodbudovanja,

*ki spodbadajo nedolžne k čuječnosti, pravične k
stanovitnosti in grešnike k spreobrnjenju.*

	Stran.
1. Edinost	305
2. Ljubezen	306
3. Češenje	307
4. Poslednje reči človekove	310

	Stran.
5. Kristusove rane	314
6. Smerten greh	315
7. Sveti zakramenti	316
8. Ime „Jezus“	317
9. Jezusova smert	318
10. Evangeljske device	319
11. Čas življenja	321
12. Večnost	322

C.

Apostoljski nauki v poduk vsim, kateri po resnici hrepené	323

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320983

